

Les Bibliothèques Virtuelles Humanistes

Extrait de la convention établie avec les établissements partenaires :

- ces établissements autorisent la numérisation des ouvrages dont ils sont dépositaires (fonds d'Etat ou autres) sous réserve du respect des conditions de conservation et de manipulation des documents anciens ou fragiles. Ils en conservent la propriété et le copyright, et les images résultant de la numérisation seront dûment référencées.
- le travail effectué par les laboratoires étant considéré comme une « œuvre » (numérisation, traitement des images, description des ouvrages, constitution de la base de données, gestion technique et administrative du serveur), il relève aussi du droit de la propriété intellectuelle et toute utilisation ou reproduction est soumise à autorisation.
- toute utilisation commerciale restera soumise à autorisation particulière demandée par l'éditeur aux établissements détenteurs des droits (que ce soit pour un ouvrage édité sur papier ou une autre base de données).
- les bases de données sont déposées auprès des services juridiques compétents.

Copyright - © Bibliothèques Virtuelles Humanistes

POCO · A · POCO

GANG · FORWARD

CHI · D VR A · VINC E

WILLIAM · STIRLING

8
54 ft n
mean d

I N S I G N I V M
A L I Q V O T
V I R O R V M
I C O N E S .

*

L V G D V N I ,
A P V D I O A N , T O R N A E S I V M .

M . D . L I X .

17916

G. T V F F A N O G Y -
 M N A S I A R C H A E A E
 M A V S E N S I V I R O
 E R V D I T I S S .
 I. T. F. S.

V M pater iandudū ha-
 beret hasce icones inu-
 tiles , ne omnino peri-
 rent , hæc pauca , quæ
 huic opusculo insunt ,
 ex varijs auctoribus accumulaui : exi-
 guum sanè opus , nullaq; laude di-
 gnum . Verùm ne ingratii nomen mihi
 assumerem , volui hoc tibi , qualecunq;
 esset , primogenitū dicare , tibi , inquā ,
 qui ingenium mēum satis infœcun-
 dū , scabrosum , ac rude , primū exco-
 luisti , dolasti , ac subegisti . Turpe enim
 esset , ac omnino illiberale , si eum qui

A 2 me

me primò informauit , ac studia mea
direxit, præceptorem non agnoscerē.
Hoc igitur, quāmuis te indignum, hilari
excipies fronte, ac in eo quid voluerim , non quām pauca potuerim
considerabis,Aeternum vale,vir
eruditiss. Lugd. 11.

Cal. Aprilis,

1559.

S T V D I O S Æ I V -
V E N T V T I.

VM hoc seculo tanta sit frequentia eorum, qui, ut de literis bene mereantur, in id totos dies & noctes incumbunt, quo aliquo modo possint studiorum conatus iuuare: ne solus oiosè feriari viderer, ego & hoc meum doliolum volui voluntare. Hoc igitur opusculum in lucem emisi: in quo iconibus annexui nonnulla de eorum, quos exprimunt, vita, & genere: insuper etatem qua quisque vixit. Quod quidem quam leue sit, quamq; parui momenti, non me latet. Quidquid enim in eo est, ex varijs tantum autoribus compilaui: in quo quidem non ingenio non solertia opus est, sed tantum labore, et labore quidem leuissimo. Adhæc paucæ sunt Icones. Hoc tamen qualcunq; sit, in tuam gratiam emittimus, et emittemus quodcumque posthac à nobis prodierit.

A 3

Hoc

*Hoc in libello aliquot Icones inuenies, partim
philosophorum, partim quorundam quorum
scripta in nostris manibus extant: tempora item
quibus quisque emicuerit, & nonnulla de eo-
rum genere ac vita. In quo si quædam (tuo iu-
dicio) non rectè quadrent, ut certo scio multa
fore, nostrarum virium imbecillitatem incre-
pabis, quæ dum incrementum accepe-
rint, aliud maius tentabunt.*

Interea istis fruere.

Lugd. II. Cal.

April.

*Auctores quibus in hoc opusculo
lo vſi ſumus.*

*

Volaterranus.
Aulus Gellius.
Cælius Rodiginus.
Diogenes Laërtius.
Petrus Crinitus.
Plutarchus.
Funcius.
Lucianus.
Erasmus.
Suidas.
Plinius senior.
Titus Liuius.
Cicero.
Ioannes Picardus.
Polybius.
Orosius.
Iustinus.
Diodorus.
Eusebius.
Onuphrius Panuinius.
Phauorinus.
Strabo.

A 4

Athen

Athenæus.

Quintus Curtius.

Conradus Gesnerus.

Dion Cassius.

Cornelius Tacitus.

Plinius Nouocomensis.

INDEX ICO.

N V M.

*

A

<i>Aelianus Sophista</i>	221
<i>Aelius Donatus</i>	230
<i>Aelius Spartianus</i>	225
<i>Aeschylus</i>	58
<i>Aeschines</i>	74
<i>Aesoporus</i>	27
<i>Alcmaeon</i>	51
<i>Anaximenes</i>	32
<i>Anacharsis</i>	24
<i>Anaxarchus</i>	102
<i>Antisthenes</i>	76
<i>Anaximander junior</i>	183
<i>Anaxagoras</i>	57
<i>Apollonius</i>	151
<i>Appianus</i>	220
<i>Aratus</i>	142
<i>Archytas</i>	85
<i>Aristippus</i>	80
<i>Arcesilaus</i>	135
<i>Archelaus</i>	55
<i>Aristophanes</i>	64
<i>A s</i>	<i>Arist</i>

INDEX.

<i>Aristoteles</i>	99.
<i>Aristarchus</i>	65. 162
<i>Aristonymus</i>	159
<i>Asinius Pollio</i>	179
<i>Ausonius</i>	231
B	
<i>Blondus</i>	236
<i>Berosus</i>	3
<i>Bemarchius</i>	235
<i>Bias</i>	7
<i>Bion</i>	133
C	
<i>Callimachus</i>	139
<i>Carneades</i>	160
<i>Cato</i>	157
<i>Catulus</i>	164
<i>Cebes</i>	72
<i>Chilon</i>	33
<i>Chrysippus</i>	152
<i>Cicero</i>	156
<i>Claudianus</i>	133
<i>Cleanthes</i>	146
<i>Cleobulus</i>	26
<i>Clitomachus</i>	163
<i>Columella</i>	205
<i>Cornelius Tacitus</i>	208
<i>Cran</i>	

I N D E X.

<i>Crantor</i>	132
<i>Crates Atheniensis</i>	125
<i>Crates Thebanus</i>	118
<i>Crito</i>	73
D	
<i>Demetrius</i>	126
<i>Democritus</i>	59
<i>Demosthenes</i>	97
<i>Diodorus</i>	120
<i>Diogenes Cynicus</i>	104
<i>Diogenes Laërtius</i>	222
<i>Diogenes Apollon.</i>	38
<i>Dion Cocceius</i>	224
<i>Dionysius Halicarnasseus</i>	190
<i>Dionysius Meth.</i>	138
<i>Dionysius Mil.</i>	217
<i>Dioscorides</i>	191
E	
<i>Empedocles</i>	61
<i>Epicharmus</i>	52
<i>Epicurus</i>	114
<i>Epimenides</i>	20
<i>Euclides</i>	78
<i>Eudoxus</i>	88
<i>Euripides</i>	66
<i>Eusebius</i>	227
<i>Glauc</i>	

INDEX

G

Glacon 87

H

Heraclides 197

Heraclitus 42

Herillus 144

Hermagoras 193

Hermogenes 175

Hipparchia 111

Hippasus 62

Homerus 5

Horatius 188

I

Iamblichus 229

Julius Hyginus 196

L

Lactantius 226

Lacydes 143

Leucippus 148

Linus 1

Lucanus 206

Lycon 141

M

Melissus 63

Menedemus 92

Menedemus superst. 129

Men

INDEX.

<i>Menippus</i>	128
<i>Metrocles</i>	109
<i>Mision</i>	118
<i>Monimus</i>	190
O	
<i>Oneſicritus</i>	112
<i>Ouidius</i>	194
P	
<i>Pantherus</i>	223
<i>Parmenides</i>	77
<i>Periander</i>	11
<i>Phædon</i>	87
<i>Pherecydes Athen.</i>	4
<i>Pherecydes Syrus</i>	49
<i>Philolaus</i>	86
<i>Pindarus</i>	150
<i>Pittacus</i>	216
<i>Plato</i>	84
<i>Plautus</i>	134
<i>Plinius Nouoc.</i>	209
<i>Plutarchus</i>	216
<i>Polemon</i>	130
<i>Polybius</i>	149
<i>Pomponius mela</i>	200
<i>Protagoras</i>	53
<i>Pythagoras</i>	48
<i>Pyrrho</i>	

INDEX.

<i>Pyrrho</i>	113
S	113
<i>Sallustius</i>	178
<i>Seneca</i>	201
<i>Simmias</i>	79
<i>Simon</i>	79
<i>Solon</i>	22
<i>Socrates</i>	68
<i>Speusippus</i>	100
<i>Sphærus</i>	153
<i>Stesichorus</i>	17
<i>Stilpo</i>	119
<i>Strato</i>	136
<i>Suetonius</i>	218
T	218
<i>Thales Miles.</i>	31
<i>Terentius</i>	156
<i>Theodorus</i>	124
<i>Theocritus</i>	131
<i>Theophrastus</i>	122
<i>Thucydides</i>	75
<i>Tibullus</i>	176
<i>Timon</i>	137
<i>Titus Livius</i>	192
V	192
<i>Valerius</i>	198
<i>Virg</i>	198

I N D E X.

<i>Virgilius</i>	181
X	
<i>Xenocrates</i>	101
<i>Xenophon</i>	81
<i>Xenophanes</i>	39
Z	
<i>Zeno Citticus</i>	145
<i>Zeno Eleates</i>	40

I N S I G N I V M
A L I Q V O T
V I R O R V M
I C O N E S.

*

LINVS THEBANVS
SCRIPTOR.

Invs Thebanus, poëta antiquissimus, Apolinem patrem habuit, ut testatur Virgilius in Polione:
Non me carminibus vincet nec Thracius Orpheus,
Nec Linus: huic mater quamvis, atq; huic pater adsit:

A Orph

Orphei Calliopea, Lino formosus Apollo.

Seu, vt alijs placet, Mercurij filius fuit ex Musa Vrania, Thebisq; genitus. Puto eum emicuisse circa annum mundi 1955. Scriptus autem mundi generationem, Solis item & Lunæ cursus, animaliumq; & fluctuum generationes. Hic in principio sui operis omnia simul nata dixit. Occubuit in Eubœa, sagitta ab Apolline transfixus. Eius hoc apud Diogenem legitur epitaphium;

Ωδε Δίνοι Θηβαῖον ἐδέξατο γῆς θαύμα,
Μέσοις Οὐρανίνις ψήφοι εὔσεφανον.

*Candida purpureis redimitum tempora fertis
Thebanum Vrania continet Urna Linum.*

B E R O S V S C H A L D Æ V S .

B E R O S V S Chaldæus sacerdos grauissimus, in Astrologia clarus fuit. Emicuit circa annum mundi 2480. Ei Atheniensēs olim propter summam eloquētiām atque sapientiam, statuam lingua aurea in suis erexerunt scholis, mediaq; collocarunt Academia. Scripsit libros quinq; Antiquitatū maxima breuitate. Citantur eius historiæ à Iosepho lib. I. contra Appionem, & Athenæo lib. xiiii.

P H E R E C Y D E S A T H E N I E N S I S
P H I L O S O P H Y S.

P H E R E C Y D E S Atheniensis Philosophus claruit sub Ægeo Pandionis filio Atheniensium Rege nono. (Incœpit autem regnare Ægeus anno mundi 2682.) Ab Orpheo fertur multa didicisse. Scripsit Theogoniam libris decem, & libellum de rerum principio. Eius scripta passim citantur apud Hyginum, & commentatorem Arati.

HOMERVS GRÆCVS POËTA AC
VATES EXCELLEN-
TISSIMVS.

HOMERVS filius fuit Criteidis Melanopí filiæ : patris nomen incertum est. Hic primò Melesigenes dictus est. Eius mater nupsit Phemio cuidam , qui Smyrnæ iuuentum literas ac musicam docebat , quiq; puerum adoptauit , ac ei vita functus vniuersa legauit. Melesigenes itaq; cùm ludo præcesset , sui iam iuris effectus , in magna hominum fuit admiratione , non modò apud suos , sed etiam apud externos , qui illuc mercatus gratia frequenter commeabant. A Mente tandem nauiculario impulsus permultas terras peragrauit , in qua quidem peregrinatione

A 3 visum

visum amisit: unde Homeri nomine sibi comparuit. (Iones enim cæcos Homeros appellant, quod Homeris, id est, itineris ducibus, egeant.) Postremò in Ionia contigit cum graui-
ter ægrotare, ex quo morbo die clausit, ibi honorificè sepultus est. Eius sepulchro hu-
iustmodi inciderunt elegiacum,

Ἐν Ιάδῃ τὴν ἱερὰν περιφεραλίαν κατέγειρε
Ἄνδρῶν πρώτων πορευόμενος δῆμον ὅμηρον.

Quem verò viuum spreuerant, cum sibi
armis voluerunt vendicare mortuum septem
Græciæ ciuitates:

Ἐπιστὰ πόλεις μετείχοσι τῇ πίζᾳ Ὀμήρῳ,
Σμύρνα, Ῥόδος, Κολοφὼν, Θελαιμίν, χίος, ἄργος, ἀθῆναι.

Eius hæc extant poëmata: Ilias, Odyssaea,
Hymni Deorum, & Batrachomyomachia.
Vixit anno mundi 3085.

PRIENÆVS TEVTA-MI FILIVS.

Bias Prienæus, qui inter Græciæ septem sapiētes anumcratus est, floruit Olympiade nona, circa annum ab Urbe condita duodecimum. Patrem habuit Teutamum. Sex reliquis sapientibus prælatus est. Opulentus fuit. Messenias puellas captiuas redemit, si biq; in filias nutriuit, ac posteà adiecitis dotibus Messanam parentibus illas remisit. Breui post inuento Athenis à pescatoribus aureo tripode, cui erat inscriptum, Sapiēti, puellæ, seu, vt alij, puellarum pater, in cōcionem venit, Biantemq;; expositis quæ in se egisset, appellauit sapientem, sicq; tripoda ad eum missum: eo conspecto dixisse Biantem, Apol-

A 4 linem

linem esse sapientem: neque illum admisisse. Alij Thebis Herculi sacrâsse ferunt, quod illic esset oriundus, Prieneq; Thebanorū colonia. Fertur, quum ab Alyatte Priene ipsius patria ob sideretur, Biantem ex industria duos saginasse mulos, eosq; in castra impulisse: eis conspectis obstrepuisse Regem, quod bruta quoque animalia tam nitidè haberent, ac de soluenda obsidione cogitantem, explorandi gratia nuntium in vibem misisse. Bias consilio Regis explorato, magnos arethæ aceruos tritico operuit, hominiq; ostendit. Rex eo agnito, cum Prienensibus pacem percussit, moxq; Bianti ut ad se veniret mandauit: qui quidem tale dedit Regi responsum, Equidem Alyattem cepas edere ac flere iubeo. In causis orandis summus ac vehementissimus fuit, in bonam tamen partem dicendi vim exercere solitus. Vnde & hæc manarunt proverbia: Oratori Prienæa causa est imitanda: & Biante Priencensi causas agere præstantius.

In hunc autem modum è viuis excessit: Causam pro amico dixerat iam vetulus, & cùm à dicendi labore quievisset, caput in sinu nepotis ex filia reclinavit. Cùm verò aduersar

uersarius itidem perorasset, iudicesq; sententiam pro eo tulissent, qui causæ suæ Biantem habuerat patronum, soluto iudicio, nepotis in gremio efflauisse cum animam compertū est. Quo viro ciuitas eum magnificè sepelit, eiusq; laudes tumulo inscripsit,

**Κλείνεις ἐν δασωδοῖσι Πρίνης φύντα καλύπτει
Ἵδε Βιαντα τέτην πόσμον τῶσι μέγαν.**

**Petra Prienæum tegit hæc bene culta Biantem,
Ornamentum ingens qui fuerat Iony.**

Et,

**Hic situs est Bias, Hermes quem duxit ad Orcum
Albentem niueis tempora cana pilis.**

**Ut causam dixit socrus, inclinatus in vlnas
Mox pueri, somnum soluitur in tenuem.**

Scripsit autem de Ionia ad duo milia versuum, quanam ratione quis felix esse potest. Placuerunt eius istæ in primis sententiæ, Ciuibus placere omnibus stude: habet enim id multum gratiæ: contrà verò fastus ac superbia semper nocuit. Et illud, Corpore quidem esse validum, naturæ munus est. Porrò quæ utilia sint patriæ dicere, animi & prudentiæ proprium: pecuniarū autem proprium etiam plurimis fortè obuenisse. Infelicem dicebat

A S qui

qui ferre nequirit infelicitatem : morbumq; animæ impossibilia amare & appetere, alieni verò incommodi non meminisc. Interrogatus quidnam esset difficile, Ferre, inquit, fortiter mutationem rerum in deterius. Nauigabat cum impijs aliquando, & cùm orta tempestate nauis quateretur fluctibus illiq; Deos inuocarent, Silete, inquit, ne vos h̄ic illi nauigare sentiant. Percontanti impio homini quid esset pietas, nihil respondit. Cumq; ille silentij causam sciscitaretur : Quia, inquit, de rebus nihil ad te pertinentibus quæris. Rogatus quid esset dulce hominibus, Spes, ait. Malle se inter inimicos quam inter amicos iudicare dicebat. Quippe ex amicis alterum prorsus futurū inimicum, ex inimicis autem alterū amicum. Forte interrogatus quidnam faciens homo delectaretur, Lucrans, inquit. Dicebat vitæ tempus ita metiendum, quasi & diu, & parum victuri simus. Ita amandum, quasi odio simus habituri : malos enim esse plurimos. Sic autem consulebat : Si quid agere instituis, lentè aggredere : cæterū in eo quod elegeris, firmiter persistē. Noli citò loqui, est enim insaniæ iudicium. Prudentiam dili

dilige. De Dijs ita vt sunt loquere. Indignum hominem diuitiarum gratia laudare noli. Persuadens accipe, non cogens. Quicquid boni egeris in Deos refer. Viaticum tibi ab adolescentia ad senectutem compara : ea quippe sola est certa veraq; possessio.

PERIANDER CORINTHIVS.

PERIANDER Corinthius patrem habuit Cypselum ex Heraclidarum gente : vxorem autem Lysidem, quam & ipse Melissam appellabat, Proclei Epidaurensium tyranni, & Eristeneæ Aristocratis filiæ, sororisq; Aristodemii filiam, qui toti fermè Arcadiæ dominabantur. Duos ex ea genuit filios, Cypselum, & Lycophronem : alterum ex his iuniorem prud

prudentem, maiorem natu stolidum. Post ali-
quantum temporis accensis ira , missam sub
gradus prægnantem coniugem, calcibus per-
cussit ac necauit , pellicum persuasus calum-
nijs, quas tamen posteà igne cremauit : pue-
rumq; Lycophrona matri fletu iusta soluen-
tem abdicauit, atq; in Corcyram agi præce-
pit : iam verò vicinus senio illum vt ei tyran-
nidem per manus daret, ad se accersiri iussit.
Eius deprehenso consilio Corcyrenses inui-
cem interemerunt. Hoc ille comperto furijs
succensus , eorum liberos ad Alyattem præ-
fecundos misit. Cùm autem nauis appropin-
quasset Samo, Junoni vota facientes, à Samijs
seruati sunt. Quod ille vbi didicit , mœrore
confectus excessit è vita , annos natus fermè
octoginta, Olympiade quadragesima octaua,
cùm vigesima octaua natus esset. Mater eius
Cratea illius amore seruens , clàm congregedi
solita est cum illo non inuito, tantoq; flagitio
acquiescente. Quod vbi cognitum est , do-
lens se fuisse deprehensum , grauius iam ciui-
bus instabat. Vouit aliquando , si Olympia
quadriga vicisset, auream statuain Deo sacra-
turum : victoria verò potium, & auro cgen-
tem , quadam celebritate populari , mulieri-
bus

bus procedentibus ornatis , mundum ademisse muliebrem, atque ita donarium misisse afferunt. Ille cùm sepulchrum suum ignorari vellet , tale quippiam commentus est : Duo bus iuuenibus viam quandam ostendit , ac iussit noctu per illam incederent , eumq; qui primus occurrisset, interimerent ac sepeliret: postq; illos alios quatuor misit, qui eos necarent , ac sepulturæ traderent. Rursus contra eos plures , itidemq; vt facerent , imperauit. Atque ita ipse primis obuius, occisus est. Extat & Tetraastichon causam mortis eius continens:

Μή ποτε λυπήσῃ σε τὸ μή σε τυχεῖν τίνος, ἀλλὰ
Τέρπειο πᾶσιν ὄμως οἵσι δίδωσι θέος.

Καὶ γὰρ ἀθυμίτας ὁ Θεὸς Περιάνθρωπος ἀπέστη,
Οὐγενεν ἐκ ἔτυχεν πορίξιος ἦς ἔθελεν.

*Ne tibi iam doleat si non optata sequaris,
sed iuuet id superi quod tribuere Dij.*

*Nam sapiens Stygias Periander ceſſit ad umbras
Extinctus, quod non qua voluit, valuit.*

Eius autem hæc feruntur placita:Nihil pecuniarum gratia agendum : oportere enim aliàs modo qui honestus nō sit, lucrari. Scripsit Hypothecas ad duo milia versuum.Dicebat his qui tutò regnare vellent , summa ope niter

nitendum, vt benevolentia non armis stiparentur.. Rogatus aliquando cur in tyrannide persisteret, Quia, inquit, & sponte & inuitum cedere æquè periculorum est. Dixit & hæc, Bona res est quies, ac periculosa temeritas. Turpe lucrum. Populi administratio tyranñidi præstat. Voluptates corruptibiles sunt, honores immortales. Rebus secundis moderatus esto, aduersis prudens. Amicis & felicibus & infelicibus eūdem te præbe. Quodcunque pollicitus fueris, serua. Inter loquendum caue ne secreta pronunties. Non peccantes modò, verùm & peccare gestientes punito. Cura & labor omnia possunt: nam & Isthmum quoque potuerunt perfodere. Primus hic armatis circunseptus incessit, magistratumq; ad tyrannidem transtulit. Floruit circa trigesimam octauam Olympiadem, temporibus Anci Martij quarti Romano-rum Regis. Ipsius extant hæ apud Diogenem epistolæ:

PERIANDER SAPIEN-
TIBVS.

Gratias immortales ago Pythio Apollini,
quòd in ynum coactos epistolæ meæ repe-
rerunt,

rerunt, ipsaq; Corinthum, vt confido, perducent. Exspecto itaque vos. Certè ipsi videbitis quām ciuiliter vos excipiam. Sicut igitur anno præterito Sardis in Lydiam venistis, ita nunc oro ne pīgeat ad me proficiisci Corinthi tyrannum. Videbunt enim vos non sine gratulatione Corinthij Periādri domum adeuntes.

P E R I A N D E R P R O -
C L E O.

Nobis quidem non ex sententia fuit vxoris scelus. Tu autem sponte filio ingrato si quid egeris, peccas. Aut igitur immanitatem in filium compesce, aut ego illi opem feram. Nam & ipse satis diu pœnas dedit.

PITTACVS MITTY-
LENÆVS.

PITTACVS Mittylenæus Hirrhadij Thracis filius vixit quadragesima secunda Olympiade. Hic vnà cum Alcæi fratribus Melanchrum Lesbi Tyrannum profligauit. Et cùm de agri Achillitidis possessione inter Athenienses & Mittylenæos armis deceperetur, Imperator ipse exercitus cum Phrynone Atheniensium duce, qui & pancratiastes & olympionices fuerat, singulari certamine pugnare instituit: quem quidem peremit, atque ita agrum seruauit. Postea verò Athenienses disceptarunt cum Mittylenæis de possessione agri, qui quidem à Periandro controuer-
się iudice, Atheniēsibus adiudicatus est. Hinc eum

eum in summo honore habuerunt Mittylenei, eiq; principatum tradiderunt: quo ille, cùm decem annis tenuisset, ac Rempubl. præclaris ordinibus constituisset, seipsum sua sponte abdicavit: aliosq; decem annos superuixit. Obiit autem quinquagesima tertia Olympiade. Extat eius ad Croësum epistola, qui quidem illius summo desiderio tenebatur.

STESIC HORVS POETA
LYRICVS.

STESIC HORVS Euphorbi filius, Imræus fuit. nascitur Olympiade 45. Fratrem habuit Mamertinum, Geometriæ peritissimum. Lyricus fuit. Scripsit x x vi. libros
B poēm

poëmatum Dorica dialecto. Fertur exoculatum fuisse cum scripisset Helenę vituperationem, rursumq; ob palinodiam visum recuperasse. Vocatus est Stesichorus, quoniam primus cum citharæ cantu chorūm instituit, cum anteā Tisias vocaretur. Decessit Cannæ Olympiade 58. quò profugus venerat, sepultusq; est ante portam, quæ à nomine ipsius Stesichoria nuncupata est.

MYSON CHENEVS.

MYSON Chencus Strimonis filius, inter scptem Sapientes annumeratus est. Floruit autem quadragesima nona Olympiade, sub L. Tarquinio Prisco Romanorū Rege. Cum ab Anacharside quæreretur quisnam esset se sap-

se sapientior , respondit ; Oeteum quendam Mysonem Cheneum se sapientiorem esse . Hoc Anacharsis oraculo sollicitatus , ad vicum peruenit , Mysonemq; æstate reperit sti- uam aratro aptantem : cui quidem dixisse fertur , Atqui ô Myson , non aratro vacandi nunc tempus est : illumq; respondisse , Imò sa- tis tempestiuū ad illud parandum . Docebat autem , non ex verbis res , sed ex rebus verba esse inquirenda , neq; propter verbā res per- fici , sed rerum gratia verba consummari . De- functus est ætatis anno nonagesimo septimo .

E P I M E N I D E S . C R E -
T E N S I S .

EPIMENIDES Cretensis, Agesarcho patre, Gnoſo oriundus, 49. Olympiade floruit. Missus aliquando à patre ouem ut rure deferret, meridiano tempore diuertit ex itinere, atque in spelunca 57. annos perpetuos obdormiuit. Dehinc somno excitatus quærebant ouem: putabat enim se parum obdormiuisse. Quam cum non inuenisset, in agrum reuertitur. Cum verò rerum omnium faciem immutatam cerneret, agrumq; in alterius ius concessisse, stupore attonitus & dubius rediit in oppidum. Ibi cum domum paternam vellet ingredi, quisnam esset interrogatus, vixq; agnitus à iuniore fratre iam vetulo, omnem

omnem ex illo didicit rei veritatem. Vnde
Deo charissimus habitus est ita ut Athenienses
peste laborantes, eum ex Creta ad-
uocarint, ut eorum urbem expiaret. Hoc au-
tem modo pestē compescuit. Sumpsit oues
nigro & candido vellere: duxitq; in Arium
pagum, atq; inde, quō vellent, abire permisit:
his qui illas sequebantur, mandans, ybicunq;
accubuissent, singulas mactarent peculiari
cuipiam Deo. Athenienses ea peste liberi,
homini talentum decernunt, & nauim quæ
cum in Cretam reueheret. Verūm ille pecu-
nia repudiata, amicitiam & societatem Athē-
niensium & Gnosiorum impetrauit: reuer-
susq; domum paruo post tempore è vita mi-
grauit. Quantam verò vixerit ætatem, di-
uersè opinatur. Alij enim centesimo quin-
quagesimo septimo suæ ætatis anno obiisse
dicunt, alij ducentesimo nonagesimo nono,
alij deniq; centesimq; quinquagesimo quar-
to. Extat eius epistola ad Solonem.

SOLON SALAMINIVS LEGISLATOR.

SOLON genere Salaminius, claruit quadragesima nona Olympiade. Patrem habuit Execestidam. Inter septem Graeciae Sapientes annumeratus est. Is Atheniensibus leges dedit, ac eas quas Draco tulerat, exceptis quae de cæde erant, antiquauit, atque ob magnitudinem poenarum abrogandas curauit: nam vna omnibus poena constituta erat, ut etiam qui otij damnati essent, aut qui olera surripuissent, capite plecterentur. Ob quam causam Demades dicere solebat, Draconem nō atramento, sed sanguine leges suas scripsisse. Florebat tunc in Republica Pisistratus æmulus Solonis, cui & genere propinquus erat: cuiusq; eloquentia plus potuit apud populum,

lum, quām huius sapientia. Cessit sponte Solon, tyrannū fugiens, primū in Ægyptum, deinde in Cyprum, postremò ad Crœsum Regem: cui, cùm eius opes videret, ostentanti, atque interroganti num quis eo felicior esset, respondit, Tellum quendam pauperem admodum, alioqui iustum, Athenis agéntem: simul affirmans nihil esse felix, quod temporum mutationi subiaceret, felicitatem tantum finem indicare. Cuius sentétiæ Crœsus postea à Cyro captus meminisse dicitur. Solon inde in Ciliciam profectus, ciuitatem à suo nomine Solos dixit, in qua Athenienses colono statuit: qui interuallo temporis ab Attica lingua desciscētes, Solœcissare dicti sunt: unde verbum Solœcismus tractum. Decessit in Cypro annorum 80. Mandauit ossa Salaminem transferri, ibiq; per regionem projici ac disipari, ne Athenas inferrentur: quoniam discedens iureiurando ciues adegit, non antiquaturos leges suas, donec rediret. Scripsit conciones & epistolas quasdam, & iambos. Cicero huiusmodi cōmemorat epigramma eius sepulchro insculptum, Tusc. quæst. lib. I.

*Mors mea non careat fletu, linquamus amicis
Mœrorem, ut celebrent funera cum lacrymis.*

A N A C H A R S I S S C Y T H A .

ANACHARSIS Scytha Gnuri filius, ma-
tre Græca, Caluidæ verò Scytharum Regis
frater, apud sordidissimos Scythas sapiēs fuit.
Floruit quadragesima nona Olympiade, tem-
poribus L. Tarquinij Prisci Romanorum Re-
gis quinti. Eius imaginibus olim inscriptum
fuit, **L I N G V A , V E N T R E , P V D E N D I S**
A B S T I N E N D V M E S T . Hunc tradit Plinius
inuenisse rotam figuli, cuius circuitu va-
sa formarentur: quod quidem non est veri-
simile, cùm Homerus, qui longè fuit anti-
quior (vt pote qui floruerit, vigesima quarta
Olympiade, sub Numa Pompilio secūdo Ro-
manorum Rege,) figuli rotæ mentionem fa-
ciat. Dicere solitus fuit leges aranearum telis
assimi

assimilari. Ita aduersus duros fortunæ casus se parauerat, ut nudis pedibus iret, in terra dormiret, & famem pro pulmento haberet. Is dum Atheniensium leges apud suos introducere conatur, à fratre eius loci Rege sagitta confossum est. Extat Diogenis in eum tale quoddam Epigramma,

Ἐς Σκυθίων Ἀνάχαρσις ὅτ’ ἀλυθεὶς πολλὰ μογήσας,
Πάντας ἔπειθε βιώντας ἀθεούσιοῖς.

Τόν δὲ ἔτι μῦθον ἀπραγίου ἐνὶ σομάτεων ἔχοντα
Πτυνὸς ἐς αὐθανάτους ἄρπασεν ὥντα δόραξ.

Scripsit autem de Scytharum legibus, & de his quæ apud Græcos legitima & solemnia sunt, ad frugaliorem ac viliorum victū, itemq; de re bellica ad nongentos versus..

CLEOBVLVS LINDIVS.

CLEOBVLVS Euagoræ filius, è Lindo, siue, ut alij sentiunt, è Caria oriundus fuit. Circa quadragesimam nonam Olympiadem floruit. Is inter septem Græciæ Sapientes annumeratus est. Robore & pulchritudine corporis eximus fuit. Ægyptū philosophandi gratia petijt. Extat eius breuis ad Solonem epistola. Filiam habuit Cleobulinam virginem doctam, quæ Hexametris ænigmata quædam perscripsit. Decessit autem annos natus septuaginta. Multa eius sapienter dicta videntur apud Suidam.

ΑΙΣΩΠΟΣ ΦΡΥΞ ο μυθοποιος.

AESOPVS Phryx genere, scriptor fabularum, quem Aristoteles, Plato, & Apuleius non deditantur citare, floruit Olymp. 54. Seruus ac deformis, sed astutus ac facetus fuit. Missus ad fodiendum agrum, cum falsò à conservis accusaretur quod ficus domino servato edisset, aqua calida coram potata, & eadem reuomita, se insontem esse monstrauit: accusatores idem facere iussi, ficus euomuerunt. Deinde dono datum Zenæ agri procuratori, Zenas cuidam mercatori illac prætereundi, vendidit. At in penuria iumentorum cum ferre iuberetur vna cum alijs suū onus, ipsi debilem se facienti data optio leuius portare: tulit autem canistrum panibus plenum cæter

cæteris ridentibus, ut grauius: at cùm illos anteiret, distributis paulatim in itinere panibus, leuiore sarcina ambulabat, donec perueniret Ephesum : Vbi rursus Xantho cuidam venditur: à quo interrogatus cuias esset, respondit: Ex carne. At ille, non hoc peto, inquit, sed vbi natus: In ventre matris, ait. Rursus, Nō hoc dico, sed in quo loco: Nescio, ait, si in lecto, an extra. Cedo, inquit ille, quid scis facere? Nihil, ait Æsopus. Illo admirante, Nam mei, inquit, conserui qui tibi mcccum sunt venditi, cùm se dicant omnia scire, mihi nihil relictum est. Proposita quondam quæstione, cur holera sponte nascentia citius venirent quàm sata, Xantho prouidentiæ rem tantùm referente, Æsopus nouercæ compensationem proposuit, quæ alienos filios, ut terra semina, difficiliùs enutriat. Iussus concurrens lentem, vnum tantùm lentis granum apposuit. Iussus quatuor pedes porcinos emptos coquere, cùm dominus caluniandi gratia vnum surripuisse, suspicans ille quod erat factum, pedem viui porci, qui domi nutriebatur, reposuit. At dominus quium surreptum loco restituisset, Num, ait, quinq; hic porcus habuit pedes? At Æsopus, Minimè: sed benè duo

duo octo: nam reliqui tres tuo porco sunt in-
columes relicti. Iussus ad lauandos pedes pel-
uim adducere , eam sine aqua parauit , quòd
nulla de aqua facta esset mentio. Iussus item
conuiuium ex optimis parare , linguas tan-
tùm emit , dicens has esse optimas , sanè bo-
na ex eis enarrans. Iussus contrà ex pessimis
aliud præparare , linguas iterum apposuit , simi-
liter memorans quanta ex eisdem mala per-
uenirent. Post hæc quum Xanthus ad ludos
profectus in Samiorum theatro vidisset aqui-
lam de manu prætoris anulum in aëre feren-
tem , dixit , mirantibus Samijs , Æsopum suum
hoc portentum indicare posse. Ille statim ac-
cerfitus , ante omnia libertatem pro mérce-
de pétijt : qua , instantibus Samijs , ad equuta ,
vaticinium suum impleuit , qui domino præ-
dixet , nolentem se quandoq; liberaturum.
De portento ait , Règem fore externum , qui
eorum citò occuparet libertatem. Neq; falsa
prædixit: ecce enim paulò pòst Crœsi Lydo-
rum Regis literæ tributum petentes. Quod
Samijs cùm Æsopi cōfilio detrectassent , Æso-
pus ante omnia à Rege petitur . Ille fabulam
huiusmodi Samijs proposuit: Lupi leporibus
bellum indixerunt , lepores auxilio canes ac-
cerfunt:

cerfunt: Lupi de pace conueniunt, modò canes aduersariorum in suam custodiam dentur: quo facto in lepores auxilio destitutos posteà irruerunt. Tandem negantibus illis profectus est ad Crœsum, à quo honorifice suscepitus est, ac donis cumulatus. Samijs insu per libertatem impetrauit, quibus meritis ei postea fabulas suas dicauit. Reuersus cum ingenti Samiorum lætitia, paulò pòst Babylonem profectus, & ad Lycurgum Regum Regem, quem docuit ænigmata soluere: nam Orientales tūc in his sapientioresignaris mos erat tributa imperare. Apud hunc igitur in suspicionē veniens accusatione cuiusdam Eni, quem Æsopus sibi adoptauerat, diu latuit in quodam sepulchro. Intērim Neetenabo Rex Ægyptius ad Lycurgū ænigma mittit se turrim velle ædificare, quæ nec cœlum nec terram contingat. Ad hoc soluendum Æsopus quæsus, è latebris apparuit magna Regis gratia. Filio adoptiō supradicto iniuriam omnem remisit, & salutaria insuper de vita præcepta tradidit. Ad postremum Delphos profectus, cùm nullum honorem, vt in cæteris locis, accepisset, dixit in concione eos similes ligno maris esse, quod procul magnum appar

apparet, prope verò continuò minus: sic eorum esse famam. Illi turbati phialam argenteam sarcinulis eius clām alligatam discedentis posuerunt. In itinere itaque deprehensus ac falso furti accusatus, de rupe insons præcipitatur. Extant eius fabulæ.

THALES MILESIUS.

THALES Milesius Philosophus, Examij ac Cleobulinae filius, primus sapient vocatus est: Astrologiae secreta primus penetrauit, primusq; eclipsim Solis prædixit. De Ursa minore differuit, inanimes animas putauit, idq; ex magnete lapide. Huic tripus aurea à pisca toribus Milesijs reperta; dum res in lite veteretur, ex oraculo Apollinis iudicantis eam sapient

sapientissimo dari oportere, delata est : deinde per manus omnibus sapientibus tradita, ad Solonem peruenit , qui illam Delphos remisit ad Phœbum, ut qui Deum hominumq; sapientissimus esset. A Thalete Ionica fluxit disciplina, sicut à Pythagora Italica. Excessit iam senex Olympiade quinquagesima octaua, dum gymnicum certamen spectaret, æstu ac siti lapsus.

ANAXIMENES MILESIUS.

ANAXIMENES Milesius , Philosophus, Emistrati filius , Anaximandri discipulus successorq;, circa quinquagesimā quintā Olympiadē clarus habetur. Hic principium rerum aëra opinatus est , quem genere infinitum,

tum, qualitatibus finitum ait, cuius condensatione ac rarefactione cuncta gigni putauit. Motum verò ab æterno esse dixit: terram ex aëre constipato, primùm omnium factam latam, magnam: idcirkò non absque ratione super aëra contineri. Solem, Lunam, cæterasq; stellas à terra ortum habere. Aëra infinitum adserebat, eumq; Deum statuebat, ut est autor Cicero Academ. quæst. lib. IIII. Excessit autem è viuis eo die quo Sardis capta est, anno tertio sexagesimæ nonæ Olympiadis.

CHILON LACEDÆMONIVS.

CHILON Lacedæmonius patre Damageto fuit. Floruit temporibus Crœsi Lydo-

c rum

rum Regis vltimi, circa Olympiadem quinquegesimam quintam, quo quidem tempore Ephorus fuit. Is inter septem Græciæ Sapientes annumeratus est. Scripsit elegiam ad uerius ferè ducentos. Dicebat autem futurorum prouidentiā ratione comprehendī posse, virtute viri. Indignantī fratri quod Ephorus ipse non fieret, cùm ille fuisset, Ego, inquit, pati iniurias scio, non tu. Fertur eum ab Æsopo interrogatum quidnam faceret Iupiter, illumq; respondisse, Excelsa humiliat, & humilia extollit. Rogatus quo differunt periiti ab imperitis, Bona, inquit, spe. Quid difficile, Arcana, inquit, reticere, & ocium rectè dispensare, iniuriasq; tolerare posse. Præcipiebat & hæc: Linguam semper quidem, sed in conuiuio præsertim continendam. Proximo non male dicendum, alioquin audituros quæ nobis dolebunt. Nemini intentandas minas: esse enim muliebre. Promptius ad amicorum aduersos casus, quam ad secundos successus accurrendum. Vxorem humilem, apparatu modico ducendam. Mortuo non maledicendum. Honorandam senectutem. Cauendum sibi ipsi. Damnum potius quam turpe lucrum eligendum: nam id semel tantum dolori esse,

hoc semper. Elato secundis rebus non arri-dendum. Fortem mansuetum esse oportere, ut proximi nō tam metuant quām reuereantur. Discendum domui suā ritē præesse. Lin-guam animū præire non permittendum. Su-perandam iracundiam. Diuinationem non execrandam. Impossibilia non appetenda. In via non festinandum. Inter loquendum non exagitandam manum: esse enim recordium. Obtemperandum legibus. Quietē adamā-dam. Inter cæteras eius sententias hæc maxi-mè placuit, qua dixerat, Lapidis cotibus au-rum examinari, & dare apertum sui docu-mentum, auro autem bonorum malorumq; hominum mentem, cuiusmodi sit, compro-bari. Est & hæc, Sponsioni nec deesse iactu-ram. Ait illum cùm iam esset yetulus, di-xisse sibi non esse consciū in tota vita in-gratitudinis: vna tamen re se modicē moue-ri, quod cùm semel inter amicos illi iudican-dum esset, neque contra ius quicquam ager-c vellet, persuaserit amico iudicium à se pro-uocaret, vt sic nimirum vtrunque, legem & amicum seruaret. Maxima præcipue gloria apud Græcos fuit, quod de Cytheris insula Laconiæ prædixerat. Nam cùm illius natu-

ram situmq; didicisset, Vtinam, inquit, hæc nunquam fuisset, aut certè simul ac nata est, subuersa esset. Præclarè siquidem ac perspicaciter præuiderat. Demaratus enim Lace-dæmone fugiens, Xerxi consuluerat in ea insula naues contineret, & profectò in ditio-nem hostium venisset Græcia , si id Regi persuasisset. Postea verò Nicias bello Pelo-tonnesiaco euerfa insula, præsidiū illic Atheniēs statuit, Lacedæmoniosq; multis clā-dibus affixit. Erat in loquendo breuis: atque ob id à quibusdam mos hic loquendi Chilonius appellatus est. Postquam satis multam ætatem vixerat, obiit Pisæ, quo tempore flo-rebat Aesopus orator. Amplexus atque oscu-latus filium, quod in Olympia fuisset corona-tus , defecit immodica lætitia & senis im-becillitate. Omnes autem qui ad celebrita-tem conuenerant, honorificentissimè iusta persoluerunt. Est & in eum Diogenis Epi-gramma,

Phœbore reddatur Pollux tibi gratia, quod fert

Chilonis natus tempora cincta pugil.

Serta videns nati genitor, si latus obiui:

Mortem, non mirum: mors mihi talis eat.

Ipsius

Ipsius item imagini inscriptum hoc fuit distichon:

*Hic sapiens forti natus Lacedæmone Chilon,
Qui è numero septem maximus vñus erat.*

Brevis quoque ad Periandrum epistola legitur apud Diogenem:

CHILO PERIANDRO s.

Iubes vti militia vacem, extorrisq; agam,
quasi tu in tuto futurus sis. Atqui ego Monar-
chæ nec sua tuta esse puto, felicemq; eum ty-
rannum censeo, cui in sua domo absque san-
guine contigerit mori.

DIOGENES APOLLO-
NIATES.

DI O G E N E S Apolloniates Apollothemidis filius, vir Physicus, & eloquētia & sapientia in primis clarus, floruit Olympiade quinquagesima nona. Hæc autem opinatus est: Elementum esse aërem, mundos infinitos, & inane infinitū, densumq; aërem ac rarefcentem, mundosq; gignere: nihil ex eo quod nō sit, fieri, neque in id quod non sit, corrumpi. Terram esse rotundām atq; in medio sitam, eamq; cepisse constantiam secundum eam quæ ex calido est circumferentiam, ex frigido concretionem ac soliditatem accepisse.

XENOPHANES COLO-
PHONIVS.

XENOPHANES Colophonius Dexij, vel, vt alij, Orthomenis filius, claruit Olympiade sexagesima sexta. Pulsus patria in Zancla Sici liæ moratus est, atque Catanæ. Botoné Atheniensem audiuit, vel, vt alij, Archelaū, vel, vt alij, neminem. Scripsit versus, Elegias, & Iambos contra Hesiodum atque Homerum, subsannans ea quæ de Dijs dixerant. Thaletis & Pythagoræ opinionibus contraria sensit, Epimenidemq; fuggillauit. Longā vixit ætatem, sicuti & ipse, vt refert Diogenes quodam in loco, testatur, dicens septuaginta septem annos se à patria peregrinatum esse, cùm tum vigintiquinque esset annorum. Eius placita

c 4 vide

vide apud Diogenem. Scripsit autem de Colophonis conditione, & de Italica in Eleam colonia versus ad duo milia. Filios suos proprijs sepeliuit manibus.

ZENO ELEATES.

ZENO Eleates natura quidem Pyreti, adoptione autem Parmenidis filius fuit, cuius & paedica fuisse fertur. Floruit autem Olympiade 60. temporibus Cyri Persarū Regis. Dialecticæ inuentor fuit, ac in Philosophia & Republica vir sanè nobilissimus extitit. Scripsit multa volumina, quæ iniuria temporum interierunt. Is cùm Nearchum tyrannū deiijcere ac profligare voluisset, comprehensus est.

cit. Quo tempore cùm de conscijs & armis quæ in Lipara habuit, inquireretur, volens ipsum desertum, destitutumq; ostendere, omnes illius amicos coniurationis esse consciós dixit. Deinde cùm de quibusdam dixisset quiddam sibi ad aurem loqui velle, eam mordicus apprehensam non antè dimisit quàm dentibus perforaret. Porrò cùm amicos indicasset, rogatus à tyranno esséne alius quispiam, dixit, Tu ciuitatis pernicies. Demum præcisam linguam in ora tyranni conspuit, ciuesq; continuò facto impetu tyrannum obruerunt. Zeno tamen tyranni iuf-
fū in cauum lapidem iniectus cōtususq; fuit.

HERACLITVS EPHESIVS.

HERACLITVS Ephesius Blysonis, siue, ut quidam volunt, Herationis filius, circa 69. Olympiadem clarus est habitus. Fuit autem ultra cæteros alto animo & contemnente omnes. Hesiodum docuit ac Pythagoram, rursusq; Xenophontem atque Hecatæum. Homerum dicebat dignum qui è certaminibus eijceretur, colaphisq; cæderetur: Archilochumq; similiter. Dicebat autem & iniuriā extingue oportere magis quam incendium, plebemq; pro lege non secus ac pro muro pugnare. Acriter autem Ephesios carpit, quod amicum suum Hermodorum eicerant, dicens: Meretur Ephesij omnes aduliti mori, impuberibusq; urbem derelinquerre,

re, quoniam Hermodorū omnium, quotquot sunt, præstantissimum expulerunt, dicentes, Nostrum nemo inæqualis sit. Cùm autem rogaretur à ciuibus vt leges eis poneret, contempsit, quòd iam ciuitas pessima consuetudine imbuita esset. Secedens verò ad phanum Dianæ, cum filijs ludebat. Circūstantibus autē Ephesijs, Quid, inquit, miramini ô perdit, nónne præstat istud facere, quām vobiscum Rempubl. administrare? Tandem hominum odio secessit, vitamq; in montibus ducebat, olera ac herbas comedens. Atqui ob eam causam morbo aquæ intercutis correptus ad vrbem descendit, medicosq; per ænigmata sciscitabatur, an possent ex imbre siccitatem facere. Illis non intelligentibus, seipsum boū stabulo includens, & fimo bubulo obruens, eo calore arbitrabatur noxiū ac exundantem humorem exaurire posse. Vbi verò ne sic quidem aliquid proficere conspcxit, moritur sexagesimum agens ætatis annum, ac in foro sepelitur. Sic autem se habet Diogenis Laërtij in eum Epigramma:

*Mecum ego Heraclitum mirabar sāpe, quòd olim
sic vitam infelix hauſit, & inde obiit.
Nam malus ossa rigans, & aquosus corpora langor,
Extinēto inuexit lumine mox tenebras.*

Fuit à puerō non paruæ admirationi : & cùm esset iuuenis , nihil se dicebat scire : vbi verò ad virilitatis annos eusit , nihil ignorare. Neminem quidem audiuit , verùm semet inuestigandæ veritati dedit , omniaq; ex semetipso didicit : vel , vt alij sc̄ntiunt , solius Xenophanis auditor fuit. Librum de natura edidit , qui quidem non extat , eumq; tripartitum : nam dc Vniuerso , de Rep. & de Theologia in eo differuit. Illum verò in templo Dia næ depofuit , de industria obscurius scriptum , vt soli eruditii illum legeret , ne si à vulgo paſſim legeretur , contemptibilis esset. Theophrastus illum atra bile laborantem , alia semiperfecta , alia aliter scripsisse refert. Semper deflebat humanam sortem , quòd videntur ynde quaque tot milia hominum male viuentium. Eius alti animi signum in eo apparet , quòd fratri concesserit regnum. Tantum gloriæ ipsius liber promeruit , vt ſectatores ha buerit qui appellarentur Heraclitij. Hæc autem quæ ſequuntur , illi ſummatim viſa ſunt : Ex igne cuncta conſtare , in eumq; resoluti omnia. Fato omnia fieri , & ex conuersione contraria quæ ſint , omnia congruere & co-optari. Animarum item & Dæmonum plena effe

esse omnia, Dixit & de his quæ in mundo contingūt varijs mutationibus ista. Solis eam esse magnitudinem quæ cernitur oculis. Dicitur & id de animæ sensisse natura, nūquam illam reperiri posse, quantalibet quis viæ conficiat spatia , adeò profundam eius esse rationem. Opinionem siue æstimationem sacrum morbum appellabat. Ignem Elementum esse dicit, ignisq; vicissitudinem tum raritate, tum densitate constare , quæ fiunt omnia. Apertè verò nihil explicabat, fieri q; omnia per contrarietatem , & fluminis in morem vniuersa decurrere , finitumq; esse hoc vniuersum , & vnum esse mundum , eumq; ex igne nasci, & rursus per quosdam ambitus hoc omne sectulum per vices ignescere: id autem fatò fieri. Ex his verò quæ contraria sunt, id quidem quod ad generationem adducat, vocari bellum & contentionem: quod autem ad incensionem, concordiam & pacem. Mutationem quoq; viam esse suprà infraq; ducentē secundum quam fieri mundum arbitrabatur. Denatū quippe ignem liquescere , constantemq; aquam fieri, concretam verò aquam in humum verti , idq; inter inferiora adesse. Humum ipsam denudō effundi , atque ex ea fieri
hum

humorem. Ex eo autem reliqua fermè omnia ad euaporationem eam referens, quæ ex mari fit, ipsamq; ad superiora viam esse. Porrò euaporationes fieri ex terra & mari, alias quidem perspicuas & liquidas, alias verò tenebrosas. A liquidioribus ignem, à reliquis humorem incrementa capere. Aërem verò cuiusmodi sit, non significat: esse tamen scaphas per concauum ad nos conuersas, in quibus conuenientes euaporationes liquidas reddere flammis quæ sint sydera dicit. Esse autem lucidissimam calidissimamq; Solis flammatnamq; altra cætera remotiora esse, neque adeò terræ vicina, atque ideò minus lucere, minusq; calcfacere. Lunam quæ terræ vici-nior sit, non per liquidum locum deferri. Solem in suo splendore, nulli admixtioni obnoxium durare, certis à nobis spatijs mensurisq; distantem. Ex eo igitur magis calefcere atque illustrare. Deficere item Solem ac Lunam, cùm scaphæ ad superiora vertuntur, menstruasq; figuræ Lunæ fieri, dum in illam scin-sim vertitur scapha. Diem item ac noctem & menses, & annos, anniq; statuta tempora, pluuias & ventos & his similia, secundum euapo-rationes varias fieri. Nam liquidam euapo-ratio

rationem in Solis circulo inflammatum diem facere , contrariam verò vbi obtinuerit, efficerē noctem : atque ex lumine calorem augeri, astatemq; perficere, ex tenebris humorem abundare, vnde hyems oriatur. In hunc modum & de causis cæteris disputat. Enim uerò de terra, cuiusmodi sit, penitus tacet ac de scaphis. Et ista quidem eius dogmata fure. Cæterū quantum optauerit Darius Rex eius contubernio frui , quamq; eum despetui habuerit Heraclitus , ex utriusque apparet epistola , quæ apud Diogenem Laëtitium leguntur.

P Y T H A G O R A S . S A M I V S .

P Y T H A G O R A S Samius Philosophus, patre Demaratho locuplete ac negotiatore, flos ruit circa sexagesimam Olympiadem , regnante Seruio Tullo Romanorum Rege quarto, cuius quidem temporibus docuit in Italia. In Ægyptū primò , mox Babyloniam, discendi cursus syderum gratia profectus est. Inde regressus , in Cretam ac Lacedæmonē peruenit, vt Lycurgi & Minois inclytas ea tempestate leges agnosceret. Denique in Italiam transmittens, Crotone confedit, vbi populos assuetos luxuriæ, autoritate ac doctrina, ad frugalem cultum reuocauit. Matronas ad pudicitiam , iuuenes ad modestiam cohortari cœpit. Eius passim sanctitate ac vitæ abstin

abstinentia inductæ mulieres, auratas vestes, ornamentaq; lasciuiora , in templo Iunoni consecravere. Pythagoras itaque cùm multis annos Crotone egisset Metapontum migravit, ibi q; decessit quarto anno septuagesimæ Olympiadis. Cuius quidem tanta fuit admiratio ut eius ex domo templum facerent, eumq; pro deo colerent. Habuit autem dum in viuis esset vxorem Theano nomine, Brentini Crotoniæ filiam, ex qua filiam Damoneam habuit.

PHERECYDES SYRVS.

PHERECYDES Badis filius, Syrus, Pittaci auditor, vixit circa sexagesimam nonam Olympiadem. Primus de natura & de Diis
D scrip

scripsisse fertur. Plurima de eo & stupenda
memorantur. Deambulans enim secus littus
Psalium, cum intuitus fuisset nauem plenis
velis currentem, post paululum mergendam
praedixit, atque ut dixerat se inspectante con-
tigit. Haustam rursus aquam e puteo cum bi-
beret, post diem tertium terrae motum futu-
rum praedicauit, atque ita factum est. Cum
Messianam ascendisset in Olympiam, Perilao
hospiti consuluit, ut cum tota familia inde
migrare properaret: quod cum hospes ne-
glexisset, Messana paulo post ab hostibus ca-
pta fuit. Variæ de cius morte feruntur opi-
niones. Ego autem eum pediculis consum-
ptum obiisse diem existimo, quod & ipse in
epistola ad Thaletem annuit.

ALCMAEON CROTO-
NIA T A.

ALCMÆON Crotoniates Pirithi filius septuagesima vixit Olympiade. Pythagoram audiuit, & ut plurimum in medicina versatus est. Disputauit de natura, dicens multas rerum humanarum causas. Primus de naturæ ratione scripsit. Semipernam naturam Lunam habere dixit; animam verò immortalē, moueriq; perpetuò instar Solis.

EPICHARMVS COVS PY-
THAGORICVS.

EPICHARMVS Cous, Elothalis filius, claus habetur Olymp. 70. Alexandro Amyntæ filio decimo Macedonum Rege imperante. Pythagoram audiuit. Deinde in Siciliâ profectus peruenit Megara, inde contendit Syracusas. Commentaria scripsit, in quibus de natura rerum, de sententijs, de medicina disseruit. Obiit autem anno ætatis suæ nonagesimo.

PROTAGORAS ABDERITES
PHILOSOPHVS.

PROTAGORAS Abderites floruit circa septuagesimam quartam Olympiadem, Dario Artaxerxe Longimano Persis imperante. Domi Democriti auditor fuit, natus Menandro patre Thracum locupletissimo, qui & Xerxem aduersus Græcos proficisciētem, domo muneribusq; exceptit: ob quam liberalitatem magi qui cum Rege erant, eius filium Protagoram, tunc adolescentem, sua disciplina erudierunt: impetrata tamen prius à Xerxe venia. Nam iniussū Regis eam communicare illis non licebat, quod de Diis non bene sc̄ntirent, dubitarentq; essent necne. Illis quoque clām sacrificabant, ne clara reli-

D 3 gionis

gionis professione illis seruire , aut per illos
aliquid posse yiderentur. Ex hac igitur con-
suetudine & ritu Protagoras ab Atheniensि-
bus accusatus sponte exulauit. Quumq; spar-
fas toto orbe triremes Atheniensium vide-
ret, paruo se nauigio credens insulas lustra-
uit, vbi tunc mercede dicitur primus omniū
profiteri cœpisse. Scripsit libellos quosdam
qui recensentur apud Diogenem , qui qui-
dem non extant. Cùm ad nonagesimū æta-
tis suæ annum peruenisset, nauem conscen-
dit, in Siciliam nauigaturus, nisi ei fata obsti-
tissent : quæ illi in medio cursu vitæ filum ab-
ruperunt.

A R C H E L A V S A T H E N I E N S I S .

ARCHELAVS Atheniensis patrem habuit Apollodorum, vel, ut alij, Mydonem. Clariuit septuagesima quarta Olympiade, temporibus Xerxis quarti Persarum Regis. Anaxagoræ discipulus fuit, & Soficratis magister. Hic primus ex Ionia physicam philosophiam Athenas inuexit, & appellatus est physicus: quod in eum Philosophia desierit naturalis, Socrate ethicen introducente. Quanquam ne hic quidem Ethicæ rudis fuit, namq; de legibus philosophatus est & de honesto & æquo. Duas esse generationis causas asserebat, calidum & frigidum: animalia de limo nata, iustumq; & turpe non natura constare, sed lege. Primus vocem aëris percussum de-

D 4 finiuit.

finiuit. Mare in concauis per humum veluti
colatum consistere dixit, maximumq; syde-
rum Solem, & omne hoc infinitum appel-
lavit.

PINDARVS LYRICVS
POËTA.

PINDARVS genere Thebanus, temporibus fuit Æschyli poëtæ, & Persarum expeditionis in Græciam sub Xerxe quarto Persarū Rege, circa scptuagesimam quartam Olympiadem. Duas suscepit filias. A patre tibiam primū, mox ab Hermione lyrā edoctus est. Eius gratia Lacedæmonij in reliquā Bœotiam sœuiētes Thebis pepercerunt. Altissimus verborum & sententiarum copia fuit, grauitate arduus, constructione ac ordine immensus

fus ac prolixus: & vt vno verbo dicam, inimitabilis. Scripsit autem epitomen vniuersa Iliados Homeri, quæ non extat.

**A N A X A G O R A S C L A Z O M E N I V S
P H I L O S O P H V S .**

ANAXAGORAS Hegesibulo siue Eubulo patre, Clazomenius, Anaximenis fuit in primis studiosus, vixitq; Olympiade 75. Hic non modò generis gloria & opibus, verùm animi quoque magnitudine clarissimus fuit. Quippe qui vniuersum matrimonium suis sponte concessit: quo cùm ab eis insimularetur negligentia, Quid ergo, inquit, nónne vos ista curatis? Ab eis profectus, ad speculan-dam rerum naturam se contulit, rei & pu-blicæ

blicæ & priuatæ omnino negligens : adeò ut
cuidam eum ita cōpellanti, Nulla ne tibi pa-
ti iæ cura est ? Dixerit, Mihi verò patriæ cura
& quidem summa est , digitum in cœlum in-
tendens. Vixit ann. 62. Defecit autem Olympiade 85.

AESCHYLVS TRAGICVS
ATHENIENSIS.

AESCHYLVS Atheniensis Tragicus,
Euphorionis filius, Euphorionis & Bionis pa-
ter, vixit circa septuagesimam sextam Olympiadem, temporibus Xerxis 4. Persarum Re-
gis. Primus grauitate personarū & coloris di-
stinctione usus est. Scripsit Elegias, & Tra-
gœdias 90. Hoc autem modo moritur : dum
præsciuisse se ex iictu supernè proueniente
morit

moriturum, tecta vitauit, ac sub dio degere cœpit. Sed fatum mutare non vitare valuit. Siquidem aquila desuper volitans, testudinem, quam pedibus gerebat, super caput eius pilis vacuum, tanquam super petram, quo fractæ testudinis carne vesceretur, elisit: eoq; iectu peremptus est poëta anno quinquagesimo octavo ætatis suæ.

DEMOCRITVS MILESIUS.

DEMOCRITVS Milesius Abderites Philosophus, Damasippi filius, floruit 79. Olympiade, Dario Artaixerxe Longimano Xerxis filio Persis imperante. Pythagoræ imitator, non tamen auditor fuit. Cùm duos haberet fratres maiores natu, diuisumq; esset patrimonium

nium minorem elegit portionem quæ pecunia constabat, quam breui tempore peregrinando absumpsit. Nam primùm ad Ægypti sacerdotes cōtendit, ab illis Geometriam accepturus. Inde rubro mari emenso, ad Chaldaeos, & Gymnosophistas, in Indiā penetrauit. Postremò Athenas redijt ad Socratem, vbi gloriatus est se ignotum omnibus fuisse. Tandem cùm ex peregrinatione redisset, humillimè vixit, atque à Damaso fratre propter summam inopiam nutritus est: quippe qui omnem substantiam, quæ tamen centum excebat talenta, consumperat. Cùm verò lege cautum esset, ut qui patrimonium consumperat, sepulchro patrio non dignaretur, eo cognito Democritus magnum Diacosmum Milesijs legit. Vnde sibi talenta quingenta corrasit: præterea & æreis imaginibus honoratus, vitaq; functus, magnificè sepultus est, cùm centesimum ætatis suæ annum excessisset. Multa quidem scripsit, quibus tamen omnibus magnus & paruus Diacosmus præfuntur. Verūm ex his nihil prorsus extat.

EMPEDOCLES AGRIGENTINVS.

EMPEDOCLES Agrigētinus, filius fuit Metonis, vel, vt alij, Archinomi, vel, vt alij, Xeneti. Fratrem habuit Callicratidē. Audiuit primum Parmenidē, qui quidem, vt inquit, Porphyrius apud Suidam, eum habuit in delicijs. Alij autem dicunt eum discipulūm fuisse Telauges Pythagoræ filij. Floruit 80. Olympiade, Regnante Dario Artaxerxe Longimano Persarum Rege quinto. Gorgias Leontinus Rhetor eius discipulus fuit. Philosophus, physicus, & versificator clarus euasit. Is noctu à socijs clām discedens, in ardente caminum montis Aētnæ se demisit, immortalitatis cupidine adductus: sed eius crepidæ ex

cam

camino per flammam reiectæ rem patefecerunt: quippe qui calciari solebat ære. Horatius:

*— Deus immortalis haberi
Dum cupit Empedocles, ardensem feruidus Aetnam
Infiluit.*

Scripsit de rerum natura versibus, ut apud Romanos Lucretius.

HIPPASVS M E T A P O N-
T I N V S.

HI PPASVS Metapontinus Pythagoricus quo tempore floruerit, non satis compertum habemus: attamen puto eum vixisse octogesima Olympiade. Aiebat definitum esse tempus mundi mutationis, finitumq; hoc uniuersum esse, ac se inper moueri. Nullum autem opus reliquit.

MELISSVS SAMIVS.

MELISSVS Samius Ithegenis filius, flouruit 84.. Olympiade, sub Dario Artaxerxe Longimanico Xerxis filio Perfarum Regum quinto. Parmenidis auditor fuit, & cum Heraclito aliquando in colloquium venit, quo tempore illum etiam ignoratis commendauit Ephesijs, sicuti Democritum Hippocrates Abderitis. Fuit autem & ciuilis impensis vir, ciuibusq; maximè acceptus ac charus. Vnde & praefectus classis magna virtutis documenta dedit. Placuit autem ei vniuersum infinitum esse & immutabile, atque imobile, & vnum, sibi ipsi simile ac plenum, motumq; non esse, verum videri esse. De Diis nihil definiendum dicebat, neque enim illorum certam esse cognitionem.

ARISTOPHANES POËTA
COMICVS.

ARISTOPHANES poëta Comicus, Rhodius, siue Lindius genere, lege Atheniensis, patre Philippo, floruit Olympiade octogesima quarta. Inuenit tetrametrum & octometrum. Filios habuit Ararota, Philippum, & Philetærum comicos omnes. Extant eius comœdiæ vndecim : scripsit autem quinquaginta quatuor. Is Atticæ linguae nobilitate adeò excelluit, vt ad Dionysium missus fuerit, vt eius sermonis peritissimus. Socratis æmulus fuit, quem exagitat & infectatur in Nubibus.

ARISTARCHVS POËTA.

ARISTARCHVS Tegeates Poëta Tragicus, Æsculapio , à quo ex morbo fuit liberatus, pro recepta sanitate fabulam vovit. Emicuit tempore Euripidis , circa octogesimam sextam Olympiadem. Edidit tragœdias septuaginta, vicit duabus.

EVRIPIDES ATHENIENSIS POËTA TRAGICVS.

EVRIPIDES Atheniensis Mnecarchi cauponis & Clitonis olerum venditricis filius, natus est Olympiade 75, qua Xerxis classem profigarunt Athenienses. Patri autem eius nato illo, responsum est à Chaldæis, eum puerum cum adoleuisset victorē in certaminibus fore. Id ei puero fatum esse pater interpretatus athletam debere esse, roborato exercitatoq; filij sui corpore Olympiam certaturum eum inter athletas pueros deduxit. Ac primò quidem in certamen per ambiguam ætatem receptus non est. Post Eleusinio & Thesco certamine pugnauit, & coronatus est. Mox à corporis cura ad excolendi animi studium tran-

transgressus, auditor fuit physici Anaxagoræ, & Rhetoris Prodicti. In morali autem philosophia Socratis. Tragoëdiam scribere natus annos duodeuiginti adortus est. Fertur in spe lunca tetra & horrida tragœdias scriptitasce. Mulieres fere omnes maiorem in modum exosus est. Is cum in Macedonia apud Regem Archelaum esset, vtereturque eo Rex familiariter, rediens nocte ab eius cœna, canibus a quodam æmulo immisis dilaceratus est, & ex his vulneribus mors secuta est. Sepulchrum autem eius, & memoriam Macedones eo dignati sunt honore, ut in gloriæ quoque loco prædicarent,

Oὐπότε σὸν μηῆμα Εὔερπίδης ὠλεῖτο τοῦ.

Quod egregius Poëta morte obita sepultus in eorum terra foret. Quamobrem cum legati ad eos missi ab Atheniensibus petissent, ut ossa Athenas in terram illius patriam permitterent transferri, maximo consensu in ea re deneganda persisterunt.

S O C R A T E S P H I L O S O P H Y S
A T H E N I E N S I S .

SO C R A T E S Atheniēsis Philosophus Sophronici Lapidarij ex Phanareta obstetricice filius, claruit Olympiade 86. Audiuit Arche laum Physicum: primus omnium de moribus differere cœpit, philosophiam è cœlo ad res humanas conuertendo: cùm ipse præter cæteros suo tempore mortales, & vita castissimus, & moribus patientissimus fuerit. Exempla utriusque rei constant: nam & patientiam Gellius pulchro scommate resert: Cùm vxorem Xantippem cōtumaciūs ac clamoris in se agentem diu tollerasset, postremò aqua ab ea esset perfusus, cœpit ridens dicere, Sciebam Xantippem tonantē quandoq; pluitur

pluituram. Castitatis illud ab Æliano memoriatur , quòd Zopyrus Physiognomus dixisse fertur, Socratem ex physiognomia omnium libidinosissimurn esse : Ciuius autem tanquam falsa loquutum eum ridentibus, Socrates minime mentitum dixit , sed naturæ vim se animæ virtute attulisse. Cicero tamen non lascivum, sed bardum ac mente stupidum & obtusum dicit. Nihil vñquam eum scripsisse constat, sed eius dissertationes à Platone com memorantur. Dæmonem se habere fatebatur qui ei futura prædiceret. Accusatus postremò ab Atheniensibus quòd de Diis male sentiret , ac in carcere causam dicere iussus, neglexit, & Lysiæ orationem elegantissimam respuit , vt scribit Cicero lib. i. de Oratione. Imitatus est homo Romanus & Consularis veterem illum Socratē, qui cùm omniū sapientissimus esset, sanctissimeq; vixisset, ita in iudicio capitis pro se ipse dixit , vt non supplex aut reus, sed vt magister ac dominus videretur esse iudicium : quinetiam cùm ei scriptam orationem disertissimus orator Lysias attulisset (quam, si ei videretur, edisceret, vt ea pro se in iudicio vteretur) non inuitus legit , & commode scriptam esse dixit : Sed

E . 3 (inquit)

„ (inquit) ut si mihi calceos Sicyonios attulissent, non vterer, quamuis essent apti & habiles ad pedem, quia non essent viriles : sic illam orationem disertam sibi & oratoriam, fortis & virilem non videri. Haec tenus Cicero qui pluribus persequitur historiam Socratis. Ab Atheniensibus autem condemnatus, cicutam hausit, ex quo diem obiit.

SIMON ATHENIENSIS.

SIMON Athenensis coriarius. Quoties ad eius officinam appellebat Socrates, ex eius dissertationibus omnia que meminisse poterat notabat. Vnde & ipsius Dialogi συντάκτοι sunt appellati, quod inter huiusmodi opifices sint habiti. Sunt autem numero **x x x i i .**

qui

qui vno codice comprehenduntur. De dijs,
de bono, de honesto , quid sit pulchrum &
honestum, de iusto duo, de virtute quod doc-
ceri non possit, de fortitudine siue virilitate
tres, de lege, de popularitate, de honore, de
poësi, de bona valetudine, de amore, de phi-
losophia, de scientia, de musica, quid sit pul-
chrum, de disciplina, de differendo, de iudi-
cio, de eo quod est, de numero, de diligentia,
de operando, de auaro, de iactantia, de ho-
nesto, de consulendo, de ratione, de aptitu-
dine, de maleficentia. Floruit sub Perdicca
x i. Macedonum Rege, circa 87. Olymp.

C E B E S T H E B A N V S .

CE B E S Thebanus Philosophus, Socratis auditor fuit. Scripsit tres Dialogos: Hebdomen, Phrynicum, & Tabulam, quæ quidem eorum quæ in inferno fiunt, enarratio est, & alia quædam. Ex his autem tantùm Tabula extat, reliqua desiderantur. Floruit sub Perdicca vndeclimo Macedonum Rege, circa 87. Olymp.

CRITO PHILOSOPHVS
ATHENIENSIS.

CRITO Atheniensis Philosophus, Socratis discipulus fuit: apud quem liberè permanxit, eiq; necessaria suppeditauit. Scripsit Socratis Apologiam. Ipsi⁹ liberi, Critobulus, Hermogenes, Ctesippus, & Epigenes, Socrat⁹ auditores fuere. Diogenes tradit eum scripsisse septemdecim Dialogos, qui vno continentur codice, ita inscriptos, Non ex disciplinis constare probitatem: quid sit abundare: quid idoneum, siue ciuale: de honesto: de Deo: quid sit malefacere: de fertilitate: de lege: de artibus: de congressu: de sapientia: Protagoras, siue ciuilis: de literis: de poëtica: de honesto: de disciplina: de scientia: quid est sit

sit scire. Floruit sub Perdicca vndecimo Ma-
cedonum Rege, circa 87. Olymp.

AESCHINES ATHENIENSIS.

AESCHINES Atheniensis Lysanii filius 87. Olympiade floruit sub Artaxerxe Longimano Persarum Rege quinto. A puero mira indolis; laborumq; patientissimus fuit. Quocirca à Socrate nunquam discessit, atq; ideo Socrates de illo dicere solebat, Solus nos colore nouit Æschines. Vocatus est in ius quod Socratis nomine dialogos cōplures inuexerat, cūm Socraticā constantiam aut copiam non redolerent. Auditores tandem sibi mercede quæsiuit, deinde in defensionem innocentium ad scribendas orationes iudiciales se conuertit.

THUCYDIDES ATHENIENSIS
HISTORICVS.

Thucydides Atheniensis Olori filius, filium habuit Thimotheum. Maternum genus à duce Miltiade, Paternum vero ab Oloro Thracum Rege ducēbat. Antiphontis auditor fuit. Floruit autem circa octogesimam septimam Olympiadem. Cum adhuc puer esset Herodotum audierit: qui cum eius indolem egregiam animaduceret, Oloro Thucydidis patri dixit: Bearis ex hac tua pulchra prole: habet enim hic tuus filius promptum animum ad scientias. Nec falsus est quidem, nam suavitate sermonis excelluit, dux eximius bonoq; consilio extitit. Moritur autem in propria patria. Historiam conscripsit lib. 8. de bello Peloponnesium & Atheniensem.

ANTISTHENES ATHENIENSIS.

ANTISTHENES Atheniensis Antisthenis filius 88. Olympiade floruit, sub Artaxerxe Longimano Xerxis filio Persarum Rege quinto. Socratus philosophus fuit, acutus magis quam eruditus, præceptor Diogenis, patientiam & duritiem in Socratico sermone adamauit. Obiit verò phthisicus.

P A R M E N I D E S E L E A T E S .

P A R M E N I D E S Pyretis filius, Eleates, Xenophanis auditor, vixit Olympiade nonagesima. Primus hic terram globosam, rotundam, ac in medio sitam dixit. Duoque esse elementa, ignem & terram, illum opificis, hanc materiae tenere ordinem. Generationem hominum ex sole primum esse ortam. Solem ipsum calidum esse ac frigidum. Animam & mentem idem esse. Philosophiam autem & ipse carmine expressit.

EVCLIDES MEGARENsis.

EVCLIDES Megarensis Philosophus clarus habetur Olympiadē 90. temporibus Darii Nothi Persarum Regis quinti. Geometra insignis fuit. Athenas è patria veniebat ut Socratem audiret, & tempore belli vestitu muliebri induebatur ne nosceretur. Huius meminit Cicero Academicarum quæstionū libro 4. his verbis. Pòst Euclides Socratis discipulus Megaræns, à quo ijdem illi Megarici dicti, qui id bonum solum esse dicebant, quod esset bonum & simile, & semper idem. Hos autem scripsit Dialogos, Alcibiadem, Æschinem, Critonem, Phœnices, Lampriam, Amatoriam: scripsit item de perspectiva, de speculis, institutiones musicæ, librum mendaciorum, librum de diuisionibus, Elementorum Geometricorum libros quindecim.

S I M M I A S T H E B A N V S .

SIMMIAS Thebanus Socratis discipulus fuit. Claruit circiter nonagesimam Olympiadem. Scriptis autem Dialogos viginti tres, quorum inscriptiones sunt hæ apud Diogenem, de sapientia, de veritate, de musica, de versibus, de fortitudine, de philosophia, de ratione, de regimine, de decoro, quid eligendum quid fugiendum sit, de amico, de scientia, de anima, de bene viuendo, de possibili, de pecunijs, de vita, quid sit honestum, de diligentia, de amore.

A R I S T I P P V S' C Y R E N E N S I S.

ARISTIPPVS Cyrenensis philosophus Aritadæ filius floruit 94. Olympiade. Socratis auditor fuit. Ab eo emanauit secta Cyrenaica. Primus Socraticorum mercedem exegit. Cum Xenophonte simultatem gessit. A Diogene canis Regius est appellatus, quod diuitum esset assecla, & Dionysio ventris gratia adularetur. Dicere solebat quod lautior vixtus nulli esset impedimento ad bene vivendū. Habuit ingenium ad omnia pro tempore, loco, & persona simulanda omnino promptum, & ob hoc Dionysio præter cæteros charus erat. Tres formosas meretrices ei in conspectum dari aliquando Dionysius iusserit, eiq; quam ex illis vellet eligendi optionem

nem dedit. Tum ille tres simul abduxit, dicens, neque Paridi tutum fuisse quod vnam prætulerit cæteris: quas tamen illico demisit. Eo luxuriæ aliquando deuenit, ut perdicem quinquaginta drachmis emerit.

XENOPHON ATHENIENSIS.

XENOPHON Atheniensis Grylli filius, floruit 94. Olympiade, temporibus Artaxerxis magni, Persarum Regis septimi. Auditor Socratis fuit, primusq; philosophorū fertur historiam scripsisse. Militauit cōtra Persas, cūm ascendisset Cyrus minor contra fratrem Artaxerxem Regem. Mulierculam habuit nomine Philesiam, liberos duos, Diodorum ac Gryllum. Quos aliquando Athenas militatū misit,

misit, vnde quidem Diodorus, nullo præclaro facinore illustris, euasit: Gryllus autem Grylli nepos, inter equites fortissimè dimicans occubuit. Quod cùm rescisset pater, ne lacrymavit quidem: tantùm dixit, Sciebam me genuisse mortalem. Obiit autem Corinthi, ad maturam iam prouectus senectutem, vir cùm in cæteris præstans ac bonus, tum e quorum, venationisq; ac disciplinæ militaris, in primis studiosus, vt ex libris eius intelligi potest. Sci ipsit autem hæc: De Institutione Cyri Regis lib. viii. De Cyri minoris expeditione lib. vii. De rebus Græcorum, lib. vii. De Lacedæmoniorum Republ. lib. i. nec integrum: citantur enim multa à Stobæo, quæ in eo nō reperiuntur. De Atheniensium Republ. lib. i. De factis & dictis Socratis lib. iiiii. Oeconomica. De Agesilai Lacedæmoniorum Regis laudibus orationem. Pro Socrate apologiam. Hieronem, siue de vita tyranorum. De redditibus, de arte equestri, equis emendis, pullis informandis, & equo bellico. De officio præfetti equitum, & equis ad bellum informandis. De venatione Symposium.

**A N A X I M A N D E R I V N I O R
H I S T O R I C V S.**

ANAXIMANDER Junior Historicus,
Anaximandi Philosophi filius, floruit tem-
poribus Artaxerxis magni Persarum Regum
septimi, circa Olymp. 95. Scripsit Disserta-
tiones Pythagoræ.

PLATO PHILOSOPHVS.

PLATO Philosophus Aristonem patricium, & Perictionam siue Pronam parentes habuit: Claruit Olympiade 96. A corporis habitu egregio Plato dictus est, vel ab ubertate orationis, cum prius Aristocles ex aui nomine diceretur. Viginti annos natus Poëticam miro complexus est ingenio. Celebatas Tragoedias, atque alia carmina scripsit, suauiq; vocis sono & gracili pronuntiauit. Philosophiam postea amplexus, Poëticā reliquit. Socratis discipulus fuit, & Aristotelis ac Xenocratis præceptor. Ter militauit, egregiumq; militem se præsttit. Ter in Siciliam nauigauit: tertio rediens, venundatus, à Dionysio tyranno pene extrema passus est. In Ægypto

Ægypto didicit quæcunque illic magna habebantur. Philosophiam in moralem, naturalem, & rationalem distribuit. Vixit annos 80. obiit autem Olympiade 108. Varia de eius morte scribuntur. Scripsit dialogos multos Philosophicos.

ARCHYTAS TAREN-
TINVS.

ARCHYTAS Tarentinus, Mnesagoræ, vel ut alij Hestiei filius, Pythagoricus nobilissimus fuit. Claruit circa Olympiadem 96. Regnante Artaxerxe magno Persarum Rege septimo. Hic Tarentinorum Rempublicam rexit, exercitus ductando: nec unquam superatus est. Platonem cum à Dionysio necan-

F 3 dus

dus esset, per epistolam eripuit. Admiratio summæ apud plurimos fuit in omni virtutis genere. Nam septies ciuibus præfectus est, cùm cæteri vltra annum imperare lege prohiberentur. Extant eius apud Diogenem epistolæ binæ, altera ad Dionysium, altera ad Platonem.

PHILOLAVS CROTO-
NIATA.

PHILOLAVS Crotoniata Pythagoricus floruit circa nonagesimam sextam Olympiadem sub Artaxerxe Memnone septimo Persarum Rege. Ab hoc Pythagoricos libros emendos ut curaret, Dionis scribit Plato. Occisus autem est, suspectus quòd tyrannidem inuad

inuadere moliretur. Opinatus est omnia harmonia ac necessitate fieri, terramq; iuxta primum circumflexum moueri.

PHÆDON HELIENSIS.

PHÆDON Heliensis nobili familia, vna cum patre captus, coactus est intra cellulam infami se quæstui addicere. Adiecto tamen ostiolo Socratis contubernalio præceptoreq; fruebatur, quoad ipsum Alcibiades seu Critio, Socrate monente, redimeret: ex quo liberaliter philosophiæ operam dedit. Vixit autem circa nonagesimam septimam Olympiadem, temporibus Artaxerxis Magni septimi Persarum Regis. Socrate & Platone admodum familiariter usus est, quod ex huius

dialogis facile in comperto est. Scripsit dialogos quodam, qui quidem non extant, & quorum inscriptiones leguntur apud Diogenem.

EUDOXVS CNIDIUS.

EUDOXVS Cnidius Aeschini filius floruit nonagesima septima Olympiade. Astrologus, Geometra, Medicus, ac Legumlator fuit. Tres illi fuerunt filiae, Actis, Delphis, Philtis. Multa de Astrologia scripsit, multa item de Astronomia ex quibus nihil extat. Socratem & Platonem audiuuit, primusq; annum composuit. Diem autem obiit quinquagesimo tertio ætatis suæ anno.

GLAVCON ATHENIENSIS.

GLAVCON Atheniensis nouem in codice vno scripsit Dialogos : Phædilum, Euripidem, Amintichum, Euthiā, Lysitelem, Aristophanem, Cephalum, Anaxiphenum, Menexenum. Feruntur eius & alij triginta duo, sed suspecti & supposititij. Ex his autem neq; ex illis nulli prorsus extant. A quibusdam Platonis frater existimatur. Puto eum emicuisse circa 97. Olymp.

MONIMVS SYRACUSANVS.

MONIMVS Syracusanus Diogenis quidem discipulus, famulus verò mensarij cuiusdam Corinthij fuit. Claruit autem Olympiae 98. Ad eum Xeniades qui Diogenem cœmerat, ftequens commeabat, virtutem hominis, & in dicendo vim admiratus: atque ita Monimum in sui pellexit amorem. Ille enim continuè simulata vescania abijcere monetam, omnemq; mensæ pecuniam cœpit: donec à domino repudiatus continuò se ad Diogenem contulit. Adhæsit autem & Crateti Cynico saepe, cæterosq; id genus studiosè consecutus est. Qua ex re factum est ut eum dominus magis adhuc insanire putaret. Fuit autem vir eloquens ac doctus. Men

Menander Comicus eius mentionem fecit
in comœdia, cui Hippocomus nomen est,
his verbis.

Μόριμος δὲ οὗτος φιλόθεος,
Ἄδοξότερος, μικρῷ τούτῳ, οὐ πάνταν ἔχων.
Πάντας μὴν οὖν τρέψεις, ἀλλὰ τοὺς εἰκόνος ρήματα
Ἐφθεγγάτερον ἐμφερέσ, μαζὶ τῷ σύζεχτῳ
Τῷ γνῶθι θεού. καὶ τοῖς βοωμένοις
Ταῦταις. οὐτέρ τούτα οἱ παροσαγγῶν καὶ ρυπανῶν:
Τὸ γὰρ οὐτολειφθὲν τύφων εἶναι πᾶν ἔφη.

Adeò verò grauis ac constans fuit, ut, contempta gloria solam veritatē appeteret. Scriptus autem ludicra sententijs serijs permixta.

MENEDEMVS.

ME N E D E M V S Phædonis Clisthenis filij ex familia Theopropidarum, filius fuit, viri sanè nobilis, sed opificis ac pauperis. Alij tabernaculorum sutorum fuisse tradunt: quo circa quum decretum quoddam tulisset, reprehensum ab Alexinio quodam, quod scilicet non conueniret sapienti, neque tabernaculum, neq; decretum scribere. Floruit tem poribus Artaxerxis magni Persarum septimi Regis, circa 99. Olymp. Missus ab Eretriensibus in Megaram præsidio futurus, contendit ad Platonem in Academiam, inq; illius retia non inuitus incidit, deseruitq; militiam. Cæterum Asclepiade Phliasio ad se illum protrahente, Megaris apud Stilponem egit, eiusq; ambo

ambo auditores fuere. Inde nauigantes Eli-
dem Anchipylo, & Moscho Phædonis disci-
pulis congressi sunt, atque tum adhuc ἀλεκτός
appellabantur, poste à verò ab Eretria Eretri-
ci vocati sunt. Constat Menedemum hone-
state ac grauitate fuisse celebrem. Adeò au-
tem ea grauitate insignis fuit, vt Eurylochus
Cassandræus cùm ab Antigono accerseretur,
vnà cum Cleippide Cyziceno adolescentē,
abnuerit: metuebat enim ne id Menedemus
presentiret: erat enim summæ in obiurgando
grauitatis, atq; præcipuæ autoritatis. Deniq;
cùm adolescens in illo motu temerario ferre-
tur, dixit quidem nihil Menedemus, cæterùm
sumpta festuca pingebat in pauimēto traiecti
figuram, dum interim, spectantibus omnibus,
adolescens insigni contumelia notari se intel-
ligens, abcessit. Hierocles in Piræo de Am-
phiarao illum obtundebat, & cùm plurima
de Eretriae loqueretur excidio, nihil aliud lo-
quutus est, tantùm rogauit, quid in eum An-
tigonus traiicit. Audacter exultanti adultero,
Ignoras, inquit, non modò brassicæ succum
iucundum, sed & raphano. Sciscitanti cui-
dā an vxor esset ducenda sapienti, Non ego,
inquit, tibi sapiens videor? Et cùm annuisset
ille,

ille, At ego, ait, duxi. Gloriæ auidum ignomi-
niæq; metuentem fuisse tradunt. Magnani-
mus fuit vir, & liberalis. Corporis in eo iam
sene habitus & status durauit qui fuerat in iu-
uene, athletæ instat firmus, validus atq; adu-
sta facie, obœsus item & attritus fuit, medio-
crisq; proceritatis. Erat in suscipiendis amicis
omni officio deditus : & quia parum salubris
erat, Eretria conuiuia sæpe inter poëtas mu-
sicosq; celebrabat. Amauit Aratum & Ly-
cophronem Tragicū poëtam, Antagoramq;
Rhodium, sed maximè omnium studebat Ho-
mero. Deinde etiam lyricis, deinceps Sopho-
cli : atq; Achæo inter Satyros veluti secundas
partes, Æschylo autem primas semper dabat.
Falluntur qui illū nihil præter Euripidis Me-
deam legiſſe dicunt. Magistros Platonem &
Xenocratem, prætereaq; Paræbatem Cyre-
naicum aspernabatur. Stilponem solum ad-
miratus est : de quo dum aliquando iinterro-
garetur, nihil aliud dixit, nisi, Liberalis est. Erat
illi ingeniū varium atq; callidum, & in com-
ponendo ita orationem accomodabat, vt
quum veller emergere non prospiceretur, at-
que ideo difficile illi occurreretur. Versabat
omnia, infinitamq; orationis copiam funde-
bat.

bat. Acerrimus itē erat in concionibus. Scribit Hesiodes apud Diogenem decretis cum fuisse Platonicum, Dialecticem autem aspernatum fuisse. Porrò in quæstionibus ita pugnax erat, vt non prius discederet, quām in eius oculis ardantis spiritus indicia apprehenderentur. Verūm cùm verbis esset talis, factis tamenē erat patientissimus. Amicitias pie sancteque rueretur, vt ex ea, quæ illi cum Asclepiade fuit, coniunctione constat, quæ profecto adeò insignis erat, vt nihil à Pythagoras distaret bencuolentia. Verūm maior natu erat Asclepiades, ita vt ipse poëta, Menedemus vero histrio diceretur. Vxores quoque; ambos duxisse fama est, Menedemum matrem, Asclepiadem filiam: huncque; cùm eius defuncta esset vxor, Menedemi cepisse coniugem: qui quidem, quod Reipubl. præcesset, aliam duxit nobilem & locupletem: nihilominus quoniam communis eis erat domus, rei familiaris administrationē priori vxori permisise. Asclepiades tandem ante illum vita excelsit Eretriae, iam longeius, cùm ynā diu memorabili benevolentiæ suavitate vixissent. In hunc autem modum conuiuia faciebat Menedemus. Prius ipse cum duobus aut tribus

bus prandebat, dum dies in vesperam vergeret. Tum verò vocabat quispiam eos qui aduenerant & ipsos iam cœnatos. Itaque si qui citius venissent, percontabantur exeuntes, quid esset appositum, ac recens id esset nécne : & si quidem vel olusculum vel satiūsculum quippiam audissent, recedebant : sin verò carnes, ingrediebantur. Lectulis æstate Vialo.
matte. *stoream vel mattam, hyeme veruecum pelles superponebant. Porrò puluinæ sibi afferri oportebat. Poculum quod circumagebatur e uini pē-
ncias II.
obol. I. & *cotyla maior non erat. Bellaria illis fabæ ac lupini. Interdum verò & pyra vel mala punica, & eiusmodi tum matura tum præcoccia, sæpe & caricæ.

Primò ab Eretriensibus contemptui haberi cœpit, canisq; ab eis ac delirus appellari: posteà verò in summa admiratione omnium fuit, adeò vt ciuitatis quoque gubernacula sibi traderentur, legationibusq; crebris ad Ptolemæum & Lysimachum, præterea ad Demetrium functus, vbique honoratus est. Cumq; illi ciuitas ducenta quotannis talenta persolueret, quinquaginta remisit. Tandem falsò insimulatus quòd ciuitatē traderet Ptolemæo, cùm se per epistolam ad Demetrium purg

purgasset, permanente tamen Aeschylō cum Aristodemo in accusatione, clām exiit, atque Oropi moratus est in Amphiarai phano. Vnde profectus mōreens & patriam clanculum ingressus, vxorem ac filias sumens, se ad Antigonum contulit, ibiꝝ viram mōrore terminauit, postquam totos septem dies cibo abstinuisset. Excessit autem anno ætatis septuagesimo tertio,

DEMOSTHENES ORATOR
ATHENIENSIS.

DEMOSTHENES Orator facundissimus, Demosthenis gladiorum fabri & Cleobulæ filius, vixit circa centesimam & quintam Olympiadem. Is à patre septennis adhuc
G patr

patrimonium satis amplum accepit: quod à tutoribus malè administratum dum in iudicio repetit, dumq; in causa propria disertus esse studet, ad alienas etiam se causas concinnat. Eius mens priuò non potuit satis intelligi, cùm lingua voceq; laboraret: verùm studio ac exercitatione incredibili actionem hanc ingratam in suauissimam commutauit. Sæpe duos vel tres menses cōtinuos non cef-sabat motum corporis fingere, vocem exercitare, chartis impallescere, abrasa etiā parte capitis, vt exeundi facultatem sibi ipsi præriperet. Propositum eius in Rep. fuit, omnibus Philippi Macedoniæ Regis conatibus obſistere. Eo autore ciuitates Græciæ post mortē Philippi conspirauere. Exulauit ſub obitum Alexandri. Tandem accersitus ab Antipatro per nuntium Archiam Tragœdum, qui identidem repetebat fore vt ab eo humanifimè ſusciperetur, venenum è calamo hauſit. Extant eius orationes 62.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

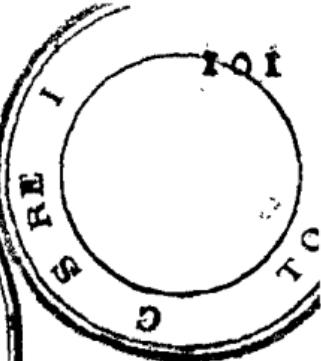
ARISTOTELÈS Stagyrites Nicomachi medici & Phæstiadis filius , natus est Olympiade 99. anno urbis 371. Fuit parvus, gibbosus,& male formatus, balbutiensq; , sed diues. Septendecim annos natus Athenas profectus Platonis auditor fuit annis viginti. Vocatus à Philippo Rege in Macedoniam decem annis Alexandrum Magnum instituit, cui quām charissimus fuerit , vel ex eo manifestè appareat , quòd Stagyram ab se dirutam restituerit. Eo verò in Asiam profecto Aristoteles Athenas redijt , & in Lycio gymnasio 13. annis docuit. Postea accusatus quòd de Dijs male sentiret, cedens inuidiæ, abiit in Chalcidem , ibiq; reliquum vitæ
c 2 transg

transfegit. Excessit anno ætatis sexagesimo tertio in Eubœa profugus persequente Antipatro. Edi sit infinita volumina quorum nonnulla extant, reliqua iniuria temporum perierunt.

S P E V S I P P V S A T H E N I E N S I S.

SP E V S I P P V S Atheniensis, Eurymedontis filius, pago Myrrhinusius, Potones Platonis sororis filius fuit. Scribit Cicero lib. i. Academicarum quæstionum Platonē hunc quasi philosophiæ hæredem reliquisse. Octo annis scholæ Platonicæ præfuit, initium sumens à 108. Olympiade. Dialogos quosdam composit qui non extant. Is mœrore impulsus, cum iam senio confectus esset, mortem sibi sponte confciuit.

XENOCRATES CHAL-
CEDONIVS.

XENOCRATES Agathenoris filius, Chalcedonius, vixit tēporibus Philippi Amyntæ filij & Alexādri Māgni patris. Is à primis ferme annis Platonis auditor fuit, eiq; in Siciliā proficisciēti comes itineris adhæsit. Erat autem hebes ingenio ac tardus, adeò ut cùm illum Plato Aristoteli conferret, alterum frēno, alterum calcaribus egere diceret. Suscepit Speusippum, & præfuit scholæ 22. annis, sub Lysimacho incipiens, Olymp. 110. Moritur noctu, cùm in sartaginem fortè offendisset, anno ætatis suæ 82.

ANAXARCHVS ABDE-
RITES.

ANAXARCHVS Abderites Diomenis Smyrnæi auditor fuit. Floruit circa centesimam & decimam Olympiadem. Is se ne id quidem scire dicebat , quod nihil sciret. Inimicum habuit Nicocreontem Cypri tyrannum. Et cùm illum Alexander aliquando in conuiuio rogasset, quidnam de cœna illa sentiret, dixit, Cuncta magnificè, ô Rex, verùm oportebat iam caput cuiusdam satrapæ apponi, Nicocreontem intuens. Hoc ægre ferrens tyrannus, memor iniuriæ, post mortem Alexādri, cùm naui ferretur Anaxarchus, inuitusq; applicuissct Cyprum , cōprehensum eum in saxum concavum iniecit, iussitq; ferreis

reis malleis cædi : ille pœnæ suæ negligens, celebre id dictum ingeminavit. Tunde, tun-de Anaxarchi vasculum , nam Anaxarchum nihil teris. Iubente verò Nicocreonte illius præcidi linguā , Anaxarchus præcisam mor-dicus in eius faciem conspuit. Hic ob animi constantiam & facilem victimum fortunatus appellatus est. Alexandrum Deum se esse ar-bitrantem auertit : cùm enim ex ictu quodam sanguinem illi fluere vidisset, hoc, in-quit, quidem sanguis est, nō autem ille crux, diuis qualis solet esse beatis.

DIOGENES CYNICVS.

DI O G E N E S Cynicus Icesij mensarij filius, Sinopeus fuit. Diocles cum Eubulide autor est eum aufugisse quòd cum patre pecuniam adulteraret. Pallium, vt quidam volunt, duplicatū primus in vsu habuit, ob necessarium usum, vtque illo se dormiens obuolueret: per amq; tulit, in qua & cibos ferebat, omniq; ad omnia vtebatur loco, & prandens & dormiens & loquens. Quocirca & Athenienses aiebat, Iouis porticum ostendens, sibi condidisse palatum vbi vesceretur. Æstate sese in seculida arena volutabat, hysme verò statuas riue persusas amplectebatur, omni ex parte seipsum ad laborum tolerantiam exercens. Acer item erat in despiciendis

ciendis alijs. Dolium pro domo habuit ad æstus ac frigora versatile. Floruit regnante Alexandro magno, Olympiade scilicet 110. Anno mundi 3627, ab urbe condita 417. Eius extant in Alexandrum Regem, Platonem, & plures alios Philosophos, scommata. Is cum apud Corinthios esset, rumorq; percrebuisse Philippum cum exercitu aduentare: videret autem Corinthios omnes trepidos turbari, & pro se quenq; sedulò facere, alium quidem arma apparantem, alium saxa comportantem, alium muros ciuitatis reficientem, alium propugnacula & turres sufculcietem, alium denique aliud aliquid quod ad rem pertineret, subministrantē, se autem nihil habere quod ageret (nemo enim ipsum ad aliquod ministerium adhibebat) cincto circum se pallio, serio admodum & ipse dolium suum, sursum ac deorsum per cranium volutare cœpit: ac rogante quopiam ex familiaribus quid ageret, Voluto, respondit ille, etiam ego dolium meum, ut ne solus ociosè feriari videar inter tot laborantes. Sectam Cynicorum instituit, quorum quidem hæc in genere sunt placita. Rationalem naturalemq; Philosophiam tolli oportere, moraliq;

G 5 foli

soli innittendum : idq; ex sententia Aristonis Chij. Repudiant & disciplinas liberales. Denique dicunt literas non discendas , ne frugi effecti peruertantur alienis. Tollunt & Geometriam & musicam,& cætera id genus. Placet eis & finem esse secundum virtutem vivere, quemadmodum & Stoici (nam societas quædam est inter has duas sectas):vnde & Cynismum dixere breuē ad virtutem viam. Placet itēm eis simplex & parabilis vietus: quippe qui sobrijs cibarijs vtuntur , & solis pallijs. Diuitias, gloriam,nobilitatemq; contemnunt. Plerique etiam herbis & aqua tantum frigida vtuntur,operimētisq; fortè oblatis & dolijs,sicut hic noster Diogenes, qui dicebat Deorū proprium esse nihilo indigere: eorum verò qui Dijs essent similes, minimis egere. Virtutem dicunt esse docibilem:esseq; minimè rei ciēdum, sed studiosē colendum, ac sine peccato sapientem , & simili amicum fortunæ quoque nihil permittendum. Quæ verò inter virtutem & vitia sunt, indifferētia appellant. Et hæc sunt quidem,quæ in genere Cynicis visa sunt : redeamus iam ad Diogenem. Is iam senex à Scytalo pyrata captus, venundatusq; Xenjadi Corinthio fuit,

à quo interrogatus quid artis nouisset, Scio,
 inquit, liberis hominibus imperare: tūc eum
 manumisit, eiq; liberos suos ad erudiendum
 tradidit: apud quem Diogenes vixit, donec
 ab amicis redemptus est. Excessit è mor-
 su canis eodem die, quo Alexander Babylo-
 ne, qui extremum diem clausit Olympiade
 113, anno mundi 3539, ab urbe condita
 429, Ephestionis funere celebrato. Dioge-
 nis feruntur hæc volumina: Dialogi capitum,
 ichthyas, gracculus, pardus, plebs Athenien-
 siū, Respublica, ars moralis, de diuitijs, Ama-
 torius, Theodorus, Hypsias, Aristarchus, de
 morte, Epistolæ: Tragœdiæ septem, Helena,
 Thiestes, Hercules, Achilles, Medea, Chry-
 sippus, Oedipus. Plura de Diogene Cynico
 vide in Diogene Laërtio. Floruit anno mun-
 di 3568, ab urbe condita 357, Olympia-
 de 96.

CRATES THEBANVS.

CRATES Thebanus Ascondi filius, ipse quoque inter sapientissimos Diogenis discipulos fuit: vocatus est & Θυγέτανοικτης. Floruit circa centesimam & decimam tertiam Olympiadem. Depositum pecuniam apud trapezitas ea conditione, ut si quidem filij idiotæ essent, eam illis redderet: sicut autem philosophi, plebi distribueret, nihilo quippe egere philosophos. Cum Thebis à principe gymnasij flagris cæsus esset, siue, ut alijs placet, Corinthi ab Euthycrate, ac pede traheretur, ridebat, dicens,

Ἐλετε ποδὸς τελαχὼν δῆμος Βηλᾶς Θεωρίου, hoc est,
Protractum pedibus detrusit limine sacro.

Cum sentiret se morti proximum, inspic-

spiciebat se, dicens:

*Vadis nunc optime curue,
Vadis ad orci ades, longa gibbose senecta.
Erat quippe ex senectute curuatus.*

METROCLES PHILOSOPHVS HIP-
PARCHIÆ FRATER.

METROCLES Hipparchiæ frater vixit
114. Olympiade. Is cùm prius audiret Theo-
phrastum Peripateticū, adeò corruptus erat,
vt cùm sæpe inter differendum crepitum ven-
tris emitteret, præ dolore animi domi inclu-
sus moraretur. Hoc agnito Crates Thebanus
ingressus est ad eum consolaturus, ac lupinis
de industria voratis, persuasit quidem illi pri-
mùm verbis, nihil mali fecisse: fore quippe
prodi

prodigiosum , si non & secundum naturam flatum emitteret. Tum verò & ipse in huiusmodi crepitum erumpens illum similitudine rei seruauit, ac verbis in spem erexit. Hincq; ipsius auditor fuit , euasitq; vir in philosophia eminens. Libros autem suos combussit , dicens,

Tά δι' ισ' ὀνείρων νερτέρων φαινάτυνται.

Res docebat partim emi pecunijs , vt domum : partim tempore & diligentia, vt disciplinas liberales. Diuitias nocere , nisi quis dignè vteretur. Obijt senex à se ipso suffocatus. Porrò clari eius discipuli fuere Cleombrotus atque Cleomenes.

HIPPARCHIA METROCLIS
SOROR.

HI P P A R C H I A Metroclis soror floruit
III. Olymp. Erant autem Maronitæ ambo.
Amabat verò Cratis vitam atque verba , ne-
que vlla omnino procorum excellentia po-
tuit auelli , non opibus , non nobilitate , non
pulchritudine: sed hæc omnia sibi Crates erat,
parentibusq; minabatur seipsum, nisi huic tra-
deretur, necaturam. Cùm igitur Crates à pa-
rentibus puerilè rogaretur , vti ab hoc illam
proposito auerteret , postquam egit omnia,
nec persuasit, exurgens omni sua suppellecti-
le ante illius oculos exposita, Hic, ait, sponsus,
hæc cius possessio est , ad hæc delibera. Ne-
que enim esse nostri consors poteris , nisi ea-
dem

dem studia attigeris. Elegit continuò puella, sumptoq; illius habitu vnà cum viro circuibat, & congregiebatur in aperto, atque ad cœnas proficiscebatur. Dum ei à Theodoro opponeretur pro probro, quòd in tela non exerceretur, respondit: Num tibi male de me ipsa statuisse videor, si tempus quod in telis consumptura eram, disciplinæ potius impendi?

ONESICRITVS AEGINENSIS.

ONESICRITVM quidā Æginensem tradunt. Porrò Demetrius Magnesius Astypalensem fuisse ait, & hic ex Diogenis ludo probatissimus. Videtur autem quiddam habere simile cum Xenophonte. Ille enim cum Cyro, hic cum Alexandro militauit. Ille Cyri

πατέρι

πυρρού, hic Alexandri scripsit initia. Ille Cyri, hic Alexandri prosequitur laudes. Est autem & stylus utriusque simillimus, nisi quod apographus, & quod transcriptum est dissentit ab archetypo & exemplari. Floruit regnante Alexandro magno, circa 113. Olymp.

PYRRHO HELIENSIS.

PYRRHO Heliensis Pliscarchum habuit patrem. Claruit 113. Olympiade sub Alexando Magno Macedonum Rege 23. Is pictor primùm fuit, deinde Drysonem Stilponis filium audiuit, postea & Anaxarchum. Dymnosophistas in Indiam adiit, Magisq; congressus est. Vnde & nobilissimè Philosophiam trahauit,

et auit, commentus modum quo de omnibus nihil decerneret : neque quicquam comprehendendi posse diceret. Multa illi visa sunt quæ quidem omnia Diogenes recensuit. Fermè autem ætatem nonagenariam vixit.

EPICVRVS ATHENIENSIS.

EPICVRVS Neoclis & Chæfestratæ filius, patria quidem Atheniensis, pago verò Chægerius ex Philaïdarum familia, floruit temporibus Alexandri Magni καὶ ΙΙΙ. Macedonum Regis, circa 113. Olympiadem : natus est autem centesimanona. Is annorum quartuordecim philosophari cœpit in hortis. Summum bonum, non ut Aristippus in voluptate corporis, sed in doloris vacuitate ponebat.

Dialect

Dialecticam damnabat, quando philosophia simplicibus ac proprijs rerū vocabulis comprehendi posset. Deos & prouidentiam & officium in vita tollebat. Methrodorum Lampacenum vnicum in vita comitem & familiarissimum habuit. Auditor fuit Xenocratis. Cùm triginta duorum esset annorum, primùm Mitylenæ & Lampsaci scholam instituit, demum Athenas migravit, vbi quoque diem obiit cētesima septima Olympiade sub Pytharato, cùm septuaginta & duos vitæ impletisset annos. Obiisse autem eum tradit Hermachus apud Diogenem calculo vrinæ exitum impediente, morbo quatuordecim diebus fatigatum. Quo tempore descendit in peluim æream aquis calentibus plenam, vbi dum moneret amicos vt ipsius decretorum memores essent, inter verba defecit. Testamentum condidit, cuius summam, si quis forte requirat, hīc ex Diogene apposui:

M E A omnia Amynomacho Philocratis filio Batithædo, Timocratiq; Demetrij filio Potamio secundum eām, quæ in metro scripta est, vtrique factam donationem : ea conditione, vt horum quidem, & quæ in illo sunt, Hemarcho Agemarchi filio Mityleneo

H 2 afsign

assignent, eisq; qui cum illo vnà philosophantur, & alijs philosophiæ successoribus illum reliqui: it Hermachus, vt in eo philosophiæ dare operam possint. Utq; semper hi qui à nostro nominè Philosophi appellantur, perdurent, Amynomacho & Timocrati eā quæ in horto est scholam, depositi iure commendō, ipsorumq; posteris. Caucbunt autem ipsi, mandabuntq; hæredibus hortum illum seruent, quemadmodum & ipsi, tradantq; philosophantibus ex nostro nomine. Porro domum quæ est in Melite, dabunt Amynomachus & Timocrates Hermacho inhabitandā, vnaq; his qui secum philosophantur, quandiu Hermachus vixerit. Ex earum autem rerum redditibus quæ à nobis legatæ sunt Amynomacho & Timocrati, quantum fieri possit cum Hermacho diuidant: curent vt natalis dies parentibus & fratribus ac nobis quotannis solenniter agatur, intra diem decimarum Gamelionis, vt etiam in conuentu solenni eorum qui nobiscum philosophantur, cuiusq; mensis vigesima die in nostram & Metrodori ordino. Curent quoque diem fratrum Posidæonis. Insuper curent diem Polyæni Metagitnione, sicut & nos fecimus.

Curæ

Curæ autem sīr Amynomacho & Timocra-
ti, Metrodori filium Epicurum, filiumq; Po-
lyæni educare, dum philosophantur, & cum
Hermacho degunt. Similiter & Metrodori
filiæ curam habeant, & quum ad ætatem per-
uenerit, tradant eam viro quem elegerit Her-
machus ex his qui secum philosophantur,
sitq; illa obtempcrans & pareat Hermacho.
Dent autem Amynomachus & Timocrates
ex redditibus nostris in cibum his singulo quo-
que anno, vt ipsis quām commodiſſimē fieri
videbitur, id cum Hermacho deliberantes.
Faciant item secum reddituum dominū Her-
machum, vt eius consilio, qui nobiscum con-
senuit in philosophia, princepsq; relictus est
scholæ nostræ, fiant singula. Dotē verò puel-
læ, quum ad annos nubiles venerit, dare cu-
rabunt Amynomachus & Timocrates quan-
tum eis satis esse videbitur, ex bonis auferen-
tes, cōmunicato prius cum Hermacho con-
silio. Curam item habeant Nicanoris quem-
admodum & nos ipſi, vt quotquot nobiscum
philosophati ſunt, atque res ſuas in commu-
nem uſum contulerunt, omnemq; alacrita-
tem ostendentes, nobiscum in philosophiæ
ſtudijs conſenuerunt, pro modulo faculta-

H 3 tum

tum nostrarum nulla re , quæ ad victum necessaria sit,egeant. Libros autem omnes nostros Hermacho tradant. Quòd si quid humanum Hermacho contigerit , prius quam Metrodori liberi ad ætatem perueniant , curæ sit Amynomacho & Timocrati,vt liberaliter illi edacentur , accipientq; ex facultatibus nostris quæcunque illis erunt necessaria, curamq; cæterarum rerum , vt à nobis institutum est,agant,vt singula,quantum fieri potest, fiant. Ex seruis autem liberos dimitto Murem,Lyciam, & Lyconē, Phædrion item dimitto liberam.

Sequuntur quæ à Diogene Laërtio Epicuri numerantur volumina : De natura triginta & septem, de atomis & vacuo, de amore. Epitome eorum quæ aduersus Physicos scripta sunt, aduersus Megarenses dubitationes, raræ opiniones, de seictis , de plantis, de fine, de iudicio sive regula. Chæredemus de Dijs , de sanctitate , Hegesionax , de vitis quatuor, de iusto opere , Neocles. Ad Themistam, Symposium, Eurylochus. Ad Metrodorum, de visu, & angulo atomi, de tactu, de fato , de perturbationibus opiniones ad Timocratem, prognosticon,exhortatorius , de imagin

imaginibus, de fantasia, Aristobulus de musica, de iustitia & virtutibus alijs, de donis & gratia, Polymedes, Timocrates trēs, Metrodorus quinque, Antidorus duo, de astris opiniones, ad Mithrem, Callistolas, de regno, Anaximenes, Epistolæ.

STILPO MEGARENsis.

STILPO Megarensis Philosophus, natus est sub primo Ptolemæo, qui cœpit regnare Olympiade 114, anno mundi 3643, ab urbe cōdita 430. Discipulus fuit Pasiclei Thebani Cratetis filij, & vt alij volunt, Euclidis Platonis familiaris. Præfuit Megarenſi schole. Scripsit autem Dialogos non minus vi-

H 4 ginti,

ginti. Cicero de hoc in libro de Fato ita tra-
 ,, dit : Stilponem Megareū Philosophum, acu-
 ,, tum sanè hominem , & probatum temporis
 ,, bus illis accepimus. Hunc scribunt ipsius fa-
 ,, miliares & ebriosum , & mulierosum fuisse.
 ,, Neque hæc scribunt vituperantes, sed potius
 ,, ad laudem : vitiosam enim naturam ab eo sic
 ,, edomitam & compressam esse doctrina , ut
 ,, nemo vñquam vinolentum illum , nemo in
 ,, eo libidinis vestigium viderit.

DIODORVS PHILOSOPHVS
IASEVS.

DIODORVS Iaseus Amenij filius cente-
 sima decimaquarta Olympiade floruit. Dia-
 lecticus erat, primusq; inuenisse existimatus
 est

est inuolutum & cornutum differendi genus.
 Hic apud Ptolemæum Soterem commorans,
 cùm à Stilpone sermones quosdam Diale-
 cticos interrogatus extemplo nequiuisset so-
 luere, à Rege increpitus, Cronusq; in iurgio
 vocatus, conuiuiū deseruit, egressusq; librum
 de ea propositione conscripsit, vitamq; mœ-
 rore finiuit. Cæterū ne quis hallucinetur,
 dum de Ptolemæo Sotere loquor, non con-
 uenio cum Funcchio, & Epiphanio. Illi enim
 Ptolemæum Lathurum Ægypti viii. Re-
 gem Soterem cognominant, qui quidem re-
 gnare incœpit 165, Olympiade. Quod mi-
 hi videtur fieri non posse. Si quidem Athe-
 neus Dipnosoph. lib. iiii. cap. xxiiii. De
 Ptolemæo Sotere in hæc verba scribit. Elea-
 tri temporibus nostris illi dicuntur, qui præ-
 ficiuntur cōuiuij totius administrationi, quæ
 res & honorifica fuit olim & præclara: Nam
 Ptolemæum Soterem Alexandri Eleatrum
 etiam vocatum fuisse testatur Chares libro
 Historiarum tertio. At Alexander moritur
 Olympiade 113. Post cuius mortem, vt Iu-
 stinus refert lib. xiiii. Ptolemæo Ægyptus, &
 Africæ Arabiæq; pars forte venit, quē ex gre-
 gario milite Alexander virtutis causa proue-

H 5 xerat

xerat. In quo quidem discrimen est ducentorum & octo annorum. Primus ergo Ptolemæus is est qui Soter cognominatus est.

THEOPHRASTVS, LESBIUS
PHILOSOPHVS.

THEOPHRASTVS, ex Eresso Lesbi ciuitate fuit, Platonem audiuit, Aristotelis & discipulus & scholæ successor fuit: vixit autem sub Ptolemæo Sotere primo Ægypti Rege, circa 115. Olympiadem. Theophrastus vocatus, ob oris & eloquentiæ suavitatem, cum anteà Tytamus appellaretur. Habuit discipulos ad duo millia. Excessit admodum senex. Quæ sequuntur ex tot suis operibus extant:

De

- De plantarum historia lib. x.
De plantarum caussis lib. v i.
De lapidibus lib. i.
De piscibus lib. i.
De igne lib. i.
De ventis lib. i.
De signis aquarum & ventorum lib. i.
De vertigine oculorum lib. i.
De laboribus lib. i.
De odoribus lib. i.
De sudoribus lib. i.
Characterum moralium lib. i.
Metaphysicorum lib. i.

THEODORVS PHILOSOPHVS.

THEODORVS Philosophus sophista By-
santius, qui à Platone vocatus est λογοθεός α-
λαχθεὶς scripsit contra Thrasibulum & Andoci-
dem, & alia multa. Floruit autē Olymp. 115.
sub Ptolemaeo primo Ägyptiorum Rege. Au-
diuit autem Anniceridem Dionysiumq; Dia-
lecticū. Finem opinatus est gaudium & mœ-
rorem: alterū constare prudentia, alterum ve-
rò imprudentia. Bona esse, pr̄udentiā atq; iu-
stitiam: mala verò, contrarios habitus: media,
voluptatem & dolorem. Omnes de Dijs op-
inioncs sustulit. Sustulit & amicitiam, quòd ea
neq; insipientibus adsit neque sapientibus. In
illis enim sublato vſu amicitiam quoque eu-
nescit.

nescere. Sapientes verò cùm sibi ipsis sufficient, amicis non indigere. Multa item alia opinatus est, quæ quidem omnia referuntur apud Diogenem lib.ii.

CRATES ATHENIENSIS.

CRATES Atheniēsis patre Antigene ortus, pago Thriasius fuit, auditor simul amatorq; Polemonis, illiusq; successor scholæ. Floruit autem 115. Olymp. Arcesilaum habuit auditorem, aliosq; item multos sanè memorabiles. Mortuus in eodem sepulchro quo Polemon conditus est: ita ut quos Philosophiæ studium tam arcto amicitiæ vinculo copularat, eosdem & mors coniunxerit.

DEMETRIVS PHALEREVUS.

DE M E T R I V S Phalereus Philosophus Phanostrati filius, floruit sub Ptolemæo Lagi filio primo Ægypti Rege, Olympiade 115. Auditor fuit Theophrasti. Athenis præfuit annos decem, æreisq; statuis honoratus est trecentis sexaginta, quarum plures equestris erant, & in curribus ac bigis stabant. Diu autem atque præclarè rem administravit. Insidias tandem passus à quibusdam mortis sententiam absens exceptit. Tandem post mortem Ptolemæi Soteris, apud quem se contulerat, ab aspide manum morsus ex vita migravit, sepultusq; est in Bursirite regione prope Diospolin. Extat Diogenis in eius mortem hoc epigramma:

Παρ

Παρ ἡμῶν ἀνεῖλεν ἀστὶς τὸ θεὸν δημιότερον,
τὸν ἔχει τολμῶ ἀστικτον,
Οὐ σίλβει φῶς ἀπό οὐρανῶν, ἀλλ' αἰδίλια μέλανα.

Cicero in Bruto hæc de eo sentit : Deme- , ,
trius Phalereus eruditissimus quidem, sed nō , ,
tam armis institutus quam palæstra : itaq; de- , ,
lectabat magis Atheniensis, quam inflam- , ,
mabat, processerat enim in Solem & pulue- , ,
rem, non ut ē militari tabernaculo, sed ut ē , ,
Theophrasti doctissimi hominis vmbraculis. , ,
Hic primus inflexit orationem, & eam mol- , ,
lem teneramq; reddidit : & suavis sicut fuit, , ,
videri maluit quam grauis : sed suavitate ea , ,
qua profunderet animos, non qua perfrin- , ,
geret, & tantum ut memoriam concinnitatis , ,
suæ, non cum delectatione aculeos etiam re- , ,
linqueret in animis eorum à quibus esset au- , ,
ditus. Recensentur à Diogene quidam eius , ,
libri.

MENIPPVS PHOENIX.

MENIPPVS & ipse Cynicus, patria quidem Phœnix, conditione seruus fuit, ut tradit Achaicus in Ethicis. Diocles autem Dominum ipsius Ponticum fuisse, Batonemq; vocatum tradit. Cum vero præ cupiditate pecuniae importunius peteret, Thebanus fieri valuit. Nihil memoria dignum edidit, quinimo ipsius libri multo risu referti sunt, non fecus atque Meleagri, qui tempore eius fuit. Diuturnus fœenerator fuit, ideoq; ἡμεροδιεστής vocatus. Et quium ad rem esset multo plus, quam par erat, audior, bonis amissis, laqueo vitam finiuit. Quidam eius libros non ipsius esse, sed Dionysij & Zopiri Colophoniorum tradunt. Eius autem volumina **XIII.** sunt:

Næniæ,

Næniæ, testamenta: Epistolæ compositæ ex Deorum persona, ad physicos & Mathematicos grammaticosq;, & Epicuri fœtus, & eas quæ ab ipsis religiosè coluntur imagines & alia. Hæc ex Diogene & Volaterrano: aliter autem sentit Suidas. Puto eum sub primo Ægypti Rege Ptolemæo floruisse circa 115. Olymp.

MENEDEMVS SUPERSTITIONIS.

MENEDEMVS Coloti Lampsaceni discipulus fuit. Hic, vt ait Hippobotus, in tantum prodigosæ superstitionis venit, vt, sumpto habitu suriæ, circumiret, dicens speculatorem se ex inferno venisse ijs qui peccarent, vt descendens hæc ibi dæmonibus renuntia-

i ret

ret quæ vidisset. Vestis autem talis erat, pulla tunica talaris, astricta puniceo balteo, pileus arcadicus capiti impositus habens intexta ele menta duodecim. Cothurni tragici, barba prolixia, virga in manu fraxinea. Et hæc qui dem ex Diogene: Suidas verò de Menippo eadem tradit. Floruit temporibus Ptolemæi primi Ægyptiorum Regum.

POLEMON ATHENIENSIS.

POLEMON Philostrati filius Atheniensis, pago Oeetensi oriundus, vixit sub Ptolemæo Lagi filio qui & Soter cognominatus est, cùm esset adolescens adeò impudicus ac lubricus fuit, vt pecunias circūferret, quo paratio esset & instructior ad voluptates implendas. Ali quando

quando verò ex proposito cum sodalibus ebrius & coronatus Xenocratis adiit scholam. Philosophus autem illius aduentu nullo pacto perturbatus quod dicere instituerat nō destitit. Erat autem sermo de temperantia. Philosophū vbi audiuit aliquoties Polemon, cœpit paulisper ad mentem redire, ita vt Xenocrati in schola successerit Olympiade centesima decima sexta. Obiit autem iam vetulus pthisi, corpore semiputrido.

THEOCRITVS POËTA SY-
RACVSANS.

THEOCRITVS Poëta autor Bucoliconum, genere Syracusanus fuit, patre Simichida, ut ipse testatur:

Σιμίχιδα τὰ δὲ τὸ μελέμερίων πόδα ἔλκεται.

Quidā verò Simichidā cognomen ei fuisse dicunt, quod simus esset, patrem verò habuisse Praxagoram, matrem verò Philinam. Fuit autem auditor Philippiadis & Asclepiadis, quorum etiam meminit. Floruit temporibus Ptolemæi qui cognominatus est Lagous. Cum autem aptus esset ad componenda Eidylia ex eis maximam laudem consecutus est: vnde cum primū Moschus appellaretur, Theocriti nomen meruit.

CRANTOR SOLENSIS.

CRANTOR Solensis vixit Olympiade 121. Is cum apud suos haberetur in honore, concessit Athenas, ibiq; Xenocratis auditor, Polem

Polemōnisq; socius in dicendo fuit. Reliquit autem commentaria ad 30. versuum millia, ex quibus quidem nihil extat. Fertur cùm interrogatus esset quamobrem se ita Polemoni addixisset, respondisse, quia illo neminem neque acutius neq; grauius audisset loquenter. Admirabatur præ cæteris Homerum & Euripidem, dicens operosum esse, & industriae plenum proprietate seruata tragicè simul cum affectu misericordiæ scribere. Obiit autem ante Polemonem aquæ intercutis morbo.

BION BORYSTENITES.

BION Borystenites videtur vixisse Olympiade 121, quamuis nihil pro certo ausim affirmare. Quibus paréibus prognatus sit, &

i 3. quibus

quibus ex rebus ad philosophiam se contulerit, rationem ipse met reddit apud Diogenem his verbis : Pater meus libertus fuit, cubito se tergens, Borystenites genere, non habens faciem, sed in facie scripturam acerbissimi domini : mater autem ex lupanari, nimirum quam huiusmodi ducere potuit. Deinde pater nescio quid in rem publicanorum committēs, cum tota domo venundatus est. Me adolescentulum haud ingratum orator quidam emit. Is moriens mihi omnia reliquit. Ego tabulas ipsius exurens, cunctasq; conscindens, Athenas concessi, ibi q; philosophatus sum. Et hæc quidem de suo genere respondit. Cratetis auditor fuit. Ad cynicam prius sectam transiit, sumpto pallio & pera: Deinde ad Theodorea instituta se conuertit. Reliquit commentarios plures qui non extant. Apohthegmata item plura. In Chalcide tandem vitam finiuit, postquam pœnitentiā egit super his quæ peccarat in Deū. Nullum enim reuera esse, dum in viuis esset, affirmarat. !

ARCESILAUS PHILOSOPHVS
PITANÆVS.

ARCESILAUS Philosophus Scythi filius, floruit circiter centesimam vigesimam primam Olympiadem, ac ex Pitane Æolica ciuitate ortum duxit. Is relicto genitali solo Sardeis perrexit, mox Athenas profectus, in Academiam se ad Crantorem contulit. Fuit in disputâdo pertinacior & magno ingenij acuminе, ut scribit Cicero lib. v. de finibus bonorum & malorum. Platonicâ Philosophiam omnino cōmutauit, nouamq; quandam constituit. Ita ut Cicero quarto Acad. quæst. dixerit eum constitutam Philosophiam, sicut Gracchus Rēpublicam euertisse. Cauillator vocatus est. Is cùm se nihil scire prædica-

I 4 ret,

ret, nec alios quicquam scire patiebatur, omnes turbans sophismatibus. Obijt autem cùm merum immodicè bibisset.

S T R A T O L A M P S A C E N V S .

ST R A T O Lampsacenus Arcesilai filius, vir eloquentissimus fuit. Floruit autem 123, Olymp. temporebus Ptolemæi primi Ægypti Regis, cuius filium habuit discipulū, Ptolemæum scilicet Philadelphū , à quo talentis octoginta donatus est. Scholæ præfuit annis octodecim. Scripsit libros de regno tres, de iustitia tres, de bono tres, de diis tres, de magistratibus duos, de vitis, de felicitate, de regia philosophia, de fortitudine , de inani , de cœlo, de spiritu, de natura humana, de generatione

ratione animalium, de concubitu, &c. qui quidem omnes à Diogene commemorantur. Adeò verò exiguam suppellestilem habuit ut sine censu mortuus sit.

T I M O N A P O L L O N I A T E S
N I C A E V S .

T I M O N Apolloniates, seu Nicenus, vir & Philosophiæ & eloquentiæ studijs præditus, Ptolemæo Philadelpho in primis acceptus, scripsit Tragœdias, Comœdias, Satyras, & alia, quorum Antigonus Caristius meminit, qui vitam eius conscripsit. Autor Suidas. Flo-
ruit 124. Olympiade.

DIONYSIUS METATHE-
MENVS.

DIONYSIUS qui Metathemenus appellatus est, Theophāto patre natus est, & ciuitate Heraclia. Is, vt ait Diocles apud Diogenem Laërtium, primò quidem audiuit Heraclidem ciuem suum, deinde Alexinum ac Menedemum, postremò Zenonem. Principiò quidem studiosus omnigenis se poëmatis addixerat. Aratum carè admodum amplexus est, quem & imitari satagebat. Is finem dixit voluptatem: nam cùm in oculorum dolorem incidisset, eo cruciatus acriter, dolorem dicere noluit indifferentem. Floruit sub Philadelpho Ægyptiorum Rege, circa 125. Olympiadem. Discessit tandem à Zenone, seq; ad Cyren

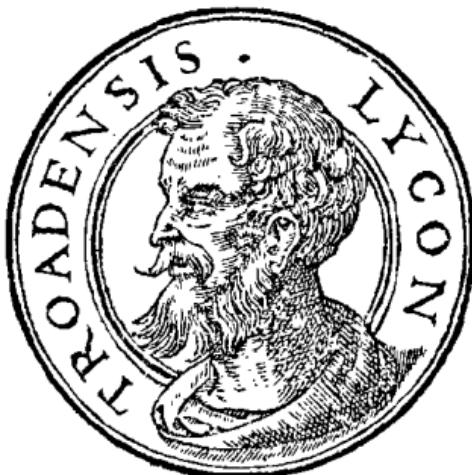
Cyrenaicos contulit, vbi palam lustra ingrediebatur, cæteraq; sub omnium gerebat oculis quæ ad voluptatem pertinerent. Cumq; ad octogesimum vitæ annum pernenisset, inedia consumptus interiit. Est autem autor Diogenes eum hæc scripsisse. De sedatione perturbationum lib. 11. De exercitatione 11. De voluptate 111. De diuitijs, gratia, & supplicio. De hominum vsu, De fœlicitate, De antiquis Regibus, De his quæ laudantur, De barbaricis consuetudinibus.

CALLIMACHVS POËTA CY-
RENENSIS.

CALLIMACHVS Poëta Cyrenæus filius Batti, discipulus Hermocratis Iasei grammatici,

tici , vixit apud Ptolemæum Philadelphum
vsque ad Euergetem, bibliothecæ regiæ præ-
fectus Olympiade centesima vigesima sex-
ta. Omne Poëmatis genus attigit. In aduer-
sarium Apollonium, quem Ibi⁹ ficto nomi-
ne appellat, poëma acerbissimū scripsit, vn-
de Ouidius nomen & argumentum mutua-
tus est. Edidit Elegias & Epigrammata , &
Hymnos , aliaq; complura , ex quibus nihil
extat, præter 22 .Epigrammata quæ sparsim
in Florilegio Planudis leguntur.

LYCON TROADENSIS.

Lycon Troadensis Astianactis filius clariuit cētesima vigegima septima Olympiade, qua quidē Stratoni in schola successit, quam tenuit duos supra quadraginta annos. Theophrastum & Stratonem audiuit. Huic tanta fuit in dicendo suauitas, ut eius nomini addita fuerit litera g. Habitū fuit mollis & delicatus. Annos natus septuaginta quatuor obiit, afflictus podagræ morbo.

ARATUS POËTA.

ARATUS poëta Græcus antiquissimus, natus est 124. Olymp. tempore Ptolemæi Philadelphi. Floruit regnante Antigono in Macedonia, apud quem ad extremum usque in honore vixit. Is optimè de Astrologia iudicio Ciceronis scripsit, qui quidem eius phænomena vertit adolescens, ut ipse testatur li. i. 1. de natura Deorum. Fuit in grammatica Menecratis discipulus, in philosophia Timonis & Menedemi. Versificator excellens euasit. Contemporaneus fuit Antagoræ Rhodiensis, & Alexadri Ætoli. Scripsit Phænomena, hymnos in Pana, in medicina quoq; quæ ad compositionē theriacæ pertinent: præterea de moribus, & Epigrammata quædam in Antigoni uxorem,

Epic

Epicedium in Cleombrotum:soluta item oratione,epistolas,anatomen in Pausaniam Macedonem,commentaria in Odysseam.

LACYDES CYRENÆVS.

LA C Y D E S Cyrenæus Alexandri filius nouæ Academiæ princeps, floruit centesima vigesima octaua Olymp. Arcesilao successit, vir eximiæ scueritatis, quiq; instituti sui non paucos habuit æmulos. Scholam habebat in horto, quem Attalus Rex fieri curauerat, Lacydiumq; appellauerat. Obijt cùm scholam administrare cœpisset quarto anno 134, Olympiadis, 26.annis in schola consumptis. Mortuus est autem ex paralyfi quam ex immodica potatione contraxerat.

HERILLVS CARTHAGINENSIS.

HERILLVS Carthaginensis vixit circa 128.Olymp. Finem scientiam dixit , quod est semper viuere, cuncta referendo ad viuen dum cum scientia, ne ignorantia deiijciamur. Esse autem scientiam habitum ex fantasiarū acceptione non verbis explicabilē. Aliquando dixit nullum esse finem, sed secundum casus varios & res immutari, vt si idem æs & Ale xandri fiat statua & Socratis : differre autem finem, & eam quam dicit fini subiectam: hanc enim, & eos qui sapiētes non sunt, conspicari, illum neminem nisi solum sapientem. Quæ autem inter virtutem & vitium sunt indiffer rentia esse. Eum puerum complures adama runt, quos Zeno quum vellet auertere, eum tondere coēgit.

ZENO CITTICVS.

ZENO Citticus, Mnasij, vel Demei filius, floruit centesima vigesima nona Olympiade, temporibus Antigoni Gonatæ Macedonum Regis. Collo fuit in alteram partem inclinatore, gracili corpore, statu procero, & atra cute. Crura habuit turgida & imbecilla. Stoicæ sectæ autor fertur. Cratis, Stilponis, & Xenocratis auditor fuit. Antigonum Regem auditorem habuit. Extant adhuc apud Diogenem duæ epistolæ, altera Antigonī, altera vero Zenonis, quibus propalam est quam desiderarit Antigonus Zenonis cōtubernio fui. Obiit nonagesimo octauo ætatis suæ anno, hoc modo: cum è schola abiret, illisit perfreditq; digitum. Manu vero terram feriens,

K dixit

dixit illud ex Niobe,

Ἐρχομαί, τί μή ἀδεις.

Continuoq; se strangulans interijt. Eius vcrò placita, & gesta si quis requirat, Laërtium consulat.

CLEANTHES ASSIUS PHANII FILIVS.

CLEANTHES Assius Philosophus, Phanii filius, clarus habetur Olymp. 129. Cratetis discipulus, deinde Zenonis, cuius etiam successor fuit. praeceptor Chrysippi philosophi Solensis, & Antigoni Regis. Is primò pugil fuit. Deinde Athenas profectus desiderio philosophiae captus est. Eius fuit ea in tolerandis laboribus & perferendis alacritas, ut alter Hercules dictus fuerit. Nam cum non haberet

haberet vnde se alere posset , noctu mercede aquam ex puteis hauriebat, luce philosophiae studijs exercebatur. Moritur autem hoc modo. Tumuit illi ac putruit gingua : medicis autem intercedentibus , biduum totum cibo abstinuit , atque in tantum conualuit, ut medici illi omnia consueta permetterent. Ea is licentia minime usus est, sed & contrà sine cibo perstitit , dicens iter iam sibi confectum esse , atque ita inedia consumptus exhalauit animam , cum ut quidam volunt , Zenonis æquasset annos , eumq; audisset annos octodecim. Extat Diogenis in eum hoc Epigramma:

Aἰνῶ Κλεάνθη, ἀλλὰ μᾶλλον αἴσθη,
Ιδῶν γὰρ αὐτὸν φρέσκων ἐπὶ ἡγέρο
Μὴ καὶ τὸ λοιπὸν ἀνεστὶν ἐν φθιτοῖς ἔχειν
Τοσεῖτον, ἀντλήσειται δὲ βίς χρόνον.

Multa scripsit quæ non extant , quorum quidem catalogum vide apud Diogenem libro VII.

LEUCIPPVS ABDERITES.

LEUCIPPVS Abderites Zenonis auditor fuit. Floruit temporibus Philadelphi secundi Ägyptiorum Regis, circiter 130. Olymp. Placebat illi infinita esse omnia, & in seipso commutari, atq; vniuersum istud inane esse plenumq; corporibus, eisq; in hoc inane incidentibus & in se inuicem implicatis, mundos fieri, atque ex motu, secundum illorum incremerita, naturam syderum fieri. Solem in circulo maiori secundum Lunam ferri, terram vehi, ac circa medium verti, figuramq; illius tympano similem. Primus hic atomos principia putauit. Et hæc quidem summatim illi visa sunt.

POLYBIUS HISTORIOGRAPHVS.

POLYBIUS Lyci filius, Megalopolites ex Arcadia, præceptor Scipionis Aphricani. Ptolemæo Euergetæ regnante, floruit anno mundi 3720, Olymp. 134, ab urbe condita 509. Scripsit Romanam historiam lib. x l. Incipit à fuga Cleomenis Spartiatæ, & Persei Philippi filij Macedonum Regis. Post hæc Romana attigit. Sub Philopœmene pugnauit aduersus Machanidam tyrannum Lacædemoniorum, vt ipsemet testatur libro historiæ undecimo, his verbis, πολυβίῳ δὲ ἐπέταξε τῷ μεγαλοπολίτῃ τὸς πειλαιομένως, καὶ τὸς διακεκλιότας τὴν φυγὴν ἴλλυεις καὶ θωρακίτας τὴν μιδοφόρος σωαθρώσαντι, μετὰ αὐτῶν ἐφε-

„δρενειρ τῷ κέρατῳ τῷ φάλαγγῃ, καὶ τυραιν τῷ
„ἐπάνοδοι τῇ ἐκ διώγματος αὐτωρέσντων.

Quinque tantum primi eius historiæ reperiuntur perfecti libri, & fragmenta sequentium duodecim. Reliqui viginti tres omnino desiderantur. Scripsisse autem Polybium x l. libros vel ex seipso constat lib. iii. Quanta autem diligentia ac fide, ex eo videre est quod testatur libris tertio, & decimo, de ijs videlicet scripsisse, quibus non solùm spectator, verùm etiam ut plurimùm hortator atq; adiutor interfuerit: eaq; de causa tot orbis regiones peragravit, & Alpes ascendit, quo videret viam qua Annibal in Italiā penetrauit.

APOLLONIVS GRAMMATICVS:

APOLLONIVS Rhodius, quod in Rhodo agitaret: Alexandriæ autem natus, Gallimachi discipulus, æqualis Eratosthenis Grammatici, cui etiam successit in præfectura bibliothecæ apud Ptolemæum Euergetem. Scrivit Argonautica versu Hexametron.

CHYSIPPVS SOLENSIS.

CHYSIPPVS Solensis philosophus Apollonij filius, auditor Cleanthis fuit & cum eo stoicam scholam tenuit. Is Epicuri scripta furatus est, ac pro suis emisit. Dum aliquando à discipulis suis ad sacrificium vocatus esset, tantum meri dulcis haufit, ut angustijs spissitus per quatuor dies fatigari cœperit, ac quinta obierit, Olympiade 243. septuagesimo verò & tertio ætatis suæ anno.

S P H Ä R V S B O S P H O R A N V S .

SPHÆRVS Bosphoranus floruit sub temporibus Ptolemæi Philopatoris 1111. Ægypti Regis. Cœpit autem regnare Philopator anno mundi 3742, Olympiade 139, ab urbe condita 531. Scrisit ista volumina: de mundo duo, de elementis seminis, de fortuna, de minimis, aduersus atomos & simulachra, de sensib[us], de Heracliti quinque diatribis, de morali instituto, de officio, de appetitione, de perturbationibus duo, de regno, de Republ. Laconica, de Lycurgo & Socrate tres, de lege, de diuinatione, dialogos amatorios, de Eretriacis Philosophis, de similibus, de definitionibus, de habitu, de his quibus contradicitur tres, de oratione, de diuinijs, de gloria,

K S ria,

ria, de morte, artis Dialecticæ duo, de prædicamentis, de amphibolijs epistolas. Elias scripta citantur apud Plutarchum in vita Lycurgi.

MVSAS PLAVTINO ORE LOCUTAS
CVTAS FVISSÆ.

MARCUS Plautius patria Sarsinae fuit ex Umbria. Floruit autem Romæ 140. Olymp. Fertur tantam pecuniam in scenicis. ornamentis absumpsiisse; vt, ad summam paupertatem redactus, operam suam pistori locarit, ad victum comparandum, ubi, dum sibi per otium licebat, Saturionē & Adiectum comedias composuit. Quinque ex 25, eius comedias iniuria temporum perierunt: in quibus erant

erant Boëthia , Neruularia , & Fretum quæ à Gellio nominantur. Obijt autem quadragesima quinta Olympiade , his de scipso versibus compositis:

*Postquam est morte captus Plautus,
Comœdia luget, scena est deserta.
Deinde risus, ludus, iocuq[ue], et numeri
Innumeris simul omnes collacrymarunt.*

Viginti quæ extant comœdiarum hæ sunt inscriptiones : Amphytruo , Asinaria ; Aulularia, Captiui duo, Curculio, Casina, Cistellaria , Epidicus , Bacchides , Mostellaria , Menæchmi , Miles , Mercator , Pseudolus , Pœnulus , Persa , Rudens , Stichus , Trinummus , Triculentus .

P. TERENTIVS CARTHAGINENSIS
POËTA COMICVS.

PUBLIVS Terentius Carthagine natus, ROMAM captiuus deductus est. Vbi ingenij facilite atque excellentia tantum valuit, ut à Terentio Lucano Patrono breui manumis-
sus sit. Deinde cum Publ. Scipione & Caio Lælio maxima cum familiaritate vixit, eo-
rumque opera in comœdijs suis scribendis usus est, ut videtur annuere in prologo Adelphorum. Multas alias quām quæ extant Menan-
dri comœdias Latinas fecit: quas (postquām eum cepisset cupidus in Græciam ad nauigare, quod facilius Græcorum disciplinas atque instituta perciperet) cùm nauis præmis-
sisset, naufragium fecerunt. Quod ille cùm
resc

refciuit, ob nimium dolorē amissarū fabularū,
in Arcadia obiuit. Eius quę extant hæ sunt co
mœdiæ: Andria, Eunuchus, Adelphi, Eauton
timorumenos, Phormio, & Hecyra.

MARCVS PORTIVS CATO
QVÆSTOR.

MARCVS PORTIVS CATO QVÆSTOR
SECUNDVM CONSVL TRIBU-
NYS MILITVM.

Marcus Portius Cato genere Tusculanus, à Valerio Flacco Romam solicitatus. Tribunus militum in Sicilia, Quæstor sub Scipione fortissimus, Prætor iustissimus fuit. In Prætura Sardiniam subegit, ubi ab Ennio græcis literis institutus. Consul anno 3. Olymp. 146, vrbis conditæ 559, Celtiberos domuit: & ne rebellare possent, literas ad singulas ciuitates misit ut muros dirueret, quod, quū unaquæque sibi soli imperari putaret, fecerūt. Syriaco bello Tribunus militum sub Marco Attilio Glabrone occupatis Thermopylarum iugis, præsidium hostium depulit. Censor L. Flaminium Consularem senatu mouit, quod ille in Gallia ad cuiusdam scorti spectaculum, eductum quandam è carcere in conuiuio iugulari iussisset. Basilicam suo nomine primus fecit. Matronis ornamēta erepta Oppia lege, repetentibus, restitit. Accusator assiduus malorum Galbam octogenarius accusauit. Ipse quadragies quater accusatus, gloriose absolutus est. Carthaginem delendam censuit. Post octoginta annos filium genuit. Imago huius funeris gratia produci solita fuit.

A R I S T O N Y M V S . C O M I C V S .

ARISTONYMVS, poëta Comicus sub Philopatore floruit, Olympiade 146. Is præfuit regiæ bibliothecæ post Apollonium. Veniens postremò in suspicionem quòd ad Eumenem transfugere cuperet, in custodia per aliquot annos fuit. Tandem liberatus mortem non multo post obijt.

CARNEADES CYRENENSIS.

CARNEADES Cyrenæus, nouæ Academiæ princeps, Epicomi, vel, vt alij, Philocomi filius, floruit circa centesimam quinquagesimam quintam Olympiadem. Hic Stoicorum & Chrysippi libris diligentissimè perlectis, eis modicè reluctabatur, adeoq; id verecundè faciebat, vt sèpius diceret, nisi Chrysippus esset, non essem ego. Plinius refert quòd is scripturus aduersus Zenonis Stoici libros, superiora capitis helleboro candido purgauit, ne quid ex corruptis in stomacho huinoribus, ad domicilium usque animi redundaret, & constantiam vigoremq; mentis labefactaret: tanta cura tantoq; apparatu, vir ingenio præstas ad confutanda ea quæ scripsisset Zeno agressus

gressus est. Fuit autem vehementer studiosus
 Porrò Physicæ minus curam habuit , Ethicæ
 se magis deuouit. Adeò autē in Philosophia
 valuit, tantumq; sibi in ea neruorum compa-
 rauit , vt oratores quoque in ipsius scholis ad
 eum audiendum conuenirent. Refert Gellius
 libro decimosexto quod missus Romam le-
 gatus ab Atheniensibus , vna cum Diogene
 Stoico , & Critolao Peripatetico suspectam
 fecit Romanis legationem,dicente M.Cato-
 ne in Senatu,ab hoc viro cauendum esse,qui
 ob eloquentiam & differendi facultatem fa-
 cile quæcunq; velit impetrare posset. Erat illi
 vox maxima & sonora. Quum morti propin-
 quus esset s̄epiūs dicebat , quæ constituit na-
 tura & compegit ea & dissoluet. Cùm autem
 didicisset Antipatrum veneno haustō defun-
 ctum, & ipse incitatus est ad audiendum con-
 tra mortem. Excessit è viuis anno quarto
 centesimæ sexagesimæ secundæ Olympiade,
 cùm vixisset annos quadraginta quinq;. Refert
 Diogenes eo defuncto defectionem Lu-
 næ factam fuisse.

ARISTARCHVS GRAMMATICVS ALEXANDRINVS.

ARISTARCHVS Alexādrinus habitatio-
ne, natura Samothrax, patre Aristarcho, vixit
circa Olympiad. 156, temporibus Ptolemæi
Philometoris, cuius & filium instituit. Fertur
autem scripsisse supra 800 volumina com-
mentariorum. Discipulus fuit Aristophanis
Grammatici. Discipuli cius Grāmatici circa
40 fuerunt. Hydropicus obiit in Cypro, dum
inedia victus premeretur, anno ætatis 72.
Reliquit duos liberos Aristarchum & Ari-
stagoram.

**C L I T O M A C H V S P H I L O -
S O P H V S.**

CLITOMACHVS Carthaginiensis, patria lingua Afrubal appellabatur, in qua etiam apud suos philosophari consueuerat. Athenias autem contendit quadraginta annos natus, audiuitq; Carneadem. Eius ille industriā animaduertens, studiosè imbuit virum. Ad tantum autem peritiæ protiectus est, ut ultra quadringenta volumina scripserit, successeritq; Carneadi, cuius etiam dicta maximè illustrauit literis. Versatus est autem in tribus maximè sectis, Academicorum scilicet, Peripateticorum, atque Stoicorum. Floruit circa 160. Olymp.

—
L 2

Q V I N T V S C A T V L V S O R A -
T O R C O N S V L.

QVINTVS Catulus Orator, Cōsul Olympiade 169. anno vrbis 451, cum collega C. Mario, quo cūm sequēti annos Cimbros Proconsul fudit. Capitolū reparauit dedicauitq; anno vrb. 684. Olymp. 177. Is occupata per dissensionem vrbemori iussus est, frustra præcantibus pro eo ciuibus: itaque in cubiculo inclusus, cendentium carbonum vapore suffocatus est.

MARCVS TULLIVS CICERO PR-
MVS PATER PATRIÆ.

M A R C V S Tullius Cicero Arpini natus est anno mundi 3860. Olympiade 168, ab urbe condita 648, Cons. Caio Attilio Serano & quinto Seruilio Cæpione, ante diem tertium nonas Ianuar. ut testatur Gellius libro 15. capite 28. & ipse met Cicero in Brut. Eius verba sunt. Sed hæc Craffi cùm edita , , oratio est, quam te sæpe legisse certò scio, , , quatuor & triginta tum habebat annos, to- , , tidemq; annis mihi ætate præstabat: his enim , , consulibus eam legem suafit, quibus nati su- , , mus. Editam autem Craffi orationem fuisse , , constat anno ab urbe condita 648. Cons. Cæpione & Serano. Romam puer perdu-

L 3 Etus

Etus est ubi tantum in discendo profecit, ut in causis dicendis primum locū consecutus sit, tantumq; veritatis & Reipublicæ studio potuit, ut omnes honores suo ordine obtinuerit.

Vigesimo sexto ætatis suæ anno pro Quinto orationem habuit: vigesimo septimo autem Sextum Roscium parricidij reum defendit: quamuis Nepos & Fenestella aliter sentiant. Hic enim Roscium à Cicerone, vigesimum sextum ætatis suæ annum agente, defensum esse autumat, ille autem integrum quadriennium suppressit amicitiæ studio ad ductus. Bis consul fuit: primò Olymp. 179, anno vrbis 690, cum Collega C. Antonio. Secundò verò Olympiade 187, post Rom. conditam 723. In consulatu sic sese gescit, ut non minus veræ gloriæ in toga meruerit, quam aliis quispiam in armis: liberauit enim vrbem ab incendio, & ciuitatem à cede coniurorum Catilina duce: in quos cum animaduertisset, & Catilina iam in prælio cedisset, primus in toga triūphauit: primusq; parentis patriæ appellatus est, erectis gloriæ suæ perpetuis monumentis: quæ res illi non parū inuidiæ peperit, præsertim apud Cæfarem, & Clodium virum apprime nobilem, in quem citatus

citatus Cicero testimonium tulit: quam iniuriam ut commodiū vlciscetur Clodius à patribus ad plebem per adoptionem transiuit, factusq; Tribunus plebis, Ciceroni diem dixit, quòd nobilissimos ciues nccasset indicta causa. Erant autem tunc Cons. Lucius Piso Cæfaris ficer, & P. Gabinius, qui prouinciarum spe Clodij conatibus fauabant. Quod intelligens Cicero quum ncq; à Pompeio, neque ab alijs amicis satis tutaretur, au fugit: absensq; damnatus est à Clodio, vt bonis eius publicatis quadringéitis millibus pas- suum ab Italia igni & aqua illi interdiceretur: qui verò hospitio suscepisset, exul esset, & sua amitteret omnia: additumq; rogationi est, ne quis de eo reducēdo referret, disputarétue, aut pedibus in sententiam iret: quæ omnia populus sciuit atque approbavit, maxima vt semper fuit animorum mutabilitate. Eius tamen causa viginti hominū millia vestem mutauere. Clodius villas exulis diripuit, & incendit: domum in palatio à fundamentis demolitus est, & in area templum libertatis constituit. Fortunas omnes hastæ subiecit: nec tam in tota illa auctione sector quispiam reperitus est. Cicero in Macedoniam aufugit,

L 4 vbi

vbi à Plancō benignè exceptus est. Clodius ob victoriam insolentior factus , etiam Pompeium in publica concione contumelijs proscidit. Quo irritatus Pompeius , fatusq; Lentuli autoritate, qui Ciceroni amicissimus fuit, autor fuit Tito Annio Miloni , Tribuno plebis , vt rogationem ad populum ferret de Cicerone retroucando : quæ res ingentes turbas excitauit. Clodius enim cum factione sua Tribunitiæ obstat rogationi, eoq; obnitente aliquandiu nihil agi potuit, certatumq; est interim in publico armis, Tribunitiaq; potestas violata est , multi quoque interfecti , adeò vt Quintus Cicero Marci frater inter cadavera latitans sit seruatus. Tandem Pompeius Clodium foro expulit , auxilioq; fuit vt populus sine aliquo maiore motu rogaretur. Nunquam maior populi Romani de aliqua re consensus fuisse dicitur , neque tam magnū aliās totius Italiæ studium, quæ ad hoc ipsum Romanam confluxerat : vt non magis eleganter quam verè Cicero posteà gloriatus sit , Italiæ se humeris ab exilio reportatum. Senatus charitate & benevolentia cum populo certauit , decreuitq; vt publicè laudarentur ciuitates , quæ Ciceronem humaniter exceperint,

sent, vtq; domus & villæ eius publico instaurarentur sumptu. Redijt sextodecimo mense postquam vrbe eiectus fuerat, in senatuq; aliquantulum floruit:deinde Ciliciam, post Lentulum & Appium Claudium pulchrum, provinciam obtinuit. Vnde reuersus bella ciuilia inter Cæsarem & Pompeium offendit orta, quæ res effecit vt triumphare non potuerit. Diu autem ad concordiam vtrunq; frustra est hortatus. Quo viso à Reipublicæ administratione abstinuit, neutriusq; partes fouit. Aut, vt alij dicunt, Pompeium secutus est, quo vieto & occiso, per Dolabellam generū suum Cæsari reconciliatus, cùm in foro locus non esset, ad Philosophiam se contulit. Cæsare tandem occiso, cùm libertatis publicæ gratia eius percussores tutaretur, in Marcum Antoniū Cæsaris vindicem Philippicas habuit. Deinde sub aduentū Triumuirorum vrbe cessit pro certo habens id quod erat, non magis Antonio eripi se, quam Octauio Cassium & Brutum posse. Primò in Tusculanum fugit: inde transuersis itineribus in Formianum, vt ab Caieta nauim consensurus, proficiscitur: vnde aliquoties in altum prouectum, cùm modò venti aduersi retulissent,

L 5 modò

modò ipse iactatione nauis cæco voluente
 fluctu pati non posset : tedium tandem eum
 & fugæ , & vitæ cepit. Regressus ad superio-
 rem villam , quæ paulo plus mille passibus à
 mari abest, Moriar, inquit, in patruia sæpe ser-
 uata. Satis constat seruos fortiter fideliterq;
 paratos fuisse ad dimicandum : ipsum deponi
 lecticam, & quietos pati, quod fors iniqua co-
 geret, iussisse. Prominenti ex lectica, præben-
 tiq; immotam ceruicem, caput præcisum est.
 Nec satis stolidæ crudelitati militum fuit: ma-
 nus quoque , scripsisse aliquid in Antonium
 exprobrantes , præciderunt. Quodq; miser-
 abilius est , ab eo Cicero trucidatus est , qui
 patrocinio eius tutatus olim capitis pœnam
 effugerat. Relatum est caput ad Antonium:
 iussuq; eius inter ambas manus in rostris po-
 situm: vbi ille Consul, vbi sæpe consularis, vbi
 eo ipso anno aduersum Antonium , quanta
 nulla vñquam humana vox , cum admiratio-
 ne eloquentiæ, auditus fuerat. Vix attollentes
 lacrymis oculos homines intueri trucidata
 membra eius poterant. Vixit tres & sexagin-
 ta annos : vt si vis absuisset, ne immatura qui-
 dem mors videri possit, vel, vt Plutarchus, &
 & meliore iudicio, sexaginta quatuor : anno
 enim

enim ab urbe condita 711, Lepidus, Antonius, & Cæsar Octavianus triumuiratū inierūt, eoq; tot cōciues suos proscriptione damnarunt. Ab anno autem 648, quo natus est Cicero, ad 711, quo occisus est, 64, anni di numerantur. Nec diu mansit inultus Cicero: siquidem Cæsar debellato Antonio, Consul factus Ciceronis filium collegam delegit, atque fortitus est. Cuius magistratu Senatus statuas Antonij deiecit, ac nonnulla ipsius ornamenta aboleuit. Præterea publico edidit editio, ex Antoniorum gente neminem Marcum appellari. Atque ita diuino quodam facto vltima vltio ad Ciceronis domum redacta est.

Sunt qui indubitanter affirment Ciceronem à Tullo Volscorum Rege genus traxisse, quam opinionem plane refellit Lucius Ioannes Scopa. Matrem habuit sāne diuitem & splendidam. Patrem eius in taberna fullonaria educatum fuisse refert Plutarchus, à quo & nomen Tullij accepit, vt quidam autumant, propter cuius incertitudinem multa in eum feruntur scommata, è quibus plurima retorsit in proprios autores. Quare dictus fuerit Cicero, variæ sunt opiniones. Priscianus autumat

mat quòd haberet faciem instar Ciceris quadratam Ciceronem denominatū fuisse. Leonardus quòd in nare carunculam haberet instar Ciceris. Varro autem, quem & pleriq; sequuti sunt, Cicerones ait dictos quorum maiores inuentores fuerunt Ciceris ferendi.

Tullij autem quòd maiores eorum tullorum, id est, aquæductū inuentores fuerint. Ciceronis vitam Tyro Tullius eius libertus tribus voluminibus descripsit. Præceptores habuit, in philosophia quidem Philonem Academicum tunc Romæ commorantem: in iure ciuili Scæuolam: in dialectica Diodorum Stoicum: in dicendo Apollonium Moloneim. Postea Asiam simulata causa valetudinis adiit: vbi se, vt ipse ait, recoquendum dedit præceptoribus dicendi: Xenoclemq; Adramytinū, Dionysium Magnesium, & Menippum Carrem, Rhodium Apollonium, Molonem magistros dicendi habuit. Feruntq; Posidonium tunc Athenis eum Græcè declamantem audiisse, ac protinus exclamasse, quòd solam Græcis dicendi relictam gloriam vidcret ad Latinos per eum transferri. Vxorem suam Terentiam sæpe aduersam tandem abdicavit, de qua Hieronymus contra Iouinianum: Cicero roga

rogatus ab Hircio , vt post repudium Teren- , ,
 tiæ, sororem suam duceret, negauit se id factu , ,
 rum, dicens, non posse vxori & philosophiæ , ,
 pariter operā dare. Duxit tamen aliam Ci- , ,
 cero, mirantibusq; amicis, quòd ea ætate vir-
 ginem duxisset, respondit , cras mulier erit.
 Fratrem habuit Q . Ciceronem: filium Mar-
 cum Ciceronem: filiam Tulliolam. Hos præ-
 cipuè duos libertos habuit, Tironem Tulliū,
 & Lauream Tullium. Qui plura desiderabit,
 Plutarchum legat.

Ciceronis opera quæ extant hæc sunt.

Ad C.Herennium Rheticorū libri qua-
 tuor, quos Fr.Floridus Sabinus succisiuarum
 lectionum lib.i. cap.4. probat non esse Cice-
 ronis, contra Georgij Vallæ opinionem.

De Inuētione, quæ & vetus Rheticica, lib.ii.
 Topicorum ad Trebatium, lib.i.

De partitione oratoria, dial.i.

De oratore ad Qu.Fratrem, lib.iii.

Brutus, siue de claris oratoribus, lib.i.

Orator ad M.Brutum , vel de perfecto orato-
 re, lib.i.

De optimo genere oratorū, præfatio quædā.

Orationes quinquaginta septem.

Epist

- Epistolarum familiarum, lib. x vi.
- Epistolarū ad Q. Ciceronē fratrem, lib. iii.
- Epistolarū ad T. Pomponiū Atticū, lib. x vi.
- Academicarum quæstionum liber primus & imperfectus, & quartus.
- De finibus honorū & malorū ad Brutū, lib. v.
- De natura Deorum, lib. iii.
- De diuinatione, siue scientia rerū futurarum, lib. ii.
- De fato, & de enunciationibus quæ vocantur *Δυνατὰ*, liber mancus.
- De somnio Scipionis ex lib. de Repub. sexto.
- De legibus, lib. ii.
- De officijs ad M. filium, lib. iii.
- Lælius, seu de amicitia dialogus.
- Cato maior, seu de senectute dialogus.
- Paradoxa sex ad M. Brutum.
- De vniuersitate liber.
- Fragmentum interpretationis in Arati phænomena.

Quæ non extant.

- De consolatione ad filiam, lib. i.
- De gloria, lib. ii.
- De laudibus Catonis, lib. i.
- Commentarij sui consulatus Græcè scripti, quos ad Posidonium philosophum misit.
- De

De temporibus suis, lib. III. carmine scripti:
nam ad poëticam ita pronus erat, ut quin-
gentos nocte versus facere solitus sit.

Xenophontis Oeconomici versio.

Demosthenis defensio pro Cresiphonte, cū
Æschinis accusatione ab eo latinitate do-
nata.

HERMOGENES TARSENSIS
SOPHISTA.

HERMOGENES Tarsensis, annos natus
quindecim, Sophista adeò probatus est, ut fa-
ma eius ad auditorium M. Antonium princi-
pem pelleixerit, ab eoq; munera egregia tule-
rit. Deinde tempore procedente, eum facul-
tatis habitum deperdidit, nulla morbi causa.
Proinde Antiochus sophista dicebat, Her-
mogenes in pueritia senex, & in senectute
puer. Floruit circa 180. Olympiadem.

ALBIUS TIBULLVS EQVES ROMANVS POET'A.

ALBIVS Tibullus Romæ ut creditur, natus, Hircio & Pansa consulibus, qui annus etiam Nasonis Poëtæ natalibus insignis fuit. Olympiade 184, anno mundi 3922, ab urbe condita 711. Parentes habuit ex equestri ordine, bello, & pace satis illustres. Is, quod ingenio facili & egregia forma foret, nobiliores ciuitatis sibi conciliauit, in quorum numero fuit Messala Coruinus, qui mira diligentia & assiduis officijs Poëtam fouit. Itaque sui studiosum vocat eum Tibullus, eiusque laudes mirè decantat. Horatium Flaccum, & Macrum Poëtam, qui de herbis libros conscripsit, familiariter dilexit. Ad amores & delicias

licias nimis proclivē fuisse , videre est ex eius operibus.In carmine ad Messalam conqueritur, quod ipsa fortunæ iniquitas nimium illi obfuerit , & cùm satis amplæ illi opes floruis- sent, conditione temporum factum ut ad pau pertatem fuerit redactus. Habuit & Virgi- lium contemporaneum,vnde Ouidius,

*Te quoque Virgilio comitem non aqua Tibulle
Mors iuuenem campos misit ad Elysios.*

Dum ille comitaretur Messalam Coruinū in prouinciam Phæacum pergentem, in aduersam incidit valetudinem , ac paulo post diem obiit: vnde est illud Distichon:

*Hic iacer immixti consumptus morte Tibullus,
Messalana terra, dum sequiturq; mari.*

Vulgatum est autem illud de elegantia & carmine Tibulli,

*Donec erunt ignes arcusq; Cupidinis arma,
Discentur numeri culti Tibulle tui.*

Scripsit quatuor libros elegiarū siue amo- rum qui quidem extant.

SALLVSTIVS NOBILIS ROMANVS,
HISTORICVS, VIR CONSULARIS,
GLORIA PATRIÆ DIGNVS, ME-
MORIAE ÆTERNAE.

C A I V S Crispus Sallustius Amiterni natus
in agro Sabino, ex Sallustiorum nobili fami-
lia ortum ducens floruit centesima octagesi-
ma quarta Olymp. Is tam corruptis moribus
fuit ingenioq; tam ad luxum proclui, vt pa-
ternam domum adhuc viuente pâtre turpis-
sima ratione vñalem habuerit. Dignitates
publicas gescit, & Quæsturæ, ac Tribuna-
tus honorem assecutus est. Fuit admodum
dilectus Cæsari. In adulterio aliquando de-
præhensus ab Annio Milone dum cädere-
tur, pecunia data elapsus est. Ciceroni ini-
micis

micissimus fuit, vt ex utriusque inuestigiis orationibus constat. Elegans, breuis, & sententijs refertus in dicendo fuit. Obiit autem sexagesimo secundo aetatis sue anno. Script de coniuratione Catilinæ historiam, nec non & de bello Iugurthino. Insuper in Ciceronem inuestigiam.

ASINIVS POLLIO ORATOR
ROMANVS.

Asinius Pollio celebris orator, Augustiq; amicus fuit. Primus omnium Romanorum aduocatis hominibus scripta sua recitauit. Declamationes suas nunquam populo commisit, siue quia parum in illis habuerit fiduciaz, siue, quod magis crediderim, tantus

M 2 orator

orator inferius id opus ingenio suo duxit. Exerceri siquidem volebat , gloriari fastidiebat. Summa diligentia præditus fuit, cōsilij & animi satis habuit, à nitore & iucunditate orationis multum abfuit. Fere omnes sui temporis notauit. In Liuio pataqinitatem, in Cæfaris commentarijs infidelitatem , in Sallustio verba obsoleta. Ciceronem denique ipsum exanguem & elixum appellauit. De Dalmatis triumphauit Salona expugnata, ex qua victoria Salonium tunc forte natum vocauit. Obiit in villa Tusculana , cùm iam ætatem octogenariam vixisset.

VIRGILIYS MARO MANTVANVS
POËTA , LAVRÉATVS.

PUBLIVS Vergilius Maro parentibus modicis fuit, & præcipue patre Marone: quem quidam opificem figulum: plures, Magi cuiusdam viatoris initio mercenarium, mox ob industriam generum tradiderunt, quem cum agricolationi, reiq; rusticæ, & gregibus præfecisset sacer, syluis coëmundis & apibus curandis reculam auxit. Natus est Cn. Pompeio Magno, & M. Licinio Crasso primū coss. Iduum Octobrium die, in pago, qui Andes dicitur: qui est, à Mantua non procul. anno vrb. conditæ 684. Olymp. 177. Prægnans mater Maia, cum somnialet enixam se laureum ramum, quem compactum terræ coa-

M 3 luisse,

luisse, & excreuisse illico in specie maturæ arboris refertæ uarijs pomis & floribus, cernebat: Sequenti luce cum marito rus propinquum petens, ex itinere diuertit, atque in subiecta fossa partu leuata est. Ferunt infante, ut fuit editus, non vagisse, & adeò miti vultu fuisse, ut haud dubiam spem prosperioris genituræ iam tum indicaret. Et accessit aliud præfagiū. Siquidem virga populea more regionis in puerperijs eodem statim loco depacta ita breui coaluit, ut multò antè satas populos adæquarit: quæ arbor Vergilij ex eo dicta, atque consecrata est summa grauidarium & fœtarum religione suscipientium ibi & soluentium vota. Initia ætatis, id est, usque ad septimum annum, Cremonæ egit: & x v. anno virilcm togam cepit, ijs Consulibus iterum, quibus natus erat. Euénitq; ut eo ipso die Lucretius poëta decederet. Sed Vergilius à Cremona Mediolanum, & inde paulò post Neapolim transiit: ubi cùm literis & Græcis & Latinis vehementissimam operam dedisset, tandem omni cura, omniq; studio indulxit medicinæ, & mathematicis. Quibus rebus cùm ante alios eruditior peritiorq; esset, se in urbem contulit: statimq; magistri stabuli equo

equorum Augusti amicitiam nactus, multos
uariosq; morbos incidentes equis curauit. At
ille in mercedem singulis diebus panes Ver-
gilio, ut vni ex stabularijs, dari iussit. Interea
à Crotoniatis pullus equi miræ pulchritudi-
nis Cæsari dono fuit missus : qui omnium iu-
dicio spem portendebat virtutis & celeri-
tatis immensæ. Hunc cum aspexisset Maro,
magistro stabuli dixit natum esse ex morboſa
equa, & nec viribus valiturum, nec celerita-
te : idq; verum fuisse, inuentum est. Quod
cum magister stabuli Augusto recitasset, du-
plicari ipſi in mercedem panes iussit. Cum
item ex Hispania Augusto canes dono mi-
terentur, & parentes eorum, dixit Vergilius,
& animum, celeritatemq; futuram. Quo co-
gnito, mandat iterum Vergilio panes dupli-
cari. Dubitauit Augustus Octauine filius es-
set, an alterius : idq; Maronem aperire posse
arbitratus est, quia canum & equi naturam
parentesq; cognorat. Amotis igitur omnibus
arbitris illum in penitorem partem domus
vocat, & solum rogat, an sciat quisnam esset,
& quam ad felicitandos homines facultatem
haberet : Noui, inquit Maro, te, Cæsar Augu-
ste, & ferme æquam cum dijs immortalibus

M 4 pot

potestatem habere scio, vt quem vis felicem facias. Eo animo sum, respondit Cæsar, vt si verum pro rogatu dixeris, beatū te felicemq; reddam. Vtinam, ait Maro, interroganti tibi vera dicere queam. Tunc Augustus, Putant alij me natum Ostauio : quidam suspicantur alio me genitum viro. Maro subridens, Facile, inquit, si impunè, licenterq;, quæ sentio loqui iubes, id dicam. Affirmat Cæsar iureiurando, nullum eius dictum ægrè laturum: imò nō nisi donatum ab eo discessurum. Ad hæc, oculos oculis Augusti infigens Maro, Facilius, ait, in cæteris animalibus qualitates parentum mathematicis & philosophia cognosci possunt : in homine nequaquam possibile est. Sed de te coniecturam habeo similem veri, vt quid exercuerit pater tuus, scire possum. Attentè expectabat Augustus, quidnam diceret. At ille, Quantum ego rem intelligere possum, pistoris filius es, inquit. Obstuperat Cæsar, & statim quo id pæcto fieri potuerit, animo voluebat. Interrumpens Vergilius, Audi, inquit, quo pæcto id coniçio : Cùm quædam enuntiarim, prædixerimq;, quæ intelligi, sciriq; non nisi ab eruditissimis summisq; viris potuissent, tu princeps oībis, iterum

rum & iterum panes in mercedem dari iussisti: quod quidem aut pistoris aut nati pistore officium erat. Placuit Cæsari facetia. At deinceps, inquit, non à pistore, sed à rege magnanimo dona feres: illumq; plurimi fecit, & Pollio commendauit. Corpore & statura fuit grandi, aquilino colore, facie rusticana, valedudine varia. nam plerunque stomacho, & faucibus, ac dolore capitis laborabat: sanguinem etiam saepius eiecit: cibi, viniq; minimi. Fama est, cum libidinis pronioris in pueros fuisse. Sed boni ita eum pueros amasse putauerunt, ut Socrates Alcibiadem, & Plato suos pueros. Verum inter omnes maximè dilexit Cebetem, & Alexandrum: quem secunda Bucolicorum ecloga Alexim appellat, donatum sibi ab Asinio Polione: vtrunque non ineruditum dimisit: Alexandrum Grammaticum, Cebetem verò & Poëtam. Vulgatum est, consueuisse eum cum Plotia Hieria. Sed Asconius Pedianus affirmat, ipsum postea minoribus natu narrare solitum, inuitatum quidem se à Vario ad communionem mulicris: verum se pertinacissimè recusasse. Cætera sanè vita & ore & animo tam probum fuisse constat, ut Neapoli Parthenias vulgo appellaretur:

M 5

laretur: ac, si quando Romæ (quò rarissime
commeabat) viseretur, in publico fœtarites,
demonstrantesq; se, subterfugeret in proximum tectum. Bona autem cuiusdam exulan-
tis offerente Augusto, non sustinuit accipere.
Possedit propè eenties fœstertiū ex liberali-
tati bus amicorum. Habuitq; domum Ro-
mæ in Exquilijs iuxta hortos Mecœnati-
anos: quanquam secessu Campaniæ, Siciliæq; plu-
rimum vteretur. Quæcunq; ab Augusto pe-
tit, repulsam nunquam habuit. Parentibus
quotannis aurum ad abundantem alitum mit-
tebat: quos iam grandis amisit. Bucolicā,
Georgicaq; emendauit. Anno verò quinqua-
gesimo secundo, vt vltimam manum Ænei-
di imponeret, statuit in Græciam & Asiam
secedere, triennioq; continuo omnem ope-
ram limitationi dare: vt in reliqua vita tantum
philosophiæ vacaret. Scd cùm aggressus iter,
Athenis occurrisset Augusto ab Oriente Ro-
mam reuertenti, vnà cum Cæsare redire sta-
tuit. At cùm Megaram, vicinum Athenis op-
pidum, visendi gratia peteret, languorem na-
ctus est: quem non intermissa nauigatio au-
xit: ita vt grauior in dies tandem Brundu-
sium aduentarit: vbi diebus paucis obiit de-
cimo

cimo Cal. Octobris , c o n s s . C . Sentio Saturnino , & Spurio Lucretio Cinna . Olympiade 190 . anno vrbis 735 . Qui cum grauari morbo sese sentiret , scrinia saepe & magna instantia petiuit , crematurus Aeneida : quibus negatis , testamento comburi iussit , ut rem inemendatam , imperfectamq;. Verum Tucca , & Varius monuerunt , id Augustum non permissurum . Tunc eidem Vario , ac simul Tuccæ scripta sub ea conditione legauit , ne quid adderent , quod à se editum non esset : & versus etiam imperfectos , si qui erant , relinquerent . Voluit etiam eius ossa Neapolim transferri , ubi diu & suauissime vixerat : ac extrema valetudine hoc ipse sibi epitaphium fecit distichon .

*Mantua me genuit : Calabri rapuere : tenet nunc
Parthenope : cecini , pascua , rura , duces .*

Translata igitur iussu Augusti cius ossa , prout statuerat , Neapolim fuere , sepultaq; via Puteolana intra lapidem secundum : suoq; sepulcro id distichon , quod fecerat , inscriptum est . Hæredes fecit ex dimidia parte Valerium Proculum , fratrem ex altera patre : ex quarta Augustum : ex duodecima Mecoenatem : ex reliqua L . Varium , & Plotium Tuccam .

Extant

Extant eius hæc scripta. Bucolicorum eclogæ decem. Georgicorum lib. I I I I . Æneidum lib. x i i . Varia item epigrammata quæ , ut quibusdam placet, falsò illi adscribuntur.

HORATIVS VENVSINVS POËTA
ROMANVS LAVREATVS.

QVINTVS Horatius Flaccus in Venusio Appuliæ oppido natus Olympiade 179, anno vrbis 689, patrem habuit libertini generis. In bonis literis breui multum profecit. Vbi autem satis visus est nauasse operam Latinis studijs, Athenas se contulit , vt Philosopherum præceptis liberius incumberet , maximeq; Epicureorum placita probauit. Moribus fuit subobscœnis, & ad bilem interdum paulò

paulò excitatior. Erga amicos adeò gratus atque officiosus fuit, vt nobiliorum etiam studijs clarior in dies ac nobilior esset. Amicos ex poëtis habuit Tibullum, Varum, Valgiū, & Vergilium. Ex prima nobilitate, Iulium Florum, Maximum Lollium, & Mecœnatem, cum quo supra septem annos maxima familiaritate vixit. Obiit autem quinquagesimo & septimo ætatis suæ anno.

Eius hæc sunt scripta.

Carminum, lib. I I I I.

Epodon, lib. I.

Carmen seculare.

De arte poëtica.

Epistolarum, lib. I I.

Sermonum, lib. I I.

DIONYSIVS HALICAR-
NASSEVS.

DIONYSIVS Halicarnasseus Augusti tempore Romanam scripsit historiam. Præterea de compositione orationis & elocutione quomodo fiant epithalamia, epitaphia, & panegyrica. De se ipso ita scribit lib. i. Ego in Italiam traijciens post bellum Cæsaris Augusti, Olymp. 187, annos 20 Romæ usque ad hoc tempus commoratus sum, sermone vernaculum Romanū edidici: cumq; ad historiam spectarem, nihil in hoc spatio potius habui quām quæ facerent ad hanc rē. alia ex doctrina hominum cum quibus uersabar accipere, alia verò ex autoribus receptis mutuari, Catone, Valerio Antiate, Fabio, Actijs, Gellijs, Calpurnijs, cæterisq;.

D I O S C O R I D E S M E D I C U S
G R A E C U S.

D I O S C O R I D E S Anazarbeus, Medicus,
Antonij & Cleopatré familiaris, floruit Olym-
piade centesima octogesima nona. Scripsit
viginti quatuor libros de simplicibus phar-
macis, quorum tantummodo sex extant, &
duo de venenis, eorumq; curatione.

TITVS LIVIVS PATAVINVS.

TITVS Liuius Titi filius Patauinus, natus est Olymp. 180, vrbis conditæ anno 594. Is res Romanas miro artificio luculentoq; sermone perscripsit. Autor est Hieronymus ad eum videndum de vltimis Hispaniæ Galliarumq; finibus nobiles quosdam venisse. Ita ut quos ad contemplationem sui Roma nō attraxerat, vnius hominis fama perduxerit. Moritur Olympiade 199, ab vrbis condita anno 771, ætatis suæ 77. Ex eius operibus tantummodo extant decades tres cum dimidia.

HERMAGORAS RHETOR
EGREGIUS.

HERMAGORAS Æolides, Carion cognominatus, Rhetor egregius, floruit circa centesimam nonagesimam primam Olympiadem. Scripsit artem R̄heticā libris sex, de diligentia orationis, de decoro, de eloctione, de figuris. Docuit Romæ Augusti temporibus decessitq; senex.

N

OVIDIUS NASO POËTA EXCELE-
LEN S FABVLATOR QVE.

PUBLIVS Ouidius Naso, Sulmoni, quæ
vrbs est in Pelignis, ex equestri Nasorum fa-
miliâ Minerue quinquatrijs natus est 14. Cal.
Aprilis, Hirtio & Panfa Consulibus, Olym-
piade 184. anno autem ab vrb. cond. 711.
Cum fratre natu maiore, Grāmaticæ & Rhe-
toricæ operam dedit, ac, ut patris votis ob-
temperaret, legibus incubuit. Sed patre vita
functo ad humaniores musas rediit, celeber-
rimosq; illorum temporum poëtas sibi con-
ciliauit, Macrum, Ponticum, Propertiū, Bas-
sum, & Horatium. Vxores tres duxit, quarum
duas repudiauit, cum tertia coniunctissimè
vixit, ex qua duas etiam filias suscepit. Cùm
verò

verò ad Iuliam Augusti filiam sub Corynnæ nomine lascjuas de amotibus elegias scripsisse deprehensus foret, in exilium, annos quinquaginta natujs, ab Augusto ipso fuit electus, in Pontumq; relegatus. Vbi cùm nouem annis tristissimè egisset, vita functuſ Tomis fuit sepultus anno ab vrb. cond. 775. Olympia-de 199.

Illius autem bæc sunt opera.

Metamorphoseōn lib. x v.

Fastorum lib. vi.

Tristium lib. v.

De ponto lib. xiiii.

Heroidum epistolæ amatoriæ.

De arte amandi lib. xiiii.

De remed. amoris lib. ii.

In Ibin.

Consolatio ad Luiam de morte Drusi.

De nuce.

De medicamine faciei, & alia quædam epigrammata, quæ eius nomine circunferuntur.

IULIVS HIGYNVS ASTROLOGVS.

IVLIVS Higynus natione Hispanus. Non nulli Alexandrinum putant, & à Cæsare Romam aduectum, Alexandria capta. Augusti libertus suit, vixitq; circa 197, Olymp. Studiosè & auidè imitatus est Cornelium Alexandrum grammaticum Græcum. Eum propter antiquitatis notitiam, polyhistorem multi, quidam historiam vocabant. Præfuit bibliothecæ Palatinæ. Quamplurimos docuit, fuitq; familiarissimus Ouidio Poëtæ & Cl. Licinio Consulari Historico, à quo quoad vixit liberalitate sua sustentatus est, decessit enim admodum pauper. Libertum habuit Iulium Modestum.

HERACLIDES PONTICVS.

HERACLIDES Ponticus Philosophus, Eutypfronis filius, vixit sub Nerone, Olymp. scilicet 199. Athenas concessit. Reliquit ingenij monumenta quæ non extant. Vir fuit mollioris habitus, ita ut pro Pontico Pompicus vocatus sit. Draconem quendam nutrit, quem curauit post mortem eius feretro imponi, ut ad Deos migrasse videretur.

N 3

m

VALERIVS MAXIMVS, PHILOSO-
PHVS, RHETOR, AC
ORATOR.

VALERIVS Maximus ciuis Romanus, Patricio genere natus, omnem pueritiam & magnam adolescentiae partem literis percipiendis & honestis artibus dedit. Inde sumpta virili toga, se contulit ad rei militaris disciplinam, vbi aliquandiu stipendia fecisse, & in Asiam cum Sexto Pompeio nauigasse dicuntur. Vnde reuersus cum videret se patriæ suæ tam bene dicendo, quam benefaciendo posse prodesse, à quo incœpto studio cum militiæ gloria detinuerat, eodem regressus statuit urbis Romæ exterarumq; gentium facta ac dicta memoratu digna, literarum monum-

numentis commendare, quod feliciter consecutus est. Flòruit circa ducentesimam Olympiadem, Tiberij Cæsaris temporibus, & sub eius imperio hanc scripsit historiam, cuius etiam numen inuocat. Imperatores enim Romani cùm virtute sua iustè sancte q; gesissent imperiū, diuino celebrabantur honore, & in Deorum numerum transferebantur. Vnde & Diui sunt appellati. Genus paternum à gente Valeria, maternum à Fabia duxisse fertur.

POMPONIUS MELA GEOGRAPHVS.

PO MPONIUS Mela Geographus scripsit de situ orbis libros tres. Oriundus fuit ex Melia Hispaniae oppido, vel ex Tariffa, ut alij sentiunt. Sunt qui coniijciant eum vixisse circa 202. Olympiadem, temporibus Claudij Imperatoris.

LVCIVS ANNEVS SENECA PHI-
LOSOPHVS PRÆTOR.

Lvcivs Anneus Seneca, natione Hispanus, genere Cordubensis, professione verò Stoicus, non minus vita conspicuus, quam scientia præclarus extitit. Hic à Cn. Domitiq; Ænobarbo captus cum duobus fratribus, Iunio Anneo Gallione, & L. Anneo Mela libertate donatus est, & eius suasu Romam se contulit. Vbi tāto in honore ab omnibus habitus est, vt inuidia motus Claudius Imperator eum in Corsicā relegauerit: vbi exul permansit donec Agrippina Neronis mater & Claudij vxor eum coniugi reconciliauit, eiq; Neronē erudiendi prouinciam demandauit: apud quem in tanto honore ac opum copia

N 5 vixit,

vixit, vt multorum iniuidiam in se excitarit.
 Tandem verò postquam Octavia abdicata Pompeiam Sabinam Nero in matrimonium duxit, Seneca, vt sibi à muliere caueret, cui sciebat se valde infensum esse, Imperatorē ora uit vt sibi liceret à curia abstinere, quo posset eo pacto valetudini suæ consulere. Quo impetrato per Campaniæ rura & alia loca vrbi adiacentia vagabatur, in qua veluti per cogitatione bonam partem Epistolarum ad Lucilium conscripsit. Prouulgatis verò duabus coniurationibus in Neronem, Antonius Natalis qui alterius conscius erat, vt Neronis gratiam pararet, quod sciret eum valde Senecæ infensum, Senecam coniuratum nominat. Quo detecto mittitur Granius Sillanus Tribunus prætoriæ cohortis qui Senecæ mortem nunciaret. Philosophus forte an prudēs, ad eum diem ex Campania remearat, quartumq; apud lapidem suburbano rure substiterat, quo quidem propinquaque vespera Tribunus venit, & villam globus militū sep̄sit. Tum ipsi cum Pompeia Paulina vxore & amicis duobus epulanti mandata Imperatoris edidit, & causas mortis patefecit: quibus reprobatis Seneca iniungit Sillano vt hæc Neroni referat:
 nempe

nēpe vt de morte & vita eius ita statueret , vt
 sibi placuisset: se nihil habere cur mortē opta-
 ret, neq; in morte quicquam mali cognoscere
 cur vitam desideraret, seq; iam eo peruenisse,
 vt nequie pro hac neque pro illa votum ullum
 dijs aut hominibus faceret. Vbi hæc à Tri-
 buno relata sunt , interrogat Nero an Seneca
 voluntariam mortē pararet. Tum Tribunus
 nulla pauoris signa, nihil triste in verbis eius,
 aut vultu depræhensum confirmauit. Ergo re-
 grædi & indicere mortem iubetur. Reuersus
 itaque introiñit ad Senecam vnum ex cen-
 turionibus , qui necessitatem ultimam de-
 nuntiaret. Ille interritus poscit testamenti ta-
 bulas : ac denegante centurione , conuersus
 ad amicos, quando meritis eorum reserre gra-
 tiam prohiberetur , quod vnum iam tandem
 & pulcherrimum habebat , imaginem vitæ suæ
 relinqueret testatur , cuius si memores essent,
 bonarum artium famam tam constantis ami-
 citiæ laturos. Simul lacrymas eorum , modò
 sermone , modò intentior in modum coër-
 centis ad firmitudinem reuocat, rogitas: Vbi
 præcepta sapientiæ? Vbi tot per annos me-
 ditata ratio aduersum imminentia? Cui enim
 ignaram suisse sæuitiam Neronis? Neque aliud
super

superesse post matrem fratremq; interfectos,
quām vt educatoris præceptorisq; necē adij-
ceret. His dictis iubet sibi incidi venas bra-
chiorum & crurum vt sanguis largior egrede-
retur, qui propter longam ætatem in venis
congelatus exire non poterat: quo viso rogat
Statium vt sibi venenum præparatum daret,
quod præ debilitate membrorum ad cor non
potuit peruenire. Postremò stagnum calidæ
aquæ introijt, respergens proximos seruorum
addita voce, Libare se liquorem illum Ioui li-
beratori. Exin balneo illatus & vapore eius
exanimatus, siue vlo funeris solenni crema-
tur: cùm centesimum & decimum quintum
ætatis suæ annum excessisset, 12 imperij Ne-
ronis, Conff. Paulino & Telesino, anno vrbis
818, Olymp. 211. Fama fuit, Subrium Fla-
uium cum Centurionibus occulto consilio,
neq; tamen ignorante Seneca, destinauisse, vt
post occisum ope Pisonis Neronom, Piso quo-
que interficeretur, tradereturq; imperium Se-
necæ, quasi insonti, claritudine virtutum ad
summū fastigium delecto. Scripsit multa ope-
ra philosophica, è quibus maxima pars extat.

LVCIVS MODERATVS CO-
LV M ELLA.

LVCIVS Iunius Moderatus Columella Gaditanus fuit, M. Columellam patruum habuit. Vixit Claudij Imperatoris temporibus, circa Olymp. 203. Cornelij Celsi & Senecæ coætaneus fuit. Scripsit duodecim de re rustica libros, non minus doctè quam diligenter. De eo autem qui est de arboribus ambigitur, Liber lustrationum sacrificiorumq; prescorum pro frugibus, & libri aduersus Astrologos & Chaldæos quos se profitetur scripsiſſe, non extant.

MARCUS ANNEVS LVCANVS - POËTA, ORATOR, QVÆSTOR.

MARCVS Anneus Lucanus natione Hispanis, patria Cordubensis fuit.

*Corduba me genuit, rapuit. Nero : prælia dixi
Qua gessere pares, hinc sacer, inde gener.*

Patrem habuit L. Anneū Melam̄, qui habitus est Seneca & Gällionis frater. Eius natalis trāditur anno vrbis 790, Olympiade 204. Cōnīll. C. Cæsare Caligula & L. Cæsōnio. De latitu ad urbem in litteris Rhemmiū Palæmonem, in Rhetoricis Flauium Verginiūm præceptores habuit. Condiscipulos Saleium Bassum & A. Persium. Ad quæsturæ dignitatem prouectus est, & in collegium Augurum ascitus beneficio Neronis, in cuius laudem versus

versus composuerat, qui tamen poste à Poëtæ cædem imperauit, Olympiade 211. anno vrbis 817. Silio Nerua & Attico Vestino Consulibus. Vxorem habuit Pollam Argentariam. Venarum brachij sectione iuuenis adhuc moritur, vt qui nondum ætatem trigenariam vixisset. Eius extant de bello ciuili lib. x. carmine compoſiti. Legitur & hoc in elogium Lucani:

M. ANNEO LVCANO, CORDVBENSÌ
POETÆ, BENEFICIО NERONIS CÆS.
FAMA SERVATA.

PUBLIVS CORNELIVS TACITVS
EQVES ROMANVS BELGIAE
GALLIAE RATONVM PROCVRATOR.

PUBLIVs Cornelius Tacitus sacerdotium quindecimuirale, & præturam sub Domitiano gescit. Sub Adriano principe orator clarissimus, æqualis ac familiaris Plinij junioris, & Suetonij, Belgicæ rationes procurauit, ad Vespasianos usque peruenit, ab ijsq; honoribus euectus historiam principum conscripsit ab Augusto usque ad Adrianū, quæ quidem ad nos satis mutila peruenit. Hanc non vitas Imperatorum ausus est inscribere, sed tantum annales, quæ medium inter historiam & vitas tenerent. Stylo scribit compresso & eleganti,

ganti, tum arguto & sententioso. In cætera
verò historia aliquantulum sublimior. Scri-
psit & de claris oratoribus : præterea vitam
Agricolæ saceri sui, & de moribus ac situ Ger-
maniae.

PLINIVS SECUNDVS NOVO-
COMENSIS.

P L I N I V S Iunior sub Nerone natus est,
quo die & anno non constat. Claruit circa
222 Olympiadem sub Traiano. Patria No-
uocomensis fuit, L. Cæciliij filius, & historici
Piinij ex sorore nepos, à quo per adoptio-
nem familiæ eius insertus, auunculi bonis &
studijs alio scribendi genere successit. Præ-
ceptores Fabium Quintilianum, & Nicetem
o facerd

sacerdotem : in Syria Tribunus militum, Eu-phratem philosophum audiuit. Vbertate Li- uiana plerunque capiebatur. Græca in La- tium , Latina in Græciam dum transferret, studium suum adolescens intendebat. Puer admodum comediam Græcam composuit, elegos & heroicos aliquando pangens : suos etiam hendecasyllabos, quoru libellum emi- sit, à Græcis probare gloriatur. Integerimam vitam vixit , non sine summorum virorum exemplo. Anno ætatis suæ vicesimo dicere in foro cœpit, & in senatu plures grauissimas causas egit. Prætor ludos dedit, vix Domitia- ni callidam immanitatem declinans , cùm omnem virtutem excindere conaretur. Ius trium liberorum à Traiano per Iulium Ser- uiianum optimum & exactissimum virū im- petrauit : quod quidem ius quale quāq; mul- tiplex sit, consules M.V.Maurum virum pro- fectò diligentissimum, qui de eo librum con- scripsit. Cæsaris quæsturam, Tribunatum ple- bis, Præfecturam ærarij, Æmiliae viæ, & aluci Tyberis curam, Auguratum, Consulatū sum- ma fama & pari integritate administraui. In Tribunatu militum, & quæstura Calestrium Tironē collegam, in Consulatu & Præfectura Corn

Cornutum Tertullum sortitus, augurali dignitate Julio Frontino successit. Ponti & Bityniæ ad statum ordinandum missus Proconsulari potestate, non minorem prudentiæ gloriam, quam moderationis & diligentiaæ secum retulit. Traiano gratissimus & summa cum autoritate, à quo amicis suis honores saepius impetrauit, sibi verò quot optauerat unquam. Eorum quæ superius dicta sunt ferè omnia ex his quæ sequuntur inscriptionibus colliguntur.

Comi in exteriore structura tem-

pli maximi.

C. PLINIO L. F. OVF. CÆCILIO SE-
CVNDO COS. AVG. CURAT., TIBER.
Ex Off
tribus

Mediolani in æde diui Ambrosij in arca
lapidea ex tabulis confractis,

C. PLINIUS L. F. OVF. CÆCILIVS AV-
GVR LEGAT. PRO. PRÆ. PROVIN-
CIAE PON. CONSVLARI. POTESTA.
IN EAM PROVINCIAM ET IMP.
CÆSAR NERVA TRAIANO AVG.
GERMAN. CURATOR ALVEI TYBE-
RIS. ET RIPARVM ET PRÆF. ÆRA-
RI. SATVRNI PRÆF. ÆRA RI MIL.
O 2 QVÆS

QVÆSTOR IMP. SEVIR EQVITVM
 TRIB MILIT. LEG. VI. GALICÆ X.
 VIR S. LITIB. IVDICAND. ADIE-
 CTIS THERM. IN ORNATVM H-S.
 CCCDET HOC AMPLIUS IN TVTE-
 LA. H-S. CC. T. FI. ET. IN LIBERA-
 TORIIS VORVM NOMIN. H-S. XVIII.
 LXVI. D. CLVI. REI INCREMENT.
 POSTEA AD EPVLVM PLEB. VRBAN.
 VOLVIT PERTINERE HOC A M-
 PLIUS DEDIT IN ALIMENTA PVÆ-
 RORVM. ET PVELLAR. PLEB. VR-
 BAN. H-S. CCC. IN TVTELAM BY-
 BLIO THECÆ H-S. C.

In semidiruta æde diui Juliani apud Fe-
 gium agri Mediolan.

C. PLINTO L. F. OVF. CÆCILIO SE-
 QVNDO ICOS. AVGVR. CVR. ALV. TIB.
 ET CLOAG. VRB. PRÆF. ÆR. SAT.
 PRÆF. ÆR. MILI. Q. IMP. SEVIR EQ.
 R. T.R. M. LEG. VI. GAL. VIRO ST. LIT.
 IVD. FL. DIVI. T. AVG. RCELIENS.

In sigillo quadriga usus est. Diuitias, quas pa-
 trimonijs & honestis hæreditatibus largas
 comparauerat, liberaliter dispensauit. Nam

& nu

& nutrix eius, & Quintilianus præceptor ac interdum quamplurimi munificentiam Plinij sunt experti. In municipio suo bibliothecam dedicauit, & annuos sumptus in alijs menta ingenuorum pollicitus erogauit, tertiamq; salarij partem publico præceptorij obtulit, Roma num & Firmum censu equestri iuuit. Canarium ad bœnas artes reuocauit. In iagendis causis abstinuit non modo pactione, donec munere, verum etiam xenijs. Laurentium rus, & alterum in Tuscis, quibus mirè afficeratur, epistolis celebrauit. De multis autem quas iuxta Larium possedit villas, dilexit in primis, quam ferè in plano conditā Comœdiā, & quam Tragœdiā vocat, quia in ediō sita est. Romæ habitauit in Esquilijs. Vxores duas habuit: posteriorem nomine Calpurniam, Calpurnij & Pompeiaz Celerinę filiam, cum qua iucundissimè, quamuis sine prole, vixit, quamq; studiorum eius ministram quidam testantur: Ex doctissimis amicorum referam Virginium Rufum, Vescritum Spurinam, Silium Italicum, Pompcium Saturninum, Valerium Martialem, Cornelium Tacitum, Suetonium Tranquillum, Voconium Romanum, Antoninum: Martialem etiam

viatico secedentem prosecutus, Tacitum
vt rectorem & magistrum suscipiens, Tran-
quillum contubernalem suum fouens & or-
nans. Fuit illi cum Aristone, Cornelio, Fron-
tino, Neratio, Artiano iurisconsultis amiciua
summa. Ex libertis per dilectos habuit Zo-
finium, & Eucolpum. Gloriæ appetens, &
immortalitatis summis aucupator fuit: quod
relicuum temporis dabatur à rebus ciuilibus
& domesticis, id totum studijs impertiens,
quorum varijs generibus nullius satis confi-
sus experiebatur. Nam præter iudiciales qui-
bus Demosthenem imitabatur, demonstra-
tiuas scripsit orationes, historias incertum.
Hunc potissimum crediderim Fabium per ista
demonstrasse, Sunt hodie summa, quibus il-
lustratur forum, ingeñia: Namque & consum-
mati iam patroni veteres æmulantur, & eos
iuuenium ad optimam tendentium imitatur ac
sequitur industria. Nullum emendandi genus
omittitur, ac primùm quæ scripserat secundūm
ipse pertractabat, deinde diobus aut tribus
legebat, mox alijs tradebat annotanda, no-
tasq; eorum, si dubitabat, cum uno rursus aut
altero pensitabat, nouissimè pluribus recita-
bat. Scripsit libros epistolarum sex, Panegy-
ricum

ricum Traiano Imperatori: De viris in re militari & administranda Repub. illustribus. Et hæc quidem extant: quæ autem sequuntur iniuria temporum perierunt. utpote Tragœdia Græca, De maris Icarij tempestatibus elegi, Hendecassyllaborum liber, Demonstratiuæ orationes in quibus Demosthenem sequutus est, De Heluidij vltione libri aliquot.

PLVTARCHVS CHERONÆVS.

PLVTARCHVS Cheronæus ex Bœotia clarus habetur Olympiade 224. Præceptor fuit Traiani Imperatoris, ad quem eius extat epistola. & à quo honorem Consularem, ac potestatem, ne quis per Illyriam magistratuū absque illius consilio quicquam ageret accepit. Extant eius multa opera multis in locis mutila, quæ in duo digesta sunt volumina, quorum quidem vnum parallelæ, hoc est, illustrium virorum vitas, alterum verò moralia complectitur.

DIONYSIUS MILESIUS

HISTORICVS.

DIONYSIUS Milesius historicus vixit circa Olympiadem ducentesimam vigesimam quartam. Scripsit autem de rebus gestis post Darium libros quinque, Descriptionem orbis, Persica sermone ionico, Troicorum libros tres, Mythica, Syclum historicum. Is admodum acceptus fuit Adriano principi, a quo & Sattapes factus est, adscriptusq; inter equites fuit.

CAIVS SVETONIVS TRANQVIL-
LVS HISTORICVS.

CAIVS Suetonius Tranquillus patrem habuit Suetonium, cognomento Lenem, tertiae decimae legionis tribunum, & Augusticlauium, qui interfuit bello Othoniano. A patre filius Tranquilli cognomen accepisse creditur. Nam cum ille lenis sit cognominatus, hic eodem significato, non eodem verbo dictus est Tranquillus. Floruit Olympiade 224 sub Adriano, utpote illius magister epistolarum : verum fortuna, quae lubrica est, refragante, successor ei mox datus, quod apud Sabinam Imperatoris uxori familiarius egisse ferebatur, quam reuerentia domus aulicæ postularet. Vsus est contubernio Plinij posterior

sterioris. Scripsit libellum de Grammaticis & Rhetoribus. De genere vestium, & de lubrica historia libros concinnauit. Composuit etiam volumina de vitijs corporalibus, & de prætoribus. Quodq; potissimum est, duo-decim Cæsarum vitas reliquit, opus emunctum, refertumq; eruditione haudquaquam triuiali. Meminit Ausonius in Epistolio ad Paulinum trium Caij Suetonij de Regibus librorum.

APPIANVS ALEXANDRINVS.

APPIANVS Alexandrinus vixit temporibus Adriani principis. Composuit xxii .libros historiæ Romanæ quorum tantum modo extant vndeциm.Bellorum Civilium lib.v. Parthicus, Celticus, Mithridaticus, Syrius, Illyrius, & Lybicus.

ÆLIANVS SOPHISTA RO-
MANVS.

AE'LIANVS Sophista Romanus floruit Olymp. 225. Maximè laudatur, quod Romanus homo tam probè atticissauerit, tamq; elegantè peregrinam vocē retinuerit. Scripsit de animalibus, de varia historia, de re militari, quæ omnia ad nos peruenierunt. Fuit auditor Pausaniæ sub Adriano principe.

DIOGENES LAERTIVS HISTORI-
CVS CLARISSIMVS.

DIOGENES dicitur est Laertius à Laerte oppido Ciliciae. Quo tempore vixerit non constat. Colligitur tamen cum Plutarchi temporibus emicuisse, vel paulo post. Cum enim multos autores citet, nullum Plutarcho recentiorem allegat. Opus eius declarat hominem fuisse magna veterum autorum copia per bellè instructum, in quibus citandis nequaquam indiligens est. Quamquam videtur plus studij adhibuisse in congerendo, quam in eligendo. Præter vitas Philosophorum, scripsit & Pammetron librum, qui non extat.

PANTHERVS PHILOSOPHVS
STOICVS.

PANTHERVS Philosophus Stoicus, ad nostram religionem conuerius, scholæ ecclesiasticæ Alexandrinæ præfuit, quæ institutio ne Marci euangelistæ ad sacrorum librorum eruditionē introducta fuit, tantâ & doctrinæ & eloquentiæ fama, ut à legatis petitus in Indiam à Demetrio tum præfule Alexandrino mitteretur, vnde reuersus euangelium Petri secum attulit Hebrais conscriptum literis, quod Bartolemæus Apostolus in ea regione sparserat. Scripsit nonnulla, quamquam utilior docendo quam scribendo visus est. Emissuit sub Seuero & Caracalla principibus, circiter 248 Olympiadem.

DION CASSIVS HISTORICVS.

DION Cassius historicus Apronianus filius Africam, Dalmatiam, Pannoniam, & Ægyptum prouincias obiuit, prætor à Pertinacè designatus fuit, primò Consul 252. Olymp. anno vrb. 981. cum collega Alexandro. Secundò verò Olymp. 267. anno vrbis 1044. cum collega Tiberiano. Scripsit historiam Romanā sub Alexandro Seuero libris v 111. per decades diuisis: gesta itidem Traiani, & Arriani Philosophi vitam: item, Persica, Ge-tica Enodia, quorum quidem multa deside-rantur, & ea quæ extant admodum mutila sunt.

ÆLIVS SPARTIANVS HI-
STORICVS.

AELIVS Spartianus historicus circa 267. Olymp. tēporibus Diocletiani Augusti emicuit ad quem etiam vitas imperatorū Adriani, & Ælii Veri scripsit. Aliorum enim principum historiæ ab eo conscriptæ, quorum meminit in præfatione de Ælio Vero dicturus, nihil amplius extat.

LVCIVS COELIVS LACTANTIVS
FIRMIANVS RHETOR.

LACTANTIVS Firmianus, Arnobij discipulis, Crispi Constantini filij in Gallia præceptor, vixit circa 270. Olymp. Nicomedicæ Rhetoricam docuit: ac penuria discipulorum ad scribendum se contulit. Hæc autem eius scripta extant:

Diuinarum institutionum, lib. vi.

De Ira Dei, lib. i.

De Opificio Dei, lib. i.

Epitome acephalum in libros suos.

Phœnix.

Carmen de dominica resurrectione.

Carmen de passione Domini.

EVSEBIVS PAMPHILVS CÆSAREÆ
PALESTINÆ PRÆFECTVS.

EVSEBIVS Cæsareæ Palestinæ Episcopus, floruit anno C H R I S T I 320. sub Constantino magno, (qui cœpit regnare Olympiade 271, anno Christi 310, mundi 4272, ab urbe condita 1060) & sub Constantio. In diuinis scripturis studiosissimus fuit, & bibliothecæ diuinæ cum Pamphilo martyre diligentissimus peruestigator, cuius ob amicitiam ab eo cognomentum sortitus est. Edidit euangelicæ demonstrationis lib. x x. Euangelicæ præparationis lib. x v. Theophaniæ lib. v. Ecclesiasticæ historiæ lib. x. Chronicorum canonum omnimodam historiam, & eorum epitomen. Evangeliorum diaphoniam.

P 2 In

In Esaiam lib.x. Et contra Porphyrium , qui eodem tempore scribebat in Sicilia , vt quidam putant, lib.x x x. Topicorū lib.i. Apologiae pro Origene lib. vi. de vita Pamphili lib. i i i. De martyribus alia opuscula : & in c l. Psalmos eruditissima commētaria. Scripsit patrū iussū symbolum Nicenum. ad Marinum librum de duobus in ecclesia Christi viuendi generibus.

I A M B L I C H V S P H I L O S O P H V S
P Y T H A G O R I C V S .

IA M B L I C H V S Pythagoricus philosophus è Chalcide Syriæ, fuit Porphyrij discipulus, Constantini magni tempore. Adeò profecit vt secundas post præceptorem Romæ obtineret, nec ab eo quicquam differre videretur doctrina, nisi quòd ille melior facilitate candoreq; orationis, hic paulo durior habebatur: ac, vt de Xenocrate Plato dicebat, vene- re dicendi carebat. Moribus adeò probatus, vt eius vitæ abstinentia modestiaq; ea tempestate cognita fuerit. Extat libellus eius de mysterijs Ægyptiorum, Chaldæorum, & Asyriorum.

**ÆLIVS · DONATVS · GRAM-
MATICVS.**

AELIVS Donatus Grāmaticus præceptor diui Hieronymi, floruit circa 274 Olympiadēm sub Constantino. Scripsit artem, commentaria Grāmaticā, libellum de octo partibus orationis, libellum de literis & syllabis eārumq; accidentibus, argumenta in Publij Ouidij fabulas, annotationes in Terentium, commentaria in Vergilium, vitam Terentij & Vergilij Maronis.

DECIVS AVSONIVS EPISCOPVS:
BVRDEGALENSIS.

DECIVS Ausonius genere Gallus, patrīa Burdegalensis fuit. Vixit, imperantibus Valentino & Valentiniano Augustis, quibus ob ingenium & excellentē doctrinam magnopere acceptus fuit: sed longe nobilior factus est sub Gratiano Cæsare Valentiniani filio, quem in Latinis literis atque honestis disciplinis magna diligentia erudiuit. Parentem habuit nomine Ausonium, professione medicum, multisq; ac varijs artibus illustratum. Consul fuit patrocinio Cæsarisi Gratiani, anno ab urbe condita 1133, Olymp. 290. Librum epigrammatū magna ex parte à Græcis acceptum, in Latinos numeros conuer-

R 4 tit,

tit, mira elegantia pariq; ingenio. Fuit enim Græcè ac Latinè peritissimus. De ijs item viribus scripsit, quæ nobiliores atque clariores habebantur, vario & multiplici genere carminuni. Puellam nomine Bissulam multis carminibus celebravit. Fluum Mosam eleganter descripsit. Libros fastorum absoluit, opus magni laboris ac multarum vigiliarum. Familiariter usus est Tetradio Gallo, Paulino poëta, & Hesperio. De obitu ipsius nihil certi habetur.

CLAVDIANVS POËTA
ÆGYPTIVS.

CLAVDIVS Claudianus poëta insignis, Archadij & Theodosij temporibus floruit: patria fuit Alexandrinus, nobilissima vrb̄ Ægypti: quidam Florentinum faciunt, parum diligenter obseruantes veterum commentarios. Autores quippe Græci, qui de Poëta Claudiano meminerunt, Alexandrinum eum appellant. cui sententiæ ipsem̄ adstipulatur, dum Nilum suum vocat, ut nihil præterea dubitari possit Alexandriam ei patriam fuisse. Ingenio excellenti suit, maximeq; apto ad carmen componendum. Opera illius satis nota sunt, sed præcipuam laudem iudicio multorum sibi vendicat his car-

P 5 minib

minibus, quibus Principes viros summis laudationibus seu Panegyricis extulit. De raptu Proserpinæ lib. 111. scripsit, in Ruffinum libros duos: De bello Gildonico librum unum: Epithalamium in nuptijs Honorij & Mariæ. Panegyrici libros septem: in Eutropiū libros duos: De bello Getico librum unum: & epigrammata quædam. Augustinus & alij veteres eius ingenium atque eruditioiem plurimum commendant. Probum, Probinū & Olibrium viros Cōfulares in magna habuit veneratio-
ne. Gennadium præterea, Honorium, Stili-
conem, ac Manlium Theodorum singulari
studio, incredibiliq; diligentia prosecutus est,
quod libelli de illorum laudibus à se compo-
sti, satis testantur. De obitu ipsius nihil apud
veteres autores legimus.

BEMARCHIVS SOPHISTA.

BEMARCHIVS Cæsariensis Cappadociæ sophista, scripsit res gestas Constantini principis libris decem, præterea declamationes quasdam & orationes.

BLONDVS FLAVIUS, FOROLIVIENSIS HISTORIOGRAPHVS.

BLONDVS Flavius Forliuiensis, Eugenij quarti Pontificis Secretarius, vixit anno Chri sti Do. 1435. Is, quanquam non admodum cultus, non paruum tamen historiæ attulit ad iumentum. Extant eius de Roma triumph. lib.x. Romæ instauratæ lib.iiii. Italia instau ta, Historiarū ab inclināte imperio li. xxii. & alia quædam. Moritur sub Pio summo Pon tifice. Circunfertur hoc de eo epitaphium,

*Hic situs est Blondus Priami cui forma, Catonis
Vita, Titi Liuij fama decusq; fuit.*

*Coniuncta est sancto coniunx pia Paula marito,
Fæminei sextus gloria ut ille virum.*

